

VLAAMSE RAAD

BUITENGEWONE ZITTING 1992

19 MAART 1992

ONTWERP VAN DECREET

betreffende het onderwijs-111

VERSLAG

namens de Commissie voor Onderwijs,
Vorming en Wetenschapsbeleid
uitgebracht door de heer A. Schellens

DAMES EN HEREN,

Uw Commissie besprak op 3 maart 1992, op 4 maart 1992 en op 19 maart 1992, onder meer aan de hand van het door

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer C. Moors.

Vaste leden : de heer J. De Meyer , mevrouw A. Leysen, de heren C. Moors, G. Vanleenhove, M. Van Peel ;

de heren E. Baldewijns, A. Schellens, R. Swinnen, I. Verleyen ;

de heer R. Deswaene, mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck, de heer W. Taelman ;

de heer G. Annemans ; de heer L. Appeltans ; de heer J. Tavernier.

Plaatsvervangers :

de heren A. Arts, P. Breyne, P. Deprez, L. Martens, F. Sarens ;

de heren P. Hostekint, E. Pinoie, W. Seeuws, R. Vanlerberghe ;

de heren E. Beysen, J. Eeman, E. Vandersmissen ;

mevrouw M. Dillen ;

de heer R. Van Hooland ;

de heer M. Maertens.

Zie :

133 (BZ 1992)

— Nr. 1 : Ontwerp van decreet

— Nr. 2 : Advies van de Raad van State

— Nrs. 3 en 4 : Amendementen

de Voorzitter van de Vlaamse Raad gevraagd advies van de Raad van State (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 2), het ontwerp-decreet betreffende het onderwijs-III.

1. UITEENZETTING DOOR DE HEER LUC VAN DEN BOSSCHE, GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

1. Algemeen

Na zijn beruchte voorgangers, het decreet betreffende het onderwijs-I en het decreet betreffende het onderwijs-II, werd het nu voorliggende ontwerp van decreet betreffende het onderwijs-III door de vorige Executieve principieel goedgekeurd op 10 juli 1991. Net als zijn voorgangers is ook dit ontwerp van decreet een verzameling van artikelen over de meest uiteenlopende ontwerpen, niet direct een fraai ogend geheel waarop een Minister van Onderwijs trots mag zijn. Toch blijkt er sinds de communautarisering van het onderwijs ieder jaar opnieuw nood te zijn aan een dergelijk verzamel-decreet.

Aanvankelijk wekte deze techniek van verzameldecreten enige verwondering. Decreten kregen onmiddellijk een bijnaam : onderwijsdecreet- werd het mammoetdecreet en onderwijsdecreet-II werd het lentedecreet. Maar ook daar schijnt nu wel het nieuwe af te zijn, want dit ontwerp-decreet, ook al circuleren de eerste teksten sinds ongeveer een jaar, moet het nog altijd doen met ontwerp van decreet betreffende het onderwijs-III.

Het onderwijsdecreet- was net als zijn voorgangers bedoeld om het nieuwe schooljaar voor te bereiden, in dit geval het schooljaar 1991-1992. Omwille van politieke omstandigheden die de Vlaamse Executieve en de Vlaamse Raad niet anders dan kunnen ondergaan, kon het ontwerp niet meer worden ingediend bij de Vlaamse Raad vóór de verkiezingen. Intussen ging het schooljaar 1991-1992 van start. Omdat het voorontwerp enkele belangrijke beleidsbeslissingen bevatte, machtigde de toenmalige Vlaamse Executieve, ondanks het feit dat de teksten nog niet werden goedgekeurd door de Raad, de Gemeenschapsminister van Onderwijs om de beschikkingen uit het ontwerp-decreet in de vorm van omzendbrieven aan de scholen op te leggen. Deze omzendbrieven bleven echter tot nog toe zonder rechtsgrond, met alle nadelige gevolgen van rechtsonzekerheid en betwistingen vanden dien.

Omdat die rechtszekerheid van het personeel de eerste zorg van de Gemeenschapsminister is, legt hij als nieuwe Gemeenschapsminister van Onderwijs — en, minder relevant voor deze Onderwijscommissie, ook van Ambtenarenzaken — het ontwerp van zijn voorganger, wijlen Daniël Coens, in quasi ongewijzigde vorm aan de goedkeuring van de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid en aan de Vlaamse Raad voor. De teksten van het ontwerp-decreet nu nog wijzigen zou alleen maar verwarring en onzekerheid brengen in de scholen. Wel zal de Gemeenschapsminister namens de nieuwe Vlaamse Executieve enkele amendementen indienen, die uiterst zorgvuldig werden gekozen. Enkel amendementen die passen in de opties van het ontwerp van onderwijsdecreet- en die geen budgettaire weerslag hebben op de uitgaven ten laste van de begroting Onderwijs, zullen worden ingediend.

2. De regeling inzake de terbeschikkingstelling, de reffectatie en de wedertewerkstelling

Een belangrijk deel van dit ontwerp-decreet bevat de grondregelen van de administratieve en geldelijke toestand van het personeel van het onderwijs en van de PMS-centra dat wordt ter beschikking gesteld wegens ontstentenis van betrekking, en de juridische basis voor de reffectatie en wedertewerkstelling van deze personeelsleden.

Vroeger werden in de verschillende netten inzake de terbeschikkingstelling, de reffectatie en de wedertewerkstelling verschillende regels gehanteerd. Bovendien werden die regels voor het gesubsidieerd onderwijs vastgelegd in een besluit en voor het toenmalige rijksonderwijs in omzendbrieven, die in dit ontwerp-decreet ook worden bekrachtigd.

Na de communautarisering van het onderwijs, de herziening van artikel 17 van de Grondwet, de oprichting van de Autonome Raad van het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) en de uitvaardiging van de nieuwe personeelsstatuten, drong zich een eenvormige regeling op voor alle netten.

Omwille van de meest recente adviezen van de Raad van State, en niet in het minst zijn adviezen bij de statuten van het gesubsidieerd onderwijs en van het Gemeenschapsonderwijs, is het nu niet langer mogelijk om dergelijke ingrijpende regelgeving zonder meer in een Executievebesluit te gieten. Vandaar dat in dit ontwerp-decreet de grondregelen voor de terbeschikkingstelling, de reffectatie en de wedertewerkstelling aan de goedkeuring van de Commissie en de Raad worden voorgelegd. De uitgewerkte regeling zal vorm krijgen in een besluit van de Vlaamse Executieve, dat nu reeds bij omzendbrief aan de scholen werd opgelegd.

Ter beschikking gesteld worden in het onderwijs is eigenlijk hetzelfde als werkloos worden in andere sectoren, met andere woorden een weinig benijdenswaardige status. Een leerkracht die wordt ter beschikking gesteld wegens ontstentenis van betrekking, zoals dat dan voluit heet, krijgt echter geen werkloosheidsvergoeding. Indien hij slechts voor een gedeelte wordt ter beschikking gesteld, behoudt hij het recht op zijn volledig loon. Indien hij voor het geheel van zijn opdracht wordt ter beschikking gesteld, krijgt hij een wachtwedde of wachtweddetoelage. Deze wachtwedde of wachtweddetoelage is aanvankelijk gelijk aan het vroegere loon, maar wordt nadien aanzienlijk verminderd. Het betrokken personeelslid heeft er alle belang bij om zo vlug mogelijk opnieuw aan de slag te kunnen, dus te worden gereffecteerd of wedertewerkgesteld.

Ook de Vlaamse schatkist heeft er belang bij dat een personeelslid waarvan zij meestal de volle wedde betaalt, voor die wedde ook diensten presteert. De statistieken van het departement Onderwijs leren ons dat de invoering bij omzendbrief van de nieuwe regeling voor reffectatie en wedertewerkstelling die hier wordt voorgesteld, voor de Vlaamse schatkist een geslaagde operatie was. Op dit tijdstip van het schooljaar zijn er in het onderwijs bijna 300 personen minder ter beschikking gesteld dan op hetzelfde tijdstip vorig schooljaar.

Reffectatie en wedertewerkstelling zijn noodzakelijk om de Vlaamse schatkist gezond te houden en om de rechten van benoemde personeelsleden te garanderen. We moeten evenwel toegeven dat zij niet altijd en overal te rijmen is met een goed pedagogisch beleid. Zo is het bijvoorbeeld niet goed dat jonge tijdelijke leerkrachten omwille van de reffectatieregeling gedurende verschillende jaren voortdurend van school moeten veranderen, in drie of vier instellingen moeten

lesgeven. Dit ligt psychologisch moeilijk bij het betrokken personeelslid en kan het pedagogisch functioneren in een schoolteam belemmeren.

Er is een duidelijk spanningsveld tussen de budgettaire eisen en het pedagogisch heilzame. De enige goede oplossing vanuit pedagogisch oogpunt, namelijk het niet-reaffecteren, is budgettair niet haalbaar.

Om een evenwichtige verhouding te bekomen tussen het belang van de Vlaamse schatkist enerzijds en een goed pedagogisch beleid anderzijds moeten tijdelijke personeelsleden die meer dan twee jaar voor dezelfde inrichtende macht werken, of voor het Gemeenschapsonderwijs binnen een bepaalde geografische omschrijving, niet meer wijken voor terbeschikkinggestelde personeelsleden van een andere inrichtende macht of van een Gemeenschapsschool die in een andere geografische omschrijving is gelegen. Deze tijdelijken worden met andere woorden immuun. Immunitet bestond reeds in het gesubsidieerd onderwijs en wordt nu veralgemeend naar het Gemeenschapsonderwijs.

Daarnaast verloopt de procedure voor reffectatie zo, dat personeelsleden zo dicht mogelijk bij hun oude school opnieuw worden tewerkgesteld.

De nieuwe regeling inzake de terbeschikkingstelling, de reffectatie en de wedertewerkstelling bevat ook enkele belangrijke innovaties.

Personeelsleden die ter beschikking gesteld zijn, moeten ter beschikking blijven van hun inrichtende macht voor het vervullen van pedagogische taken. Zo blijft dit potentieel aan mensen dat wordt betaald door de begroting Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap ook ingeschakeld in het onderwijs, ook al is hun functie ingevolge de toepassing van de omkaderingsnormen weggevalen.

Voor structureel boventallige personeelsleden, zoals leerkrachten snit en naad, huishoudkunde, verpleging en lichamelijke opvoeding wordt juridisch in de mogelijkheid tot outplacement voorzien. Onder door de Executieve te bepalen voorwaarden behouden de personeelsleden de voordelen van hun vaste benoeming in het onderwijs, indien zij een tewerkstelling aanvaarden buiten het onderwijs, in de openbare dienst of in een privaatrechtelijke instelling of onderneming.

Tot slot wordt het de Executieve ook mogelijk gemaakt om bijzondere maatregelen te nemen voor bepaalde groepen van structureel boventallige personeelsleden. De terbeschikkinggestelde personeelsleden van de vroegere mijnscholen worden ingebracht in de reffectatiecommissies van de verschillende netten. Ingevolge het erg kleine draagvlak van het vrij gesubsidieerd neutraal onderwijs hebben deze leerkrachten enkel een kans om opnieuw aan de slag te gaan indien de verschillende netten hier voor hun verantwoordelijkheid worden geplaatst. In een van de bepalingen die de Gemeenschapsminister de Commissie ter goedkeuring voorlegt, wordt hiertoe aan de Vlaamse Executieve de mogelijkheid geboden. Deze bepaling werd trouwens ook reeds dit schooljaar uitgevoerd en had voor gevolg dat de Vlaamse reffectatiecommissie 116 structureel boventallige personeelsleden opnieuw aan een baan kon helpen in het onderwijs.

Voor wat betreft de leerkrachten van de scholen in de BSD legt de Executieve een gelijkaardige bepaling ter goedkeuring aan de Onderwijscommissie voor. Het is quasi zeker dat niet alle kinderen die daar nu het Gemeenschapsonder-

wijs bezoeken, ook na de repatriëring nog in het Gemeenschapsonderwijs zullen terecht komen. Zonder bijzondere maatregelen van de Executieve zou dit voor de leerkrachten wel het geval zijn. Deze bepaling geeft aan de Vlaamse Executieve ook de mogelijkheid om in overleg met de nationale overheid bijzondere maatregelen te nemen ten aanzien van deze personeelsleden.

De Gemeenschapsminister zal samen met zijn collega van de Franse Gemeenschapsregering, di Rupo contact opnemen met de nationale Minister van Landsverdediging om deze voor zijn verantwoordelijkheid te plaatsen. Landsverdediging moet voor een deel bijdragen in het sociaal passief. Een mogelijk voorstel zou een door de nationale overheid aangeboden uitstapregeling met een gouden handdruk kunnen zijn. Er zijn immers nogal wat BSD-mensen die verkiezen in Duitsland te blijven.

Vervolgens moeten er voor zij die ter beschikking zullen worden gesteld analoge maatregelen worden uitgewerkt als voor de leerkrachten van de gesloten mijnscholen. Wel is dan vereist dat de betrokkenen akkoord zijn ; zowel de inrichtende macht als de leerkracht.

3. Bepalingen met betrekking tot de rechtspositie van de personeelsleden van het onderwijs

In dit deel van het ontwerp-decreet worden voornamelijk een aantal wijzigingen aangebracht aan de decreten betreffende de rechtspositie van de personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs en van het gesubsidieerd onderwijs.

Naast enkele technische correcties wordt een aantal bepalingen uit deze statuten in overeenstemming gebracht met de nieuwe regeling inzake de terbeschikkingstelling en de reffectatie.

De statuten worden ook aangepast overeenkomstig het derde grote deel van dit ontwerp-decreet, namelijk de extra omkadering voor migranten. Een aantal personeelsleden werkt(e) in dit migrantenonderwijs in een zogenaamd nepstatuut. Om de continuïteit in deze specifieke omkadering te garanderen bij de overstap naar een statutaire betrekking, moeten de jaren in dit nepstatuut gepresteerd, gedeeltelijk in aanmerking kunnen worden genomen bij de berekening van de anciënniteit.

Tot slot wordt in dit deel de strenge procedure versoepeld om personeelsleden in cumul te kunnen aanwerven. De oude procedure dateert immers vanuit periodes met grote overschotten aan onderwijzend personeel. Voortaan moet de inrichtende macht, nadat zij de vacature heeft gemeld aan de VDAB, nog enkel op eer verklaren dat ze geen geschikte kandidaat kan vinden die deze functie in hoofdamt kan uitoefenen.

4. Bijzondere maatregelen inzake de omkadering voor migrantenkinderen

Een aantal artikelen in ontwerp van onderwijsdecreet heeft te maken hebben met het onderwijs voor migranten. Naar aanleiding hiervan houdt de Gemeenschapsminister eraan dit belangrijk en actueel onderdeel van het onderwijsbeleid in zijn globaliteit toe te lichten.

De uitgangspunten van een onderwijsbeleid voor migranten kunnen als volgt worden geschetst.

In onze samenleving zal er een blijvende aanwezigheid zijn

van groepen die we migranten of etnische minderheden noemen. Met die aanwezigheid, die zich ook in onze scholen weerspiegelt, moet het onderwijsbeleid rekening houden. Het heeft daarbij twee opdrachten : aan deze leerlingen, zoals aan alle andere, maximale ontwikkelings- en leerkansen bieden en daarvoor zo nodig voorwaarden scheppen, en maximaal de integratie bevorderen. De Gemeenschapsminister heeft vanuit deze bekommernissen geen enkele moeite om zich aan te sluiten bij de beleidsnota van zijn voorganger, waarvan de uitvoering vorig jaar door de Vlaamse Raad is gevraagd en goedgekeurd.

In diezelfde beleidsnota staan ook de objectieve problemen beschreven, die een specifiek onderwijsbeleid voor migranten verantwoorden : de grote leerachterstand, vooral te wijten aan een onvoldoende beheersing van de onderwijstaal, de oververtegenwoordiging in het beroepsonderwijs en het deeltijds onderwijs, de geringe doorstroming naar hoger onderwijs. Vooral in scholen met een hoge concentratie van migranten stellen zich problemen.

Daartegenover ervaart de Gemeenschapsminister in de praktijk dat het lage onderwijsdiploma een absoluut onbetrouwbare barometer is voor de capaciteiten waarover vele migrantenjongeren beschikken. Het legt echter wel een zware hypotheek op hun toekomst op de arbeidsmarkt en maatschappij. De structurele werkloosheid die daar het gevolg van kan zijn is een echte tijdbom in onze samenleving. Eén van de beste troeven voor integratie die men hen dan ook kan en moet geven, is een stevige onderwijsbasis, waarbij de zorg voor de taalverwerving centraal staat.

Tegelijkertijd moeten we in het onderwijs werken aan andere voorwaarden voor integratie : respect en waardering opbrengen voor verschillende culturen waarmee we steeds meer worden geconfronteerd, de kansen bieden om de eigen taal en cultuur niet te verliezen, omdat een stevige identiteit betere voorwaarden schept om te kunnen integreren.

In verband met de vormgeving van een onderwijsbeleid voor migranten deelt de Gemeenschapsminister het volgende mede.

Aansluitend op de verschillende aspecten van deze analyse heeft zijn voorganger het onderwijsbeleid voor migranten uit verschillende complementaire pijlers samengesteld. Hij licht ze eerst kort even toe, om daarna een aantal eigen accenten te leggen.

Het onderwijsvoorrangsbeleid, dat vooral de onderwijskundige doelstellingen vertaalt, moet scholen vanaf een bepaalde concentratie migranten in staat stellen het maximum aan ontwikkelings- en leerkansen te bieden. Dat gebeurt door extra omkadering van de school op basis van gedifferentieerde coëfficiënten, door begeleiding van de leerkrachten en door schoolopbouwwerk dat de ouders dichter bij de school betreft. De extra omkadering wordt slechts toegekend op basis van een goedgekeurd aanwendingsplan, waarin de school zich ook engageert tot samenwerking met andere scholen in het kader van een gedeelde verantwoordelijkheid.

Specifiek is het onthaal in neveninstroomklassen in de verschillende onderwijsniveaus, voor jonge migranten die hier pas aankomen en niet of onvoldoende de onderwijstaal beheersen.

Intercultureel onderwijs (ICO) moet in deze scholen, maar ook in andere, leerlingen vertrouwd maken met een internationaliserende samenleving, waarin culturen steeds minder van elkaar gescheiden bestaan. ICO heeft niet als bedoeling een vak te zijn, wel een actie die doorheen alle aspecten van

het onderwijs loopt, het leerplan, de leerkrachtenkorps, het klimaat enzovoort.

Onderwijs in Eigen Taal en Cultuur (OETC) geeft aan vreemde leerlingen de kans om vertrouwd te blijven met de taal en cultuur van herkomst en zo een eigen identiteit te versterken. Deze initiatieven, die soms de vorm aannemen van bicultureel onderwijs, bewijzen ook in het buitenland zowel onderwijskundige als integratiebevorderende resultaten. Het aanhouden van dit OETC binnen de onderwijscontext is belangrijk, omdat het toelaat de integratiewaarde ervan te bewaken.

Het geheel van deze maatregelen wordt ondersteund door een extra omkadering voor het PMS, begeleiding van de scholen en leerkrachten, een contingent hulpleerkrachten in het kleuteronderwijs met een opleiding intercultureel werker in het onderwijs voor sociale promotie (OSP) en een Steunpunt Nederlands als Tweede Taal.

De Gemeenschapsminister besteedt vervolgens aandacht aan enkele bijzondere aandachtspunten.

Omdat hij de uitgangspunten onderschrijft waarop het beleid van zijn voorganger is gebaseerd, zal hij in zijn onderwijsbeleid voor migranten dezelfde sporen respecteren. Maatregelen op het onderwijskundige vlak zullen gecombineerd blijven met maatregelen die maximaal de integratie stimuleren.

Dat neemt niet weg dat hij als nieuwe Gemeenschapsminister van Onderwijs een aantal uitdrukkelijke bekommernissen heeft, waarvoor hij bij de evaluatie en bijsturing bijzondere aandacht zal hebben.

Dit onderwijsbeleid voor migranten moet ook werkelijk de onderwijskundige effecten kunnen sorteren die het ambieert. Om het rendement te meten is het uiteraard te vroeg. Daarvoor is een langlopende wetenschappelijke onderzoeksopdracht uitbesteed. Het is echter niet te vroeg om de praktijk op de voet te volgen, systematisch knelpunten bij alle betrokkenen vast te stellen en deze bij te sturen wanneer het noodzakelijk blijkt. Op basis daarvan zal ook moeten worden afgewogen in welke verhouding méér middelen in intensivering dan wel in uitbreiding moeten worden geïnvesteerd. Bij die beslissing zal de Gemeenschapsminister ook aandacht hebben voor de problematiek van de scholen met migranten buiten de voorrangsgebieden.

Het onderwijsvoorrrangsbeleid moet maximaal worden aangevuld met andere initiatieven die de scholen opwaarderen en aansluiten bij het geheel van het kansarmoedebeleid in de betrokken gemeenten. De Gemeenschapsminister zal uitvoering geven aan de initiatieven die ter zake in het Vlaamse regeerprogramma werden opgenomen.

Tussen de oorzaken en remediëring van leerachterstanden bij migrantenkinderen en Vlaamse kinderen bestaat geen volledig, maar toch een zeer belangrijk parallellisme. Het onderwijsvoorrrangsbeleid voor migranten mag geen geïsoleerde plaats innemen, maar moet uitmonden in een voorrrangsbeleid voor de Vlaamse probleemleerlingen in dezelfde scholen.

Integratie mag geen synoniem zijn met het verlies van de eigen identiteit, dus van de taal en de cultuur. Het onderwijs moet etnische identiteitsvormende initiatieven de nodige ruimte geven, maar ze zorgvuldig beoordelen en bewaken op hun waarde voor de integratie. Ook voor de modaliteiten waarmee de islamgodsdienst wordt georganiseerd, zal de Gemeenschapsminister bijzondere aandacht hebben.

5. De inschrijvingsgelden voor het deeltijds kunstonderwijs (DKO) en het onderwijs voor sociale promotie (OSP)

Voor het deeltijds kunstonderwijs wordt een betere inning van de inschrijvingsgelden voorgesteld, zodat het mogelijk wordt de gelden zes weken vroeger door te storten aan de Vlaamse Gemeenschap.

Voor het onderwijs voor sociale promotie wordt niet langer bepaald dat de inschrijvingsgelden worden door gestort aan de Vlaamse schatkist. De inrichtende machten mogen deze inschrijvingsgelden onmiddellijk zelf aanwenden voor de betaling van hun werkingskosten, maar ontvangen hiervoor dan ook niet langer toelagen of middelen van de Vlaamse Gemeenschap.

Ze ontvangen wel van die Vlaamse Gemeenschap een bedrag dat gelijk is aan het inschrijvingsgeld van **degenen** die zijn vrijgesteld van het betalen van inschrijvingsgelden. Zowel voor de betrokken scholen als voor de Vlaamse Gemeenschap is deze maatregel een nuloperatie. Geen van beiden doet winst of verlies. De procedure biedt echter twee belangrijke voordelen : de bureaucratie wordt verminderd en de scholen beschikken veel sneller over hun werkingsmiddelen.

6. Het hoger onderwijs van het korte type (HOKT)

In dit hoofdstuk wordt een juridische basis gelegd voor het algemeen reglement van de studie in het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan en de organisatie van de examencommissies van de Vlaamse Gemeenschap voor het hoger onderwijs van het lange type en van het korte type met volledig leerplan. Het advies van de Raad van State maakte dit noodzakelijk. Daarnaast wordt de driejarige structuur in het HOKT veralgemeend, conform de EG-richtlijnen.

7. Diverse bepalingen

Een zesde en laatste hoofdstuk omvat een aantal bepalingen van zeer uiteenlopende aard en met uiteenlopende onderwerpen : internaten, Vlaamse Onderwijsraad (VLOR), terugvorderingen van wedde, herverdeling van lestijden binnen een inrichtende macht enzovoort.

Het is ook aan dit hoofdstuk dat deze Vlaamse Executieve in de vorm van amendementen enkele zaken wil toevoegen.

Bij de keuze van deze regeringsamendementen werd uiterst zorgvuldig gewerkt. Enkel amendementen die passen in de opties die in het ontwerp van onderwijsdecreet werden genomen en die geen budgettaire weerslag hebben, worden voorgesteld.

Een eerste amendement beoogt de regularisering van vestigingsplaatsen van internaten die ontstonden door fusie. De voorgestelde regeling geldt alleen voor het schooljaar 1990-1991 en regulariseert de op dat ogenblik bestaande toestand. Dit amendement heeft geen meeruitgaven voor gevolg. Deze eenmalige regularisatie draagt het akkoord van de Inspectie van Financiën.

Een tweede amendement heeft tot doel om wanneer een onderwijsinstelling wordt overgenomen door een inrichtende macht van een ander net de werkingstoelagen of de **werkingsmiddelen** van deze instelling ook toe te voegen aan de **werkingsmiddelen** of werkingstoelagen van die andere inrichtende macht.

Een derde amendement is het gevolg van de weigering van het Rekenhof om zijn visum te verlenen aan beslissingen van de Vlaamse Executieve op basis van adviezen van de **vroeg-**

re planificatiecommissie, omdat de schoolpactwet deze commissie nog indeelde in 3 kamers volgens taalstelsel.

Een vierde amendement verlengt de termijn waarbinnen de ambtelijke commissies, bedoeld in de artikelen 33 en 49 van het decreet betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, hun opdracht moeten beëindigen. Omwille van de politieke toestand, ontstaan na de goedkeuring van het decreet van 23 oktober 1991, zijn de commissies pas later aan het werk kunnen gaan en kunnen zij onmogelijk hun opdracht afronden binnen de termijn die hun door het bedoelde decreet wordt opgelegd.

Een vijfde amendement verduidelijkt de inwerkingtreding van de verschillende artikelen van het decreet betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap. Daarnaast wordt de totale herstructurering van het hoger **kunstonderwijs** (HKO) met één jaar verdaagd.

Het zesde amendement is een gevolg van het vorige. Het uitstel van de herwaardering van het HKO mag geen nadelige gevolgen hebben voor de betrokken studenten. Daarom wordt in een aantal overgangsmaatregelen voorzien die aan de studenten die nu in het eerste of het tweede jaar zitten of die tijdens het academiejaar 1992-1993 hun studies zullen aanvatten, garanderen dat zij toch een diploma kunnen behalen van het hoger onderwijs van het lange type, ondanks het uitstel van de herstructurering.

Een zevende en laatste amendement is een gevolg van de beslissing van de raad van bestuur van de Universitaire Faculteiten Sint-Aloysius om haar naam te wijzigen in Katholieke Universiteit Brussel. De Gemeenschapsminister meent dat aangezien de inrichtende macht van deze instellingen een **vzw** is en die conform de **vzw-wetgeving** de naamsverandering heeft doorgevoerd, het niet strikt noodzakelijk is deze naamsverandering decretaal te bekrachtigen. Om mogelijke problemen met het Rekenhof te voorkomen, worden een aantal wettelijke en decretale bepalingen toch aangepast.

II. ALGEMENE BESPREKING

A. VRAGEN EN OPMERKINGEN VAN DE LEDEN

1. Algemene opmerkingen

Een lid meent dat de behandeling van het voorliggende ontwerp-decreet dringend is teneinde de scholen tijdig richtlijnen te geven voor het nieuw schooljaar. Er kan begrip worden opgebracht voor de situatie waarbij nu pas de **decreta**le basis wordt gelegd voor een besluit dat via een omzendbrief op het terrein al wordt toegepast.

Er is vooreerst de omvang, de complexiteit en techniciteit van de materie. Een groot onderwijsdecreet is een beetje een traditie aan het worden na het lentedecreet en het **mammoet**decreet. De Raad van State voorspelt trouwens een jaarlijkse terugkeer van dit soort van onderwijsdecreten.

Men diende bovendien eerst de decreten inzake de rechtspositie van de personeelsleden van het **Gemeenschapsonderwijs** en van het gesubsidieerd onderwijs af te werken.

Bovendien is er het zeer grote belang van de reffectatie, de terbeschikkingstelling of wedertewerkstelling op sociaal vlak. Een degelijke oplossing is op dat vlak hoogst nodig als men het personeel een stuk werkzekerheid wilde bieden en

terzelfder tijd de zo noodzakelijke gemoedsrust om in volle concentratie de onderwijstaak verder te kunnen aanpakken.

Die oplossing, zo blijkt uit de informatie van het lid, werd tot ieders voldoening **genegocieerd** tussen vakbonden en overheid en uiteraard vraagt zo iets tijd. De val van de nationale Regering zorgde echter voor supplementaire uitstel. Deze val had ook het vernieuwen van de Vlaamse Executieve als gevolg, een institutionele consequentie waarvoor de Vlaamse Executieve zelf niet verantwoordelijk was.

Een ander lid meent dat met het voorliggende ontwerp van decreet een weinig overzichtelijk pakket van onderwijsgebonden onderdelen ter goedkeuring aan de Commissie wordt voorgelegd. Sommige van die delen zijn vrij valabel, andere zijn het minder en dan ook moeilijk te aanvaarden. Het kan in elk geval niet worden ontkend dat het geheel weinig samenhangend is.

Het is volgens nog een ander lid verheugend te kunnen vaststellen dat de nieuwe Gemeenschapsminister van Onderwijs met het voorliggende ontwerp van decreet voor 95 ten honderd het decretaal initiatief van zijn voorganger, wijlen Daniël Coens, heeft overgenomen. Een nieuwe Gemeenschapsminister betekent niet noodzakelijk een breuk met de politiek van het verleden, maar kan ook waarborgen bieden inzake de continuïteit.

Het lid heeft weliswaar begrip voor de snelheid waarmee de Gemeenschapsminister dit ontwerp wil behandeld zien, maar zij vraagt toch dat in de toekomst het advies ten gronde van de Raad van State bij het ontwerp van decreet wordt gevoegd. Dit zal tijd besparen en toelaten efficiënter decreetgevend werk te verrichten.

Een lid herhaalt dat door de communautarisering van het onderwijs de Onderwijscommissie jaarlijks zal worden geconfronteerd met een ontwerp-decreet betreffende het onderwijs. Zoals de Gemeenschapsminister en ook de Raad van State terecht hebben opgemerkt, wordt van de decreetgever verwacht dat die de basisprincipes van het onderwijs vastlegt.

Een dergelijk systeem van onderwijsdecreten heeft als voordeel dat het volgende schooljaar in zijn globaliteit kan worden voorbereid. Jaarlijks zullen die punten worden behandeld die noodzakelijk zijn om het volgend schooljaar vlot te kunnen laten verlopen.

Een dergelijke procedure heeft wel als nadeel dat in een en hetzelfde ontwerp diverse deelaspecten van het beleid worden behandeld. Dit heeft tot gevolg dat deze teksten voor normale burgers quasi onleesbaar worden.

Het lid vraagt de Gemeenschapsminister om tijdens zijn ambtsperiode het regelgevend werk over te doen, maar dan in een bij voorkeur ongekunstelde maar vooral eenvoudige en begrijpelijke taal. Dit is vanzelfsprekend een zeer moeilijke opdracht die niet op korte tijd kan worden afgewerkt.

Ook een ander lid is de mening toegedaan dat het voorliggende ontwerp geen overzichtelijk geheel vormt. Het is een moeilijk te lezen document, waar niet-samenhangende materies worden samengebracht. Ware het niet beter geweest per onderdeel een afzonderlijk decreet in te dienen ?

Het lid pleit voor vereenvoudiging en verduidelijking. Het decreet zal immers door de administratie en door de scholen moeten worden toegepast en het ontwerp kan zoals het thans geconcipieerd is aanleiding geven tot interpretatiemoeilijkheden.

De leesbaarheid van het ontwerp is misschien niet een eerste bekommernis van een lid, maar hij meent dat dit met het oog op de toepassing niet mag worden verwaarloosd. Wat hem belangrijker lijkt is het feit dat diverse partiële wijzigingen worden doorgevoerd in verschillende gebieden van de onderwijsregelgeving zonder dat het geheel in vraag wordt gesteld. De normering van de terbeschikkingstelling en de reffectatie is daar een voorbeeld van. Door telkens maar bepaalde punten te wijzigen wordt de gehele regeling niet in haar geheel besproken.

Niettegenstaande de intenties van de **Gemeenschapsminister** en de in de Commissie geuite bezorgdheid blijven volgens dezelfde spreker aanzienlijke bevoegdheden bij de **Gemeenschapsminister**. Hij verwijst naar de artikelen inzake reffectatie waar de bepaling „onder de door de Vlaamse Executieve te bepalen voorwaarden” is opgenomen en ook naar de artikelen in verband met de aanwending van de **lestijdenpakketten**.

2. De Vlaamse Onderwijsraad (VLOR)

Dit ontwerp-decreet is het eerste ontwerp dat ter goedkeuring wordt voorgelegd aan de Vlaamse Onderwijscommissie en aan de Vlaamse Raad nadat de VLOR operationeel is geworden.

Het ware volgens een lid wenselijk dat in de toekomst elk ontwerp inzake onderwijs eerst voor advies wordt voorgelegd aan de VLOR. Dit advies moet dan een onderdeel uitmaken van het bij de Vlaamse Raad ingediende ontwerp, zoals ten andere het advies van de SERV en het advies van de Raad van State.

Een ander lid juicht de operationalisering van de VLOR toe. Hij noemt het positief dat met een bepaling in het voorliggende ontwerp de VLOR de mogelijkheid krijgt om op contractuele basis personeel aan te trekken. Dit is noodzakelijk om de VLOR in staat te stellen op deskundige wijze advies te verstrekken.

3. De terbeschikkingstelling, de reffectatie en de wedertewerkstelling

Door het initiatief van de Minister wordt volgens een lid de decretale regeling van het probleem van de terbeschikkingstelling, de reffectatie en de wedertewerkstelling aangepakt, op zich een noodzakelijkheid om de rechtsonzekere situatie op te heffen en dus positief.

De lokale autonomie, één van de principes van het politiek akkoord, wordt gerespecteerd en versterkt. De lokale raad is immers de inrichtende macht. Daarnaast worden zonale reffectatiecommissies opgericht. Het gevaar bestaat wel dat de praktische uitwerking met bijvoorbeeld kandidaturen te richten aan de inrichtende machten aanleiding geeft tot een massa papier en bureaucratie. Het ware derhalve goed in het besluit de kandidatuurstelling te centraliseren. De spreker pleit voor administratieve efficiëntie.

Eenzelfde regeling wordt ingevoerd voor de verschillende netten en niveaus. De eenvormigheid is sociaal verantwoord en neemt een stuk discriminatie weg tussen de personeelsleden van de verschillende netten.

Een bijzonder probleem zoals de terugkeer van de BSD leerkrachten zal met bijzondere maatregelen worden aangepakt. Graag vernam het lid van de Gemeenschapsminister nog meer bijzonderheden. Zijn er reeds afspraken met de Minister van Landsverdediging ? Om hoeveel personeelsle-

den gaat het ? Heeft men maatregelen op het oog om te reffecteren over de verschillende netten ?

In de nieuwe regeling zijn een aantal interessante nieuwe initiatieven ingebouwd. Er zijn vooreerst de pedagogische taken voor de terbeschikkinggestelden. Hier bieden zich met een beetje creativiteit en inventiviteit heel wat perspectieven aan.

Met de outplacement of het tewerkstellen van **terbeschikkinggestelden** bij andere openbare diensten dan het onderwijs en zelfs in de privaatrechtelijke instellingen of ondernemingen krijgen gedemotiveerde leerkrachten een nieuwe kans buiten het onderwijs.

De immuniteit van tijdelijken, die reeds 720 dagen **dienstanciënniteit** tellen en een bepaalde leeftijd bereiken, lijkt het lid eveneens een goede maatregel. Deze regel werkt motiveerend voor jonge leerkrachten. Bovendien wordt door een veralgemeende toepassing een einde gemaakt aan een discriminatie tussen de verschillende netten.

Samen met de mogelijke inschakeling voor pedagogische taken moet dit alles bijdragen tot de allereerste behoefte voor het onderwijs op dit ogenblik, namelijk de stabiliteit van het schoolteam, de zekerheid voor het personeel een aantal jaren in dezelfde omgeving aan de slag te kunnen, wat motiverend werkt en de kwaliteit van het verstrekte onderwijs ten goede komt. Daardoor kan het personeelskorps uitgroeien tot een echt pedagogisch team dat als geheel een meerwaarde heeft ten opzichte van de som van de individuen.

Wat het verplicht aanvaarden van de reffectatie en eventueel de wedertewerkstelling betreft, pleit het lid voor een stuk soepelheid en meent hij dat een eventuele weigering moet mogelijk blijven. Te grote versnippering van een ambt, soms aan drie of vier scholen met afstanden van die aard dat aan de verplaatsing een aanzienlijk deel van de verdiende wedde moet worden besteed en het al te strikt toepassen van de concordantietabellen, kunnen maken dat het opdringen van een alternatieve job totaal asociaal is. Uiteraard blijft het zo dat het budgettair niet verantwoord is twee mensen te betalen voor één taak.

Een ander lid heeft het zeer moeilijk met de retroactiviteit waarin het ontwerp op diverse plaatsen voorziet, vooral dan inzake de regeling van de terbeschikkingstelling, de reffectatie en de wedertewerkstelling. Men kan zich afvragen in welke mate omzendbrieven die onder meer dateren van 8 juli 1991 normerend konden zijn op dat ogenblik. Er moet ter zake rekening worden gehouden met de opmerkingen van de Raad van State.

Het lid wil weten hoeveel annulatieberoepen werden ingesteld bij die Raad inzake deze omzendbrieven en de toepassing ervan en in welke stand van procedure deze beroepen zich bevinden.

Voor sectoren die het vrij moeilijk hebben, wordt normaliter gezien een plan opgesteld. Men moet vaststellen dat een dergelijk plan voor het onderwijs ontbreekt. Er wordt van de regel vertrokken dat leerkrachten moeten werken en dat jonge leerkrachten mogen werken, maar dit niet altijd kunnen. Dit is misschien wel in overeenstemming met de regel van de budgettaire orthodoxie maar het is in elk geval geen didactische regel.

Er mag niet uitsluitend rekening worden gehouden met de budgettaire restricties, maar ook de pedagogische werkelijkheid moet bij de besluitvorming worden betrokken. **De con-**

crete omstandigheden waarin leerkrachten en scholen moeten werken, mogen niet worden veronachtzaamd.

Elke medaille heeft vanzelfsprekend twee kanten. Er is aan de ene kant de instabiliteit voor de tijdelijke leerkrachten terwijl anderzijds ook de rechten van de vastbenoemden niet mogen worden geschonden.

Er ware beter een meer verfijnde regeling inzake de terbeschikkingstelling, de reffectatie en de wedertewerkstelling uitgewerkt.

Het lid vraagt of de Gemeenschapsminister wel persoonlijk op de hoogte is van hoe een reffectatie in werkelijkheid verloopt. Schema's uitwerken is één iets, maar de ruwe werkelijkheid ziet er vaak anders.

Een aantal gereffecteerden houdt het soms slechts een zeer beperkte periode uit op de plaats van reffectatie. Dit brengt een ontredde sfeer mee van de schoolsfeer. Deze schoolsfeer is uiterst belangrijk voor het pedagogische project.

Het lid is niet tegen het principe van de reffectatie, maar hij meent dat een meer verfijnde regeling zou moeten worden uitgewerkt, vooral ten aanzien van de tijdelijken met een zeer grote anciënniteit.

Het lid vraagt ook de aandacht van de Gemeenschapsminister voor de timing van de gehele reffectatieprocedure. Het is niet behoorlijk dat op 15 november in een school nog personeelsbewegingen gebeuren. Deze bewegingen hebben minstens tijdelijk een invloed op het pedagogisch klimaat van de school.

De administratieve verwerking van de gehele regeling heeft ook consequenties voor de inrichtende machten. De leerkrachten zijn er in de vorm van te laat of ten onrechte betaalde wedden en terugvorderingen de dupe van.

De aanpassing van de bestaande circulaire is ongetwijfeld nodig, doch deze aanpassingen moeten gebeuren in overeenstemming met de werkelijke noden van de scholen. Reffectaties moeten plaatsgrijpen in overleg met de inrichtende machten. Nu wordt te vaak een leerkracht toegewezen, zonder dat rekening wordt gehouden met de schoolfilosofie.

De inrichtende macht moet een leerkracht aannemen. De leerkracht moet lesgeven aan een school en een andere leerkracht moet verdwijnen. Het drie keer „moeten” is te veel.

De Gemeenschapsminister heeft verklaard dat het onbillijk is dat een leerkracht moet lesgeven in drie of vier scholen. Dat is juist maar het is eveneens onbehoorlijk dat tijdelijke leerkrachten voortdurend van standplaats moeten veranderen.

De in het ontwerp-decreet voorziene uitstapregeling wordt door de spreker positief geëvalueerd. Deze regeling is positief zowel ten opzichte van de leerkracht als ten opzichte van de gehele onderwijs.

Door de bekrachtiging van de omzendbrieven inzake de terbeschikkingstelling, de reffectatie en de wedertewerkstelling beoogt het ontwerp volgens een ander lid het waarborgen van de rechtszekerheid. Daarom zal de fractie van het lid omtrent deze regeling thans niet te veel bedenkingen formuleren. Wel moet in de toekomst het stelsel van de terbeschikkingstelling en de reffectatie worden herbekeken, zoals ten andere in het regeerakkoord is vermeld. In de Commissie moet op dat ogenblik in overleg met de Gemeenschapsminis-

ter het gehele systeem fundamenteel worden besproken ten-einde een nieuwe regeling uit te werken. In het voorliggende ontwerp zitten reeds een aantal innovaties en het lid denkt daarbij aan de outplacement.

Er kan nochtans meer gebeuren in die richting. Zij meent dat bij het herbekijken van de reffectatie moet worden gedacht aan het belonen van de scholen, zodat de gereffecteerden zich niet zozeer indringers voelen in het schoolgebeuren en de reffectatie voor de scholen ook baat bijbrengt.

De geheel nieuwe regeling zou moeten worden ontworpen voor het schooljaar 1993-1994.

Een volgend lid kan in belangrijke mate akkoord gaan met deze visie. Ook hij pleit voor het grondig herbekijken van de gehele normgeving inzake de terbeschikkingstelling en de reffectatie. Dit is natuurlijk gemakkelijker gezegd dan gedaan. Er moet immers een compromis worden gevonden tussen de budgettaire dwang en het pedagogisch kwalitatieve.

Anderzijds is het lid verheugd dat de **Gemeenschapsminister** heeft geopteerd voor continuïteit en niet onmiddellijk een nieuwe regeling heeft ingevoerd. Het onderwijsveld moet eerst kunnen wennen aan de bestaande situatie. Dat is precies het voordeel van dit ontwerp-decreet. Er wordt een decretale grond verleend aan een omzendbrief die reeds wordt toegepast.

Dit belet niet dat op termijn moet worden gedacht aan een meer eenvoudige structuur voor de gehele problematiek, rekening houdend met de belangen van alle betrokken sectoren. De zaak moet zeker worden bekeken vanuit het standpunt van de scholen en de leerkrachten. De inrichtende machten en de directies moeten zeer veel tijd besteden aan personeelsbewegingen : men moet nagaan of er tijdelijken zijn die immuun zijn, de gereffecteerden moeten worden aanvaard doch zij passen niet altijd in het pedagogisch concept van de school. Het is voor de inrichtende macht niet eenvoudig om bij het begin van het schooljaar duidelijkheid te brengen inzake het schoolteam.

De gehele procedure van de terbeschikkingstelling en de lokale, zonale en landelijke reffectatie duurt vrij lang. In unieke gevallen kan de procedure meerdere maanden belopen. Op het eerste gezicht lijkt het niet mogelijk om een aantal stappen in de procedure over te slaan, maar er moet toch naar worden gestreefd de reffectatie zo vlug als mogelijk door te voeren.

Bij de gehele procedure moet ook worden getracht de rechten van de belanghebbenden optimaal te vrijwaren.

De ganse problematiek moet vooral worden bekeken vanuit het standpunt van de kinderen. Daar schort soms wel iets. Kinderen worden in de klas geconfronteerd met verschillende gezichten. Dit schaadt de vertrouwensrelatie die zou moeten bestaan tussen de leerlingen en de leerkracht.

De spreker illustreert dit aan de hand van het volgende voorbeeld. In een eenklassige kleuterschool worden de kleuters de facto geconfronteerd met een triobaan. De titularis van de klas vraagt loopbaanonderbreking en er wordt een duobaan ingesteld. Door de reffectatie wordt een gedeelte van de tweede halftijdse betrekking uitgeoefend door een derde leerkracht. Het lid vraagt zich af hoe in een dergelijke situatie op een pedagogisch verantwoorde manier onderwijs kan worden georganiseerd. Dit bewijst dat het **pedagogische**-kwalitatieve niet zonder meer uit het oog mag worden verloren. .

Een ander lid pleit eveneens voor het herbekijken van de regeling inzake de terbeschikkingstelling en de reffectatie. De bestaande normering is een bron van ergernis, moeilijkheden en pijnlijke situaties voor alle partijen die bij het onderwijs betrokken zijn.

Hetzelfde lid zou het positief vinden indien wordt bepaald dat reffectatie voor twee uur niet kan, dat reffectatie in het basisonderwijs voor minder dan een halftijdse betrekking niet kan, dat reffectatie naar een derde of vierde school niet kan indien een bepaalde geografische omschrijving wordt overschreden.

Ten slotte wijst een lid nog op een specifiek probleem. In de zeventiger jaar werd op vrijwillige basis een minirationalisatie doorgevoerd. Basisscholen konden op vrijwillige basis fusioneren. Dit is vooral gebeurd met kleinere scholen. Een aantal schoolhoofden van voornamelijk kleine basisscholen werd gereffecteerd en gaven opnieuw les met behoud van hun wedde als schoolhoofd. Door een bijzondere regeling worden de betrokkenen nu — ook al hebben ze gedurende vijftien jaar geen school meer geleid — verplicht bij een (tijdelijke) vacature van het ambt van schoolhoofd, dit ambt terug op te nemen. Weigeren ze dit, dan verliezen ze hun wedde als schoolhoofd.

Deze maatregel is vanuit budgettair oogpunt aanvaardbaar, doch hij leidt op pedagogisch vlak tot onlogische en zelfs onverantwoorde situaties. Deze regeling maakt het mogelijk dat een schoolhoofd dat vroeger verantwoordelijk was voor een school met twee klassen, vervolgens werd gereffecteerd en opnieuw les gaf, thans en tegen zijn zin de leiding op zich moet nemen van een school met vijftientig klassen.

De betrokkenen zijn vaak met deze situatie zelf niet gelukkig en nemen ziekteverlof om aan de taak te ontsnappen. Dit betekent dat een andere leerkracht wordt aangesteld als plaatsvervangend schoolhoofd.

Sommige inrichtende machten overwegen opnieuw te defusioneren, teneinde dergelijke situaties te vermijden.

Het financieel voordeel van de rationalisatie zal dus in dit concreet geval door de reffectatie regeling verdwijnen.

Het lid vraagt of er voor deze specifieke gevallen geen oplossing kan worden gevonden.

Een ander lid merkt op dat de vorige spreker een aantal concrete gevallen aanhaalt. Er zijn ongetwijfeld nog gelijkaardige situaties op te sommen. Is het de wens van de vorige spreker dat personen die in het verleden blij hebben gegeven van het niet of onvoldoende kunnen leiden van een school, thans niet meer kunnen worden gereffecteerd ?

4. De maatregelen voor kinderen uit migrantengezinnen en het omzetten van de nepstatuten statutaire betrekkingen

Een lid bespreekt namens zijn fractie uitvoerig de bepalingen inzake het onderwijs aan migranten.

Alle kinderen gelijke kansen bieden om later op een volwaardige wijze deel te kunnen nemen aan onze samenleving, vereist een specifieke aandacht voor kinderen en jongeren die zich in achterstandssituaties bevinden.

Ons onderwijs is immers voornamelijk afgestemd op de maat van de middenklasse en zijn cultuur. Is de kloof tussen de schoolse en de buitenschoolse leefwereld voor kinderen uit de Vlaamse lagere sociale klassen al zeer groot, dan geldt dit des te meer voor migrantenkinderen. Omwille van hun

andere etnische afkomst hebben zij nog meer nood aan een specifieke begeleiding. Migrantenkinderen worden immers geconfronteerd met een aantal hinderpalen, onder meer de taal, die bij gebrek aan aangepaste begeleiding voor gevolg hebben dat zij niet voldoende aan het onderwijs kunnen participeren, met als uiteindelijk resultaat dat ze zich veel moeilijker zullen integreren in onze samenleving.

Het onderwijs heeft dus een onschatbare en cruciale rol in het bevorderen van de integratie van de migranten. Om tot een betere integratie van migrantenkinderen in onze samenleving te komen, moet een doordacht en dynamisch onderwijsbeleid worden gevoerd dat als doel heeft de slaagkansen van alle leerlingen maximaal te maken en alle kinderen voor te bereiden op hun rol in onze multiculturele samenleving.

In het licht van deze algemene onderwijsdoelstelling komt het onderwijsvoorrangsbeleid zeker niet te vroeg. De heroriëntatie van het onderwijsbeleid inzake migranten beantwoordt bijgevolg aan een dringende noodzaak. De bestaande maatregelen van voor 1991 waren immers volkomen ontoereikend.

Door een besluit van de Vlaamse Executieve van juni 1991 werd de extra personeelsomkadering geregeld voor het basisonderwijs en de eerste graad van het secundair onderwijs.

Het ontwerp van onderwijsdecreet- geeft de rechtsgrond om ook voor het buitengewoon onderwijs de nodige besluiten uit te vaardigen.

Het moet echter voor iedereen duidelijk zijn dat een deel van de migrantenjongeren in het buitengewoon onderwijs terecht komt omdat ze achterstand opliepen door hun migrant zijn. Door een efficiënte begeleiding in het gewoon onderwijs moeten dergelijke onrechtvaardigheden worden voorkomen.

Migrantenkinderen die ingevolge een handicap in het buitengewoon onderwijs schoollopen, hebben het volgens de spreker dubbel moeilijk omdat ze naast hun handicap ook nog migrant zijn. De commissie onderwijs-migranten heeft inzake deze problematiek zeer nuttig werk geleverd. Dank zij de adviezen van deze commissie werden speciale voorzieningen tot stand gebracht. De overheid heeft als taak erover te waken dat die voorzieningen zo efficiënt mogelijk worden uitgebouwd.

Belangrijk is dat met het ontwerp van onderwijsdecreet- in structurele maatregelen wordt voorzien. Via de organieke omkadering voor migrantenbegeleiding kunnen de extra personeelsleden die als GECO of als BTK-er fungeerden nu een organieke betrekking bekleden. Hun gepresteerde diensten in die statuten tellen mee als dienstanciënniteit, weliswaar met een maximum van 2 jaar. Dit is bevorderlijk voor de continuïteit en de kwaliteit van het migrantenbeleid.

De onderwijsvoorrang die werd geregeld in het besluit van de Vlaamse Executieve voor het gewoon onderwijs en die via het voorliggend ontwerp-decreet wordt geregeld voor het buitengewoon onderwijs beantwoordt aan een reële behoefte.

Op basis van het aantal doelgroepleerlingen kan een extra lesurenpakket onderwijsvoorrang worden georganiseerd. De voorwaarden die worden gesteld om van dit extra urenpakket te genieten, verplichten de inrichtende macht een echt beleid te voeren. Ze krijgen dus niet zomaar uren toegestopt waarmee ze van alles kunnen doen. Bovendien gelden strikte

voorwaarden, wat volgens het lid de beste garantie is om resultaten te behalen.

Voor de berekening van het urenpakket bestaat er een verschil tussen het gewoon en het buitengewoon onderwijs. Het is normaal dat de normen ietwat gunstiger uitvallen voor het buitengewoon onderwijs aangezien de problematiek van de migrantenkinderen daar complexer is door de combinatie met een bepaalde handicap.

Er wordt eveneens bepaald dat er op het extra **lesurenpakket** een aanwendingscoëfficiënt kan worden toegepast. Het lid hoopt dat de besparingen daar niet te hard zullen toeslaan en dat van het onderwijsvoorangsbeleid aan migranten zowel in het gewoon als in het buitengewoon onderwijs een prioriteit zal worden gemaakt.

Belangrijk is ook dat artikel 36, 3 consequent wordt uitgevoerd en dat zowel aan de PMS-centra voor het gewoon onderwijs als aan de PMS-centra voor het buitengewoon onderwijs extra betrekkingen worden toegewezen voor de begeleiding van migrantenleerlingen uit hun respectieve werkgroepen.

Het lid vestigt ten slotte de aandacht op artikel 29 van het ontwerp. Door deze bepaling wordt een jarenlange anomalie van het buitengewoon onderwijs ten opzichte van het gewoon onderwijs weggewerkt. De wet van 6 juli 1970 op het buitengewoon onderwijs bepaalt dat onderwijs aan gehandicapten kan worden toegekend vanaf de leeftijd van 3 tot 21 jaar. Uitzonderingen op de leeftijdsgrens konden worden aangevraagd aan de commissie voor advies van het buitengewoon onderwijs (CABO). Door artikel 29 wordt de lat gelijk gelegd tussen het gewoon en het buitengewoon onderwijs.

Het lid hoopt dat de structurele maatregelen in het kader van het migrantenbeleid ook voor de migrantenkinderen de lat zullen gelijk leggen.

Ook een ander lid meent dat het onderdeel inzake de maatregelen voor de migranten ongetwijfeld positieve punten vertoont. De fractie van de spreker vraagt nochtans permanente structuren om dit probleem te begeleiden en op te lossen. Er moet eerder structuurgericht dan projectmatig worden gewerkt.

Het verderzetten door de Gemeenschapsminister van de lijn die zijn voorganger inzake het migrantenbeleid heeft uitgetekend wordt door een derde lid eveneens positief beoordeeld.

Een lid vindt het betreuenswaardig dat met het **ontwerpdecreet** aan positieve discriminatie wordt gedaan en dit door voorangsmaatregelen voor migrantenkinderen. Ook bij de laagste sociale klasse van de eigen Vlaamse bevolking is er vaak veel achterstand, vooral bij de kinderen die het buitengewoon onderwijs volgen. De kansen van dergelijke kinderen zijn in realiteit zeer beperkt zo niet onbestaande. Ook zij hebben recht op maximale slaagkansen, doch zijn in de werkelijkheid een zeer kwetsbare groep.

In een dergelijke delicate materie moet worden vermeden dat deze kinderen zich achteruitgesteld voelen, wat door het formuleren van de maatregelen uitsluitend bestemd voor migranten onvermijdelijk het gevolg zal zijn.

De tegemoetkoming aan personen tewerkgesteld binnen een BTK of GECO-statuuut in het migrantenonderwijs door het toekennen van een stuk anciënniteit biedt volgens een ander lid de kans om de daar opgedane ervaring te valoriseren met een mogelijke statutaire aanwerving. Dit is zeker

positief omdat het geen makkelijke jobs betreft, uitgeoefend in een minderwaardig statuut. Het is echter de vraag of de twee jaar anciënniteit voldoende zullen zijn opdat deze kandidaten niet zullen worden verdrongen door reeds benoemde statutairen.

5. De cumulregeling

Wat de cumulregeling betreft, meent een lid dat het inderdaad voor een aantal specifieke vakken, bij voorbeeld in het OSP steeds moeilijker wordt geschikte kandidaten te vinden. De versoepeling van de reglementering lijkt hem dus op zijn plaats. Wel vraagt de spreker dat er over wordt gewaakt dat misbruiken worden voorkomen en dat eventueel op de maatregel wordt teruggekomen op het ogenblik dat zou blijken dat massaal van deze mogelijkheid wordt gegrepen. De mogelijkheid moet een uitzondering blijven en geen algemene regel.

Een ander lid sluit bij dit punt aan door de aandacht te vestigen op het probleem van het vinden van geschikte kandidaten om interims van korte duur waar te nemen. Dit probleem stelt zich vooral in het basisonderwijs, maar geldt ook voor leraars technische vakken of voor leraars economie. Misschien moet worden gedacht aan contingenten leerkrachten die in het bijzonder worden ingezet voor het vervullen van interimopdrachten.

6. Het politiek verlof

Een lid pleit ervoor dat eindelijk effectief werk wordt gemaakt van het politiek verlof voor het onderwijzend personeel.

Een lid juicht toe dat de Vlaamse Executieve werk wil maken van het politiek verlof, maar meent dat duidelijk moet worden bepaald dat dit geen weerslag mag hebben op de inhoud van de pedagogische taak. Te allen prijze moet worden vermeden dat de school een forum wordt voor partijpolitiek.

7. De bepalingen inzake het hoger onderwijs

Een lid betreurt dat de uitvoering van decretale bepalingen die voor de ontbinding van de Kamers werden gestemd, wordt verdaagd. De spreekster heeft weliswaar begrip voor de politieke situatie, maar zij zou het betreuren wanneer met de voorziene som van 40 miljoen frank in de sociale sector van het HOBU niet een aantal experimenten zouden worden opgezet. Men kan begrijpen dat de door het HOLT-decreet voorziene ambtelijke commissie de termijn van zes maanden echt nodig hebben voor de inhoudelijke reorganisatie van HOLT en HOKT doch het is moeilijk aan te nemen dat dit ook noodzakelijk is voor het formuleren van een aantal experimenten. Deze projecten kunnen voor alle netten worden opgezet en eventueel netoverschrijdend worden opgevat.

Ook een ander lid dringt aan op het zo snel mogelijk realiseren van de sociale voordelen voor het hoger onderwijs buiten de universiteit (HOBU). In elk geval zou nu al een aanzet moeten worden gegeven en experimenten worden gestart.

Het lid beseft wel dat dit geen eenvoudige zaak is. Er bestaan in het HOBU zeer grote verschillen. Er zijn verschillen in behoeften, in sociale achtergrond, in aanwezigheid van voorzieningen enzovoort.

Een uitstel van zes maanden voor de werkzaamheden van de ambtelijke commissie is aanvaardbaar, maar dit belet niet

dat deze commissie zo snel als mogelijk de werkzaamheden moeten aanvatten en afronden. Anders loopt men het risico dat bij het volgende ontwerp-decreet betreffende het onderwijs opnieuw om uitstel moet worden verzocht.

Hetzelfde lid handelt ook nog over de verlenging van de studieduur in het HOKT. Met dit ontwerp van decreet betreffende het onderwijs-111 wordt ter uitvoering van de EG-richtlijn de driejarige structuur decretaal opgelegd. De spreker meent wel dat een en ander zich niet mag beperken tot de decreetstekst. Er moet ook voor worden gezorgd dat er een inhoudelijke invulling komt. Dit kan gebeuren in overleg met de VLOR, inzonderheid met de afdeling bevoegd voor het HOKT.

8. De aanwending van de inschrijvingsgelden in het onderwijs voor sociale promotie

Met deze vernieuwing in het onderwijs voor sociale promotie wordt voor het eerst een onderwijs geschapen waarvoor geen werkingstoelagen meer worden verleend, maar waarbij de werking wordt gefinancierd via de inschrijvingsgelden. Een lid had graag het prijskaartje gekend van deze operatie.

Zij vraagt zich ook af waarom deze regeling niet voor het deeltijds kunstonderwijs wordt ingevoerd en of het feit dat daar het totaal van de inschrijvingsgelden meer bedraagt dan de werkmiddelen een verklaring biedt.

9. Het volwassenenonderwijs

Wat betreft het volwassenenonderwijs meent een lid dat niet zo maar mag worden voorbijgegaan aan de opmerkingen van de SERV. De SERV meent dat het noodzakelijk is een nieuwe visie te ontwikkelen over de herpositionering van het onderwijs voor sociale promotie in het geheel van de andere vormings- en opleidingsvormen (middenstandsopleiding, VDAB, volwassenenvorming enzovoort) (Stuk 133 (BZ 1992) – Nr. 1, blz. 35).

Over deze problematiek zou een grondig debat moeten worden gevoerd.

Een ander lid wijst erop dat ter zake in het regeerakkoord een passus is opgenomen. Er is immers bepaald dat de Vlaamse Regering coördinerend zal optreden ten aanzien van de verschillende instanties die opleidingen en onderwijs verstrekken aan volwassenen. Netoverschrijdende, regionale afspraken kunnen worden gemaakt, zodat tekorten en overlappingsen worden uitgeschakeld en de technische infrastructuur beter wordt benut (Stuk 10 (BZ 1992) -Nr. 1, blz. 31).

10. Diverse opmerkingen

De geboden oplossing voor de rekenplichtige correspondenten en de opvoeders-huismeester, nadat hun BLO 4° graad werd omgezet in het BSO lijkt een lid een elegante en definitieve oplossing voor dit aanslepend probleem.

De nieuwe statuten rechtvaardigen volgens een lid de ten opzichte van de werkmeesters en de werkplaatsleiders voorgestelde regeling. Het zou onverantwoord zijn een aantal werkmeesters ter beschikking te stellen en terzelfder tijd een nieuwe werkplaatsleider aan te werven. Het ontwerp-decreet probeert dit correct op te vangen.

B. ANTWOORD DOOR DE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

1. Algemene opmerkingen

Het is juist dat het voorliggende ontwerp van decreet een verzameldecreet is. Het zou inderdaad mogelijk zijn om vijf van de zes hoofdstukken afzonderlijk in te dienen. Dit zou echter hoogstens legistische opsmuk zijn, want het zesde hoofdstuk zou een verzameldecreetje blijven. In dit laatste hoofdstuk zitten immers diverse bepalingen.

Bijzondere omstandigheden vereisen toch wel een snel decretaal initiatief. Er is een zekere situatie van nood breekt wet : de bepalingen van toepassing voor het schooljaar 1991-1992 moeten worden geregulariseerd en anderzijds moet de onderwijssector zich op een rustige manier kunnen voorbereiden op het schooljaar 1992-1993. Bovendien zal het altijd noodzakelijk zijn om geregeld passages uit de onderwijswetgeving te wijzigen of aan te vullen teneinde op bepaalde situaties te anticiperen of corrigerend op te treden. Dit is eigen aan de ingewikkeldheid van de onderwijssituatie.

Dit sluit niet uit dat bepaalde onderdelen van de onderwijsregelgeving in de toekomst in hun geheel moeten worden bekeken.

Het is gedeeltelijk waar dat een verzameldecreet moeilijk leesbaar is, doch dit geldt voor de gehele onderwijsreglementering. Het leesbaar maken van die regelgeving is een uiterst moeilijke taak. Het zal veel gemakkelijker zijn om bijvoorbeeld de regeling inzake het openbaar ambt leesbaar te maken. In de onderwijswetgeving zijn door de jaren heen zodanig veel begrippen gegroeid met een voor het onderwijs specifieke inhoud, dat het uiterst moeilijk zal zijn om er een eenvoudig en leesbaar geheel van te maken. Dit betekent niet dat de oefening niet moet worden gemaakt.

Er mag verder niet uit het oog worden verloren dat de onderwijsmensen niet met de naakte tekst van het onderwijsdecreet-111 zullen worden geconfronteerd. Deze tekst wordt uit elkaar getrokken en de diverse onderdelen worden de betrokkenen medegedeeld en toegelicht via de omzendbrieven. De administratie werkt ten andere aan een heruitgave van de collectie van de omzendbrieven, de zogenaamde witte produkten. Per onderwijsniveau zal een boekdeel worden uitgegeven, wat het consulteren van de regelgeving zal vergemakkelijken.

2. De Vlaamse Onderwijsraad (VLOR)

De VLOR is operationeel geworden op 1 september 1991. Het advies van de VLOR is voortaan een vormvereiste vooraleer een ontwerp-decreet bij de Vlaamse Raad kan worden ingediend. Het advies van de VLOR zal in de toekomst bij het ontwerp van decreet worden gevoegd, zoals de adviezen van de SERV en de Raad van State.

Voor het voorliggende ontwerp is dit advies niet gevraagd, omdat de voorganger van de Gemeenschapsminister het advies van de VLOR bij het opstellen van het voorontwerp nog niet diende te vragen.

Tussen de Gemeenschapsminister en de VLOR zijn reeds contacten geweest over de te volgen procedure. Daarbij werd benadrukt dat de VLOR niet louter defensief moet handelen, doch zelf ook het initiatief mag nemen tot het uitbrengen van bepaalde adviezen of standpunten.

3. De terbeschikkingstelling, de reffectatie en de wedertewerkstelling

Het is juist dat met dit ontwerp-decreet een stelsel wordt goedgekeurd dan sinds één jaar wordt toegepast.

Bij de Raad van State werd tegen het nu toegepaste stelsel slechts één annulatieberoep ingediend. De termijnen om annulatieberoep in te stellen zijn inmiddels verstreken.

Het door de voorganger van de Gemeenschapsminister ontworpen systeem was zo geconcipieerd dat beroepen bij de Raad van State sterk werden vermeden, wat positief is.

Hoe is de procedure opgevat ? Men vertrekt van de beslissing van de zonale reffectatiecommissie. Het betrokken personeelslid kan bezwaar aantekenen tegen deze beslissing bij diezelfde zonale reffectatiecommissie. Tegen de beslissing van de zonale reffectatiecommissie op het bezwaar van de betrokkene kan hoger beroep worden ingesteld bij de interprovinciale reffectatiecommissie. Is het personeelslid nog altijd niet tevreden dan kan bij de interprovinciale reffectatiecommissie opnieuw een bezwaar indienen. Tegen de beslissing van deze laatste commissie kan hoger beroep bij de Vlaamse reffectatiecommissie worden ingediend.

Door de opbouw van dit bezwaren- en beroepenstelsel wordt een beroep van de betrokkenen op de Raad van State overbodig gemaakt. De gehele reffectatieprocedure werd geobjectiveerd.

Er moet worden benadrukt dat voor de Gemeenschapsminister inzake reffectatie geen enkele bevoegdheid overblijft. Dit is positief. De bevoegdheid van de Executieve is beperkt tot loutere uitvoering. Alleen de reglementaire bevoegdheid blijft over. Die ontzeggen aan de Executieve zou het weg nemen zijn van het bestaansrecht van een uitvoerende macht. Bovendien kan de Gemeenschapsminister door de leden van de Raad steeds worden geïnterpelleerd in de Raad over die reglementering.

Men kan bezwaren hebben tegenover de door het ontwerp-decreet ingevoerde retroactiviteit. De voorziene retroactieve regeling kan nochtans worden verantwoord door de nood aan continuïteit.

De Raad van State verwerpt de terugwerkende kracht bovendien niet volledig. Door de verwijzing naar de Nederlandse rechtspraak en rechtsleer laat de Raad een piste open. Regelgeving mag retroactief zijn indien individuen die krachtens de oude regelen voor de rechter een procedure hebben ingespannen door de retroactieve werking niet worden benadeeld. Het is natuurlijk afwachten op welke manier dezelfde Raad van State, maar dan de afdeling Administratie, zal oordelen.

Het is inderdaad wenselijk dat het gehele stelsel van de terbeschikkingstelling, de reffectatie en de wedertewerkstelling wordt herbekeken om tegen het schooljaar 1993-1994 met een nieuw systeem te kunnen starten.

De Gemeenschapsminister heeft er geen bezwaar tegen om bij de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid ter zake een beleidsbrief in te dienen. Men zal altijd worden geconfronteerd met het volgende dilemma : pedagogisch is reffectatie een slechte zaak, doch het is evenzeer een budgettaire noodwendigheid. Er staat een bedrag van ongeveer twee miljard op het spel.

Dit schooljaar zijn er ongeveer 1.300 personeelsleden, omgerekend naar voltijdse betrekkingen, die niet gereffecteerd

of wedertewerkgesteld konden worden. Dit is ongeveer één ten honderd van het personeelsbestand. Bedrijfsmatig is dit misschien niet zoveel, maar het is vanuit budgettaire oogpunt onaanvaardbaar.

Het door een lid gelanceerde idee om scholen die gereffecteerden aannemen te belonen, is een uiterst valabel element in de discussie en zeker te overwegen. Het uitbreiden tot de gehele sector is misschien overdreven, maar het idee kan mogelijks wel worden aangewend bij de bijzondere maatregelen die zullen worden uitgewerkt bij de reffectatie van de leerkrachten afkomstig van de vroegere mijnscholen en uit de BSD.

Het is juist dat de versnippering van de opdrachten ten gevolge van de reffectatie een negatieve invloed heeft op het schoolteam. Dit heeft dan ook een negatieve impact op de schoolsfeer waarvan het schoolteam drager moet zijn.

Er zijn nochtans een aantal maatregelen ingevoerd om die versnippering te beperken. De reglementering bepaalt thans dat de reffectatie mag worden geweigerd, indien het personeelslid daardoor zou moeten lesgeven in meer dan drie scholen, op voorwaarde dat hij reeds een opdracht heeft ten belope van vier vijfden.

Het door een lid aangehaalde geval van een triobaan in het kleuteronderwijs is inderdaad zeer erg. Het gaat om gevallen die budgettaire niet echt veel opbrengen, maar die pedagogisch niet verantwoord zijn. Het budgettaire voordeel staat in die specifieke gevallen in een wanverhouding met het pedagogisch nadeel. De regelgeving zou zo moeten worden ontwikkeld dat dergelijke gevallen uit de reffectatieregeling worden gehaald. Dit zal dan wel tot gevolg hebben dat de reglementering nog ingewikkelder wordt.

Voorals in het kleuteronderwijs zijn de pedagogische nadelen van de reffectatie zeer ernstig, omdat de vertrouwensrelatie leerling-leerkracht er zo belangrijk is. Een logische conclusie is dan wel het afschaffen van de duobanen.

Bij het opstellen van de uitvoeringsbesluiten zal al worden nagegaan in welke mate dergelijke uitzonderlijke situaties kunnen worden vermeden.

Op 10 maart 1992 had een evaluatievergadering plaats met de inrichtende machten, de administratie en de vakbonden. Op deze trilaterale zal dit probleem zeker ter sprake komen.

Met het stelsel dat nu wordt bekrachtigd is het mogelijk dat na 1 november reffectaties kunnen gebeuren. Het betreft dan wel de zeer moeilijke gevallen, zoals reffectaties over de netten heen. Het grootste gedeelte van de reffectaties kan evenwel gebeuren voor 1 oktober. De stringente kalender van de reffectatie is in de omzendbrief opgenomen. De secretarissen van de zonale reffectatiecommissies beginnen reeds de laatste week van augustus met hun werkzaamheden. Wat de timing betreft is een enorme vooruitgang geboekt.

Het volgend schooljaar zal het probleem van de reffectatie van de personeelsleden uit de BSD zich voor het eerst stellen. Er zal moeten worden gezocht naar een tweesporenoplossing : vooreerst een oplossing vanuit het nationale niveau, in overleg met de twee Gemeenschapsministers van Onderwijs en vervolgens een interne aanpak via een reffectatie over de netten heen. Dit is de enige oplossing.

Een echte goede oplossing voor dit probleem is niet mogelijk. Het zal niet mogelijk zijn om alle betrokkenen tevreden te stellen. De leden van de Belgische gemeenschap in Duits-

land vormen immers een specifieke groep, met bijzondere sociologische kenmerken.

Outplacement is ongetwijfeld een goede innovatie, doch men zal er moeten op toezien dat de maatregel niet disfunctioneel werkt. Er zal moeten worden verhinderd dat de verkeerden vertrekken uit het onderwijs. De regeling moet worden toegepast op hen voor wie hij bedoeld is.

In verband met de gevolgen van de reffectatie op de aanstelling van schoolhoofden in het basisonderwijs, belooft de Gemeenschapsminister door zijn administratie te laten onderzoeken om hoeveel gevallen het gaat en wat de eventuele financiële kost zou zijn om deze betrokkenen niet te verplichten de reffectatie te aanvaarden. Er moet worden onderzocht of de pedagogische nadelen wel opwegen tegen het budgettaire voordeel.

De Gemeenschapsminister antwoordt verder dat de schoolhoofden in het basisonderwijs vroeger werden ingedeeld in vijf categorieën naar gelang de schoolgrootte. De reffectatie was enkel verplicht naar een school van eenzelfde categorie. Een directeur van een kleine school kon enkel verplicht worden gereffecteerd naar een school van dezelfde grootte en dus niet naar een grote school. De regeling van de reffectatie werd door het uitvoeringsbesluit afgeschaft. Aldus kan het dat schoolhoofden van kleine scholen verplicht worden verantwoordelijkheid te dragen voor zeer grote scholen en ontstond de door het lid geschetste situatie. In het nieuwe uitvoeringsbesluit werd deze indeling in categorieën afgeschaft.

Dit probleem zal dus moeten worden geregeld in het uitvoeringsbesluit. De Gemeenschapsminister zegt toe dit dan op te lossen. Het zonder meer afschaffen van de verplichting de reffectatie te aanvaarden in deze specifieke gevallen, zou leiden tot een budgettaire meerkost van 17 miljoen frank.

Een lid repliceert dat deze budgettaire raming niet met de werkelijkheid overeenstemt. De bestaande regels zijn immers budgettair nadelig : de inrichtende machten overwegen immers defusie, leerkrachten die verplicht worden de reffectatie te aanvaarden nemen ziekteverlof en moeten worden vervangen, . . .

4. De maatregelen voor kinderen uit migrantengezinnen

Deze maatregelen moeten samen worden gelezen met het Regeerakkoord (Stuk 10 (BZ 1992) — Nr. 1, blz. 32).

Met het ontwerp-decreet worden de reeds bestaande maatregelen geregulariseerd en bestendigd.

De opmerking van een lid dat zich een gelijkaardig sociaal probleem van achteruitstelling en uitstoting voordoet bij een reeks sociale groepen die niet-migrant zijn, is juist. In sommige wijken van onze steden stelt men vast dat zowel allochtonen als autochtonen gemarginaliseerd zijn, maar de wijze van marginalisering verschilt. Intern in de wijk voelt de autochtone groep zich tevens gemarginaliseerd door de allochtone groep. Dit is een zeer complex sociologisch probleem.

In het Regeerakkoord is bepaald dat voorrangsgebieden zullen worden aangeduid. Een voorrangsgebied is een sociologisch begrip waarbij wel degelijk gebieden zullen worden afgebakend waar men beide groepen aantreft en waar specifieke inspanningen zullen worden verricht voor het onderwijs. De maatregelen zullen dan worden gericht op het geheel van de achtergestelde groepen.

De Gemeenschapsminister zal een nota indienen omtrent dit prioriteitenbeleid. Binnen dat beleid zijn er vanzelfsprekend specifieke uitdagingen naar de migranten toe. Het taal-

probleem is hoofdzakelijk een probleem voor de migranten. Zo is het beheersen van het Nederlands en de eigen moedertaal noodzakelijk om een kennis op het vlak van wiskunde te kunnen verwerven. Dit blijkt uit diverse studies.

Er zullen voor de migranten specifieke accenten moeten worden gelegd, doch andere maatregelen zullen perfect gelijklopend zijn voor allochtonen en autochtonen. De huiswerkbegeleiding is een maatregel die zich zowel voor kinderen uit migrantengezinnen als voor autochtone kinderen opdringt.

5. Het politiek verlot

Deze aangelegenheid wordt best dringend geregeld. De instelling van een politiek verlot werd reeds de vorige legislatuur beloofd.

Het politiek verlot is een goede zaak. Onderwijsmensen moeten hun onderwijscarrière tijdelijk kunnen onderbreken om een politiek ambt te kunnen bekleden en bij het beëindigen van dit mandaat kunnen terugkeren naar het onderwijs.

De Gcmeenschapsminister meent nochtans dat het wenselijk is dat artikel 20 betreffende het politiek verlot wordt ingetrokken omdat hij begrip heeft voor de opmerkingen van de Raad van State.

Wel wordt de stellige belofte gedaan om spoedig voor de onderwijssector een afzonderlijk ontwerp van decreet in te dienen.

Verder wordt benadrukt dat de school geen partijpolitiek forum is. Dit betekent nochtans ook dat het volstrekt onwenselijk is dat bepaalde partijen aan de schoolpoorten systematisch partijpolitieke reclame voeren. Een dergelijk optreden vertoont weinig respect voor het pedagogisch gebeuren, ook al gebeurt dit strikt juridisch buiten de school.

6. De bepalingen inzake het hoger onderwijs

De verlenging van de termijn voor de werkzaamheden van de ambtelijke commissies mag vanzelfsprekend niet leiden tot nieuw uitstel. De Executieve heeft beslist dat de twee ambtelijke commissies voor eind juni 1992 een tussentijds verslag moeten indienen. Aldus kan worden nagegaan hoever de werkzaamheden reeds gevorderd zijn. Deze verslagen moeten niet gelijktijdig worden ingediend. Het is dus mogelijk dat de ene commissie haar werkzaamheden beëindigt voor de andere.

De toelagen voor de sociale sector van het hoger onderwijs buiten de universiteit zijn een oud zeer. Twintig jaar geleden werd deze eis reeds gesteld voor het niet universitair hoger onderwijs (NUHO) door VVS. Thans is een bedrag van 40 miljoen frank voorzien voor experimenten.

Dit probleem mag niet blijven aanslepen. De oplossing ervan is nochtans niet uitsluitend financieel, maar heeft ook belangrijke organisatorische consequenties. De universiteiten financieren hun sociale sector niet alleen met bijdragen van de staat, die per student thans 8.000 frank bedragen, maar ook met middelen uit hun patrimonium. Dit kan van de HOLT-scholen niet worden gevraagd. Bovendien is het draagvlak van een aantal HOLT-scholen zodanig klein dat zij zelfs met 8.000 frank per student niet in staat zullen zijn om een sociale sector uit te bouwen.

Twee operaties zullen moeten worden gecombineerd : enerzijds een schaalvergroting in het hoger onderwijs en anderzijds de uitbouw van een sociale sector voor de HOBU-studenten. Daarbij zullen twee vragen moeten worden beantwoord. Zal men netoverschrijdend werken ? Zullen er met de universiteiten samenwerkingsakkoorden worden gesloten ?

Ter zake werd er een studie binnen de VLIR opgesteld door de directeurs van de sociale diensten van de Universiteit Gent en de KU Leuven. Voor de scholen die in het Gentse en de Leuvense zijn gelokaliseerd kan een samenwerking met de universiteiten een oplossing bieden. Voor de scholen uit andere regio's zullen andere oplossingen moeten worden bedacht.

Er zullen hoe dan ook prioriteiten moeten worden gelegd. Zo komt het voor dat de huisvestingsproblemen voor **HOB**U-studenten niet zo groot zijn, maar een eventuele rationalisatie kan dit wijzigen.

Het is de bedoeling van deze Vlaamse Executieve het probleem van de HOBU-sociale sector in elk geval in een eerste fase op te lossen.

7. De aanwending van de inschrijvingsgelden in het onderwijs voor sociale promotie

Deze regeling betekent zowel voor de instellingen als voor de schatkist een nuloperatie. In 1990-1991 werd 466 miljoen frank aan inschrijvingsgelden ontvangen, terwijl 14 miljoen frank aan inschrijvingsgelden werd gederfd wegens vrijstelling. Het theoretisch totaal bedraagt dus 480 miljoen frank. In datzelfde jaar werd 480 miljoen aan werkingstoelagen of werkingmiddelen uitgekeerd. Aangezien de Vlaamse Executieve zich engageert tot de betaling van de inschrijvingsgelden voor de vrijgestelden houdt het nieuwe systeem een nuloperatie in.

Voor de ARGO zal het bedrag van de dotatie moeten worden afgehouden, omdat de werkingmiddelen voor het OSP thans van die dotatie deel uit maken.

Waarin bestaat nu het voordeel? De instellingen beschikken een half jaar vroeger over hun werkingmiddelen. Er is dus een belangrijk liquiditeitsvoordeel. Zowel de centrale administratie als het secretariaat van de instellingen worden op administratief vlak ontlast. Er is dus een debureaucratisering.

Vermits het inschrijvingsgeld in de plaats komt van de werkingmiddelen is het logisch dat de Vlaamse Gemeenschap de inschrijvingsgelden voor vrijgestelde leerlingen aan de instellingen betaald.

De controle op de inschrijvingen blijft gebeuren door de verificateurs.

De driejaarlijkse structuur die voor het HOKT nu een decretaal bevestiging krijgt, bestaat in de praktijk al. Dit is alleen nog niet het geval voor de opleidingen architect-assistent, topografieassistent en animatie.

Het is juist dat deze verlenging tot drie jaar ook inhoudelijk moet worden ingevuld.

Dit heeft ook financiële consequenties. Voor het economisch hoger onderwijs van het korte type betekent dit een **meerkost** van ongeveer vijftwintig procent.

8. Het volwassenenonderwijs

In het volwassenenonderwijs is er ongetwijfeld enige wildgroei. Er zijn overlappingen. In sommige vormen van onderwijs werden minder interessante richtingen aangeboden. De vraag dringt zich op of niet moeten worden geëvolueerd naar een modulair systeem.

Er is aan de administratie de opdracht gegeven een studie te maken over de diverse vormen van volwassenenonderwijs. Het is de bedoeling te komen tot een globaal inzicht omtrent

dit onderwijs en tot afspraken over wie wat doet. Ook met de VDAB en de middenstandsopleiding moeten afspraken worden gemaakt.

In het verleden werden al pogingen in die richting ondernomen. Tweemaal werd een commissie opgericht, echter zonder enig resultaat.

C. REPLIEKEN

Een lid benadrukt dat zijn fractie niets tegen het beginsel van de reffectatie heeft maar wel tegen de wijze waarop het stelsel is uitgewerkt voor het lopende schooljaar. De spreker wil op een aantal problemen wijzen.

Er is het probleem van de timing. Die moet zo kort mogelijk zijn. Er is het probleem van het aantal scholen en van de afstand tussen die scholen. De RVA-norm creëert soms moeilijkheden. Er is ook het probleem van de gelijkwaardigheid van de ambten. Dit is niet altijd even duidelijk. Er is het probleem van de bestendigheid van de reffectatie en de graad van reffectatie. In sommige scholen wordt voor twee uur gereffecteerd, in andere instellingen voor vijf uur en in nog andere voor acht uur. Dit loopt zeker niet parallel. Ten slotte is er nog het probleem van het personeelslid-secretaris van de reffectatiecommissie. Die zou voor de duur van de reffectatiewerkzaamheden moeten worden vervangen.

De Gemeenschapsminister geeft timing die in de omzendbrief wordt vooropgesteld :

— de laatste week van augustus : de reffectatiecommissies vatten hun werkzaamheden aan

— op 1 september :

de reffectatie binnen de instelling ;
de reffectaties binnen de inrichtende macht ;
de reffectaties binnen de omschrijving voor het Gemeenschapsonderwijs ;

— op 1 oktober :

de reffectatie binnen de zone ;
de wedertewerkstelling binnen de instellingen ;
de wedertewerkstelling binnen de inrichtende macht ;
de wedertewerkstelling binnen de omschrijving voor het Gemeenschapsonderwijs ;
de wedertewerkstelling binnen de zone ;

— op 1 november :

de reffectatie binnen het net ;
de wedertewerkstelling in het net.

Dit betekent dat het grootste gedeelte van de reffectaties eind september achter de rug is. Slechts een zeer beperkt gedeelte grijpt plaats in november. Dit was bijvoorbeeld het geval voor de leerkrachten uit de vroeger mijnscholen. Dit kan zich het volgend schooljaar ook voordoen voor de leerkrachten uit de BSD. Dat is ook normaal, het betreft immers een reffectatie over de netten heen.

Het kan niet worden ontkend dat er inzake een tijdig verloop van de reffectatie een enorme vooruitgang is gemaakt.

De vorige spreker vraagt of van deze periode nog niet een veertiental dagen worden afgeknibbeld.

De Gemeenschapsminister stelt nog dat in het schooljaar 1985-1986 de reffectatie is gestart op 1 april 1986. Dit is nog geen tien jaar geleden.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat de inrichtende machten ook niet zonder fout zijn indien de reffectatieprocedure aansleept. Men concentreert zich altijd op de verplichtingen van de overheid, zonder acht te slaan op de verplichtingen van de bestuurden. De inrichtende machten schieten soms schromelijk tekort. Deze vaststelling moet ook worden gemaakt voor de te late uitbetaling van de wedden.

De vraagsteller repliceert dat men niet alle inrichtende machten over dezelfde kam mag scheren.

De Gemeenschapsminister bevestigt dat het OVSG, de centrale raad van de ARGO en de Guimardstraat, inzake de reffectatie inderdaad hun verantwoordelijkheden hebben genomen, doch dat de problemen zich vooral op de lagere echelons situeren.

Een ander lid bevestigt deze stelling en betwijfelt of de procedure inzake reffectatie veel kan worden versneld.

Het lid merkt nog op dat de outplacement voor structureel werkloze leerkrachten een goede zaak is, maar hij vraagt zich af om men in bepaalde omstandigheden niet te ver gaat. Hij verwijst naar de regentessen snit en naad. Men poogt deze personeelsleden om te scholen tot leerkrachten technologie of technologische opvoeding. Dit betekent dat in de komende jaren technologie of technologische opvoeding worden gegeven door leerkrachten die daartoe niet opgeleid zijn. Men kan zich afvragen of dit pedagogisch verantwoord is.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat de omschakeling van regentessen snit en naad tot leerkracht technologie een niet zo gelukkige beslissing is. Anderzijds moet iets worden gedaan voor de structureel werkloze leerkrachten. Dit veronderstelt een consequente houding. Indien met het erover eens is dat een opleiding snit en naad geen toekomst meer heeft, moeten aanvragen voor een vijfde jaar worden geweigerd.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

De tekst van het ontwerp evenals de amendementen worden aangepast aan sommige opmerkingen van de Taalraadsman van de Vlaamse Raad.

TITEL I

Inleidende bepalingen

Artikel 1

Artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

TITEL II

Rechtspositie van het personeel

HOOFDSTUK I

Definities

Artikel 2

Een lid vraagt naar de precieze betekenis van de laatste

zinsnede van artikel 2, paragraaf 2. Heeft de bepaling „de lokale raad of de lokale raad van bestuur en bij ontstentenis hiervan de centrale raad” ook betrekking op de PMS-centra en de autonome vormingscentra van het Gemeenschapsonderwijs ?

Deze bepaling slaat volgens de Gemeenschapsminister’ op de autonome internaten en de PMS-centra van het Gemeenschapsonderwijs.

Artikel 2 wordt eenparig aangenomen.

Artikel 3

Door de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans wordt een amendement ingediend (Stuk 133 (BZ 1992) – Nr. 3, blz. 1) om in het tweede lid van artikel 3 de woorden „Hieronder wordt eveneens verstaan” te vervangen door de woorden „Met een universitair diploma worden gelijkgesteld”.

Dit amendement wil het ontwerp aanpassen aan het advies van de Raad van State (Stuk 133 (BZ 1992) – Nr. 2, blz. 8-9).

Dit amendement wordt eenparig aangenomen.

Een lid merkt op dat het positief is dat met dit artikel de bruggen tussen het HOBU en het universitair onderwijs tot uiting komen. Zij wil verder weten hoe de situatie is geregeld van de HOLT-afgestudeerden die lesgeven in het secundair onderwijs.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat deze aangelegenheid voor het secundair onderwijs reeds in 1989 werd geregeld.

Het geamendeerde artikel 3 wordt eenparig aangenomen.

HOOFDSTUK II

De terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie en de wedertewerkstelling

Artikel 4

Dit artikel moet volgens de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans conform de opmerkingen van de Raad van State (Stuk 133 (BZ 1992) – Nr. 2, blz. 9-14) op een drietal punten worden gewijzigd :

— in § 1 op de eerste regel moeten de woorden „dit decreet” worden vervangen door de woorden „dit hoofdstuk” ;

— in § 1, moet het 2° worden vervangen door wat volgt :

”2° de instellingen, centra, en diensten die de sub 1° bedoelde personen tewerkstellen ; ” ;

— paragraaf 2 moet worden vervangen door wat volgt :

„§ 2. De in § 1 bedoelde regeling kan alleen van toepassing zijn op de personeelsleden die bij de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking

a) vast benoemd zijn : in het hoger onderwijs worden als vast benoemd beschouwd de personeelsleden die vast benoemd zijn en als dusdanig erkend, waar die erkenning vereist is, en de personeelsleden gelijkgesteld met de vast benoemde of definitief erkende personeelsleden ;

b) de betrekking van het ambt waarin zij vast benoemd zijn uitoefenen

— in het Gemeenschapsonderwijs als hoofdambt of als bijbetrekking. In dit laatste geval zijn de bepalingen van toepassing van het koninklijk besluit nr. 68 van 20 juli 1982 tot regeling van de geldelijke toestand van de personeelsleden die in het Rijksonderwijs met een bijbetrekking belast zijn ;

— in het gesubsidieerd onderwijs als hoofdambt ;

c) op de vooravond van de te nemen maatregel een wedde of een weddetoelage lastens de Vlaamse Gemeenschap genieten.

De vast benoemde personeelsleden die op regelmatige wijze in verlof of afwezig zijn of ter beschikking zijn gesteld om een andere reden dan de in artikel 5 bedoelde ontstentenis van betrekking, worden voor de toepassing van deze regeling gelijkgesteld met de in het eerste lid bedoelde personen.” ;

— in § 3 op de eerste regel moeten de woorden “dit decreet,, worden vervangen door de woorden “dit hoofdstuk,, (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 3, blz. 2).

Een lid meent een verschil te kunnen vaststellen tussen de leerkrachten van het Gemeenschapsonderwijs, die zowel in hoofd- of bijambt kunnen hebben gewerkt, en die van het gesubsidieerd onderwijs, waar alleen het hoofdambt wordt vermeld.

Dit verschil is volgens de Gemeenschapsminister historisch te verklaren. De regeling voor het Gemeenschapsonderwijs uitbreiden tot het gesubsidieerd onderwijs zou relatief veel kosten. Het verschil is echter ook historisch gecompenseerd doordat men in het Gemeenschapsonderwijs sinds 1968 geen vaste benoemingen meer heeft verricht, terwijl dit in het gesubsidieerd onderwijs wel is gebeurd.

Betekent dit dat leerkrachten die in het kunstonderwijs fungeren in bijambt en elders hun hoofdambt uitoefenen, niet kunnen worden ter beschikking gesteld ?

De Gemeenschapsminister antwoordt dat dergelijke leerkrachten voor het bijambt inderdaad niet kunnen worden ter beschikking gesteld.

Een lid heeft een vraag bij artikel 4, paragraaf 1, l^o, c) en e) over de inwerkingtreding van deze bepalingen. Treden deze bepalingen onmiddellijk in werking ?

De Gemeenschapsminister antwoordt bevestigend, maar verklaart dat dit verder moet worden uitgewerkt, in een besluit van de Vlaamse Executieve.

In artikel 4, paragraaf 1, 1°, d) wordt gehandeld over de inspectie. In het decreet betreffende de inspectie- en begeleidingsdiensten wordt in de artikelen 76 en volgende ook in een reffectatieregeling voorzien. Op wie is de bepaling van artikel 4, paragraaf 1, 1°, d) dan wel van toepassing ?

Deze bepaling is volgens de Gemeenschapsminister alleen van toepassing op de godsdienstinspecteurs.

Een ander lid stelt vast dat in paragraaf 1, 1°, a) van artikel 4 uitdrukkelijk wordt gesteld dat deze regeling niet geldt voor de personeelsleden van de pedagogische begeleidingsdiensten. De spreker heeft daar begrip voor omdat op dit ogenblik geen boventalligen zijn, maar hij vraagt zich af of deze uitzondering in de toekomst niet voor problemen kan zorgen.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat deze opmerking terecht is. Dit probleem is nog niet geregeld. Ook het decreet van 17 juli 1991 betreffende de inspectie- en begeleidingsdiensten bevat ter zake geen bepalingen. Het is anderzijds

moeilijk om nu al iets te regelen, wat zich in de toekomst eventueel zal voordoen.

Een lid merkt op dat nu al geweten is welke eenheden zich uit de Bondsrepubliek zullen terugtrekken. Hij vraagt of de Gemeenschapsminister nu al kan mededelen welke scholen in de BSD zullen behouden blijven.

Een ander lid vraagt in verband met hetzelfde probleem of er ter zake reeds een planning is gemaakt. De spreker benadrukt ook het belang van het tijdig inlichten van de personeelsleden in de BSD-scholen zelf. Dit is noodzakelijk omdat zij bijvoorbeeld inzake huisvesting tijdig maatregelen moeten kunnen treffen.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat hij op dit ogenblik nog geen initiatieven heeft genomen omdat de situatie nog onvoldoende duidelijk is. De Minister zal samen met zijn Franstalige collega Di Rupo met de nationale Minister van Landsverdediging overleg plegen. Verder zullen de inrichtende machten worden gecontacteerd om na te gaan in hoeverre zij bereid zijn mede te werken aan een oplossing. Na dit overleg kunnen de budgettaire implicaties worden ingeschat en maatregelen worden genomen. Het zal dan al april 1992 zijn. Pas dan zal het mogelijk zijn om de leerkrachten eerlijk voor te lichten.

Het amendement van heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 3, blz. 2) wordt eenparig aangenomen.

Het aldus gewijzigde artikel 4 wordt door de Commissie aangenomen met negen stemmen bij drie onthoudingen.

Artikel 5

Ook bij dit artikel is er om de tekst van het ontwerp in overeenstemming te brengen met het advies van de Raad van State (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 2, blz. 14) een amendement van de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 3, blz. 3).

De indieners willen in § 1 op de eerste regel de woorden “in artikel 4, § § 1 en 2 vermelde,, weglaten en in § 1 tegenover de derde streep na de woorden “de organisatie van het onderwijs,, een komma toevoegen.

Een lid vraagt of in de bepaling na het derde gedachtenstreepje in paragraaf 1 de ARGO niet moet worden vermeld.

Een ander lid meent dat de ARGO onder het begrip inrichtende macht valt.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat de inrichtende macht van het Gemeenschapsonderwijs thans in feite verdeeld is tussen de centrale raad en de lokale raden. Wanneer men in deze bepaling de centrale raad vermeldt, zou alle papierwerk in Brussel moeten worden gecentraliseerd. Het is daarom dat in deze bepaling de lokale schoolraad als inrichtende macht is te beschouwen. Het is trouwens de lokale raad die sinds 1 april 1991 de bevoegdheid heeft inzake personeelsbewegingen.

Het lid repliceert dat het in het algemeen met betrekking tot het Gemeenschapsonderwijs niet duidelijk is wie precies de inrichtende macht is.

Een ander lid, bijgevalen door de Gemeenschapsminister, wijst erop dat in artikel 2 van het voorliggende ontwerp in het hoofdstuk Definities heel duidelijk wordt bepaald dat voor de toepassing van de regeling inzake de terbeschikkingstelling, de reffectatie en de wedertewerkstelling de inrichtende

macht voor het Gemeenschapsonderwijs de lokale raad of de raad van bestuur is en bij ontstentenis hiervan de centrale raad.

De Commissie neemt het amendement van de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans eenparig aan.

Artikel 5, zoals geamendeerd, wordt eveneens eenparig aangenomen.

Artikel 6

Bij dit artikel worden drie amendementen ingediend.

Er zijn twee amendementen met eenzelfde strekking.

De heren J. Eeman en W. Taelman willen in de paragrafen 1 tot en met 3 telkens de woorden „, op hun verzoek,, weglaten (Stuk 133 (BZ 1992) – Nr. 3, blz. 5).

Artikel 6, zoals vermeld in het ontwerp, legt de verantwoordelijkheid bij de betrokkenen zelf. Dit is een gemakzuchtige oplossing vanwege de administratie om, bij eventuele fouten, de verantwoordelijkheid op de zwakkere, het personeelslid, te kunnen afwentelen. De fractie van de indieners kan niet aanvaarden dat bij de vaststelling van de boventalligheid de leerkracht zelf een aanvraag zou moeten indienen voor het wachtgeld. Als dan zou immers een hiërarchische weg moeten worden gevolgd en als, om welke reden ook, de aanvraag niet de juiste plaats bereikt, bekomt het betrokken personeelslid, geen wachtgeld, met alle gevolgen van dien.

Het ware volgens een indiener beter dat in geval van boventalligheid, die immers wordt vastgesteld door de inrichtende macht, de verantwoordelijkheid voor het aanvragen van wachtgeld en weddes bij die inrichtende macht blijft.

De leerkracht mag niet het slachtoffer worden van een, al dan niet toevallige, slechte werking van de administratie van de school.

De Gemeenschapsminister meent dat het amendement niet kan worden aangenomen. Het is precies in het document waarbij de betrokkenen een wedde(toelage) of wachtgeld(toelage) aanvragen, dat zij moeten verklaren dat ze bereid zijn de reffectatie of wedertewerkstelling te aanvaarden.

Deze twee zaken moeten volgens een indiener niet met elkaar worden verbonden.

De Gemeenschapsminister repliceert dat deze twee aangelegenheden wel moeten worden gekoppeld. Iedereen heeft immers zijn verantwoordelijkheid, ook de burgers en derhalve ook de leerkrachten en de inrichtende machten.

De vorige spreker benadrukt dat het alleen de bedoeling is van het amendement de eindverantwoordelijkheid bij de inrichtende macht te leggen.

Mevrouw A. Dillen wil met een amendement artikel 6 herschrijven in de zin als het vorig amendement (Stuk 133 (BZ 1992) – Nr. 3, blz. 4).

Dit artikel moet worden vervangen door de volgende bepaling :

”§ 1. Aan de in artikel 4, §§ 1 en 2 vermelde personeelsleden die ter beschikkinggesteld worden wegens volledige ontstentenis van betrekking en die geen reffectatie of wedertewerkstelling bekomen hebben, wordt naargelang van het geval een wachtgeld of wachtgeldtoelage toegekend onder de door de Vlaamse Executieve te bepalen voorwaarden.

§ 2. Aan de in artikel 4, §§ 1 en 2 vermelde personeelsleden die ter beschikking gesteld worden wegens volledige ontstentenis van betrekking en die voor een gedeelte van of voor de gehele opdracht waarvoor ze ter beschikking gesteld zijn, een re-affectatie of wedertewerkstelling bekomen en aanvaard hebben, wordt, naar gelang van het geval, een wedde of weddetoelage toegekend onder de door Vlaamse Executieve te bepalen voorwaarden.

§ 3. Aan de in artikel 4, §§ 1 en 2 vermelde personeelsleden die ter beschikking gesteld worden wegens gedeeltelijke ontstentenis van betrekking wordt, onder de door de Vlaamse Executieve te bepalen voorwaarden, naar gelang van het geval, een wedde of een weddetoelage toegekend.,.,.

De formulering van het ontwerp-decreet leidt volgens de indiener tot een nadelige situatie voor de betrokken personeelsleden wanneer deze nalaten een verzoek in te dienen tot het bekomen van een wachtgeld(toelage) of wedde(toelage) naar gelang van het geval.

Wanneer de betrokken personeelsleden zich in deze situaties bevinden moet dit automatisch tot gevolg hebben dat het recht ontstaat op de wedde(toelage) of wachtgeld(toelage) onder de door de Vlaamse Executieve te bepalen voorwaarden.

Men moet aldus de indiener voorkomen dat de betrokken personeelsleden de uitbetaling van de wedde of het wachtgeld zouden verliezen, bijvoorbeeld door onwetendheid in hun hoofde of in hoofde van de inrichtende macht, door nalatigheid, een mogelijke vergetelheid bij de inrichtende macht en de (reeds zwaar belaste) administratie van de school, waarbij de rechtszekerheid van de betrokken personeelsleden in het gedrang komt.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat door de terbeschikkingstelling een nieuwe rechtsverhouding ontstaat. Normaliter is er de verhouding inrichtende macht – personeelslid. Door het feit dat de tewerkstelling wegvalt ontstaat een nieuwe relatie. Door de terbeschikkingstelling komt de overheid tussen en ontstaat er een relatie tussen het personeelslid en de overheid, die betalende derde is. Het is dus normaal dat het personeelslid aan de nieuwe derde een verklaring doet.

Ten slotte is er nog een amendement van de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans (Stuk 133 (BZ 1992) – Nr. 3, blz. 4-5) om de tekst van het artikel in overeenstemming te brengen met het advies van de Raad van State (Stuk 133 (BZ 1992) – Nr. 2, blz. 14). Daardoor wordt de tekst ook vereenvoudigd.

In de §§ 1, 2 en 3 van dit artikel moeten telkens de woorden “in artikel 4, §§ 1 en 2 vermelde,, worden weggelaten.

Het amendement van mevrouw M. Dillen wordt door de Commissie verworpen met negen stemmen bij drie onthoudingen.

Het amendement van de heren J. Eeman en W. Taelman wordt verworpen met drie stemmen tegen acht bij één onthouding.

Het amendement van de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans wordt eenparig aangenomen.

Het aldus gewijzigde artikel 6 wordt door de Commissie aangenomen met negen stemmen tegen drie.

Artikel 7

Ook bij dit artikel werden drie amendementen ingediend.

Er is een amendement van de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 3, blz. 6) om na het eerste lid een nieuw lid in te voegen, dat luidt als volgt :

“De Vlaamse Executieve bepaalt per onderwijssector en rekening houdend met het uitgeoefende ambt, vak of specialiteit en het bekwaamheidsbewijs waarover het personeelslid beschikt wat onder „hetzelfde ambt” moet worden verstaan. Zij bepaalt eveneens wat op basis van dezelfde elementen moet worden verstaan onder „ander ambt”...,”

In het tweede lid zouden de woorden “met de voormelde door de Vlaamse Executieve bekrachtigde reglementaire bepalingen,, moeten worden vervangen door de woorden “met de door de Vlaamse Executieve vast te stellen bepalingen,, .

In het derde lid ten slotte dienen de woorden “met de voormelde door de Vlaamse Executieve bekrachtigde reglementaire bepalingen,, te worden vervangen door “met de door de Vlaamse Executieve vast te stellen bepalingen,,.

Met dit amendement willen de indieners ingevolge het advies van de Raad van State (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 2, blz. 7) nader bepalen wat wordt verstaan onder de termen eenzelfde ambt en een ander ambt.

In het huidige tweede en derde lid wordt tevens op voorstel van de Raad van State een materiële aanpassing aangebracht.

Bij artikel 7 is er ook een amendement van mevrouw M. Dillen (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 3, blz. 7).

Zij wil het tweede lid van dit artikel vervangen door de volgende bepaling :

“Indien een personeelslid aangesteld of in dienst gehouden wordt in strijd met de voormelde door de Vlaamse Executieve bekrachtigde reglementaire bepalingen vordert de Vlaamse Gemeenschap, onder door de Vlaamse Executieve te bepalen voorwaarden, in het Gemeenschapsonderwijs georganiseerd door of namens de Vlaamse Gemeenschap de wedde, uitbetaald aan het betrokken personeelslid, terug van de inrichtende macht. „ .

Verder wil ze aan het derde lid de volgende zin toevoegen :

“De inrichtende macht blijft evenwel ten opzichte van het betrokken personeelslid verantwoordelijk voor de betaling van de wedde waarop deze recht heeft. „.

De indiener verantwoordt haar amendement als volgt.

De uitsluitende verantwoordelijkheid voor het aanstellen of in dienst houden van een personeelslid ligt bij de inrichtende macht en niet bij het personeelslid zelf.

Wanneer het personeelslid wordt aangesteld of in dienst gehouden in strijd met de door de Vlaamse Executieve bekrachtigde maatregelen ter zake, mogen de gevolgen niet worden afgewenteld op het personeelslid maar is de inrichtende macht aansprakelijk.

Het niet-uitbetalen van de wedde aan het betrokken personeelslid is echter een bestraffing van deze laatste en geen sanctie voor de inrichtende macht. Deze voorgestelde maatregel is daarenboven in strijd met een fundamenteel basisprincipe, namelijk dat gepresteerde arbeid dient te worden vergoed.

Een lid vraagt of het personeelslid waarvoor conform paragraaf 2 van artikel 7 geen wedde meer wordt uitbetaald in kennis wordt gesteld van deze beslissing.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat vanaf 1 september 1991 alle documenten die betrekking hebben op personeelsaangelegenheden (wedde, terbeschikkingstelling enzovoort) een dubbele ondertekening dragen, zowel die van de inrichtende macht als die van het personeelslid.

Ten slotte is er nog een amendement van de heren J. Eeman en W. Taelman (Stuk 133 (BZ 1992) – Nr. 3, blz. 6-7), om een vierde lid toe te voegen luidend als volgt : “Het betrokken personeelslid behoudt niettemin het recht op wedde evenals de statutaire voordelen verbonden aan deze aanstelling.,,.

Het behoud van statutaire voordelen (dienst- en weddeanciënniteit, uitkering van wedde, . . .) is volgens de indieners inherent aan het bekleden van een betrekking, na aanstelling door de inrichtende macht.

Het aanstellen of in dienst houden van een personeelslid in strijd met de door de Vlaamse Executieve bekrachtigde reglementaire bepalingen, vormt een fout in hoofde van de inrichtende macht en mag geen schade berokkenen aan het betrokken personeelslid.

Het lijkt de indieners daarom nuttig dit in het ontwerp-decreet te expliciteren.

Dit amendement ligt in de lijn van het amendement van dezelfde indieners bij artikel 6.

De Gemeenschapsminister geeft in verband met artikel 7 de volgende verduidelijking. Er moeten twee situaties worden onderscheiden. Eén, de overheid stelt vast dat niet meer mag worden betaald aan een personeelslid en doet dit ook niet meer. Twee, het is ook mogelijk dat de overheid ten onrechte betaalt aan een personeelslid, maar dit is nog niet vastgesteld.

In dat laatste geval is de inrichtende macht verantwoordelijk. Deze aangelegenheid wordt voor het gesubsidieerd onderwijs geregeld door artikel 28 van de schoolpactwet en voor het Gemeenschapsonderwijs door artikel 55, paragraaf 2 van het bijzonder decreet. In artikel 28 van de schoolpactwet wordt bepaald dat het voldoen aan de regeling inzake de terbeschikkingstelling en de reffectatie een subsidiëeringsvoorwaarde is. In artikel 55 van het bijzonder decreet wordt gesteld dat de Vlaamse Gemeenschap de weddes betaalt van het ARGO-personeel, op voorwaarde dat het in dienst werd genomen krachtens de geldende wetten en reglementen.

Er is ten andere in de onderwijsdecreetgeving voor de toekomst in een verjaringstermijn van één jaar voorzien. De administratie moet binnen het jaar de inrichtende macht voor haar verantwoordelijkheid stellen en moet uitnodigen tot terugbetaling, zoniet is er verwervende verjaring ten voordele van de inrichtende macht.

Een lid wijst erop dat er soms aan het personeelslid geen enkele fout is toe te schrijven.

De Gemeenschapsminister repliceert dat het personeelslid niet wordt getroffen. Immers indien de overheid vaststelt dat ten onrechte is uitbetaald, zelfs al wist het personeelslid dat het niet gerechtigd was, dan nog wordt slechts verhaald op de inrichtende macht.

De Gemeenschapsminister herhaalt de twee mogelijkheden :

één, de overheid stelt vast dat ze niet meer moet betalen' en betaalt ook niet meer. In dat geval is er geen probleem omdat de overheid slechts heeft betaald wat ze diende te voldoen ;

twee, de overheid stelt te laat vast dat ze niet meer diende te betalen, of heeft met andere woorden voor het verleden ten onrechte betaald. In dit geval vordert de overheid terug van de inrichtende macht, in zoverre natuurlijk de verjarings-termijn niet is verstreken.

Een lid heeft nog-een andere vraag bij artikel 7. Hij merkt op dat in de praktijk er nogal wat fout loopt bij het contact tussen een personeelslid dat wordt gereffecteerd en zijn oorspronkelijke instelling. Deze instelling is vaak in de onmogelijkheid om het dossier van dit personeelslid op te volgen. Dit levert moeilijkheden op op het ogenblik dat deze inrichtende macht opnieuw dit personeelslid zou kunnen tewerkstellen.

Het ware wenselijk dit probleem via de uitvoeringsbesluiten op te lossen. Door te voorzien in de verplichting de oorspronkelijke instelling in te lichten van een reffectatie, kan heel wat opsporingswerk en dus bureaucratische rompslomp worden vermeden.

Bij het opstellen van de uitvoeringsbesluiten zou moeten worden gedacht aan het beginsel van de eenheid van dossier.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat er thans nieuwe personeelsformulieren worden gebruikt die tegemoet komen aan de vraag van het lid. In dat verband kan de Gemeenschapsminister nog meedelen dat alle nieuwe formulieren die gebruikt worden in de relatie overheid-inrichtende macht of school eerst worden uitgeprobeerd in een try-outgroep van gebruikers. Het is immers overeenkomstig het regeerakkoord de bedoeling de relatie overheid en bestuurden eenvoudiger te laten verlopen.

De amendementen van de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans wordt eenparig aangenomen.

De amendementen van mevrouw M. Dillen worden verworpen met vier stemmen tegen tien. Het amendement van de heren J. Eeman en W. Taelman wordt verworpen met drie stemmen tegen negen bij één onthouding.

Het aldus geamendeerde artikel wordt door de Commissie aangenomen met tien stemmen tegen vier.

Artikel 8

Door de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans werd een amendement ingediend om het artikel 8 aan te passen overeenkomstig de opmerkingen van de Raad van State (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 2, blz. 15-16).

Met het amendement (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 3, blz. 10) willen de indieners in § 1, tweede lid de zinsnede "De wedde of de weddetoelage, toegekend aan voormeld personeelslid, mag gedurende de in het eerste lid bedoelde periode op geen enkel ogenblik lager zijn dan,, vervangen door de zinsnede "De wedde of de weddetoelage, toegekend aan een terbeschikkinggesteld personeelslid dat gereffecteerd of wewertewerkgesteld is mag niet lager zijn dan,,.

Het amendement bij artikel 8 wordt eenparig aangenomen.

Artikel 8, zoals geamendeerd, wordt door de Commissie eveneens eenparig aangenomen.

Artikel 9

Bij paragraaf 3 van dit artikel worden drie amendementen ingediend.

Mevrouw M. Dillen wil in § 3, derde lid op de vierde en vijfde regel na de woorden “bij een andere inrichtende macht,, de woorden ”, binnen door de Vlaamse Executieve duidelijk vastgestelde voorwaarden,, invoegen (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 3, blz. 10).

De omschrijving een andere inrichtende macht is volgens de indiener te vaag en al te rekbaar. Er moet duidelijk worden afgebakend wat met betrekking tot dit artikel onder deze term wordt verstaan.

Het dient te worden beperkt tot een andere inrichtende macht van het net waartoe de inrichtende macht bedoeld in § 3, derde lid behoort. In § 1 worden deze voorwaarden wel voorzien.

De Gemeenschapsminister ontkent niet dat intellectueel gezien het amendement niet volledig van grond is ontbloot, maar hij ziet een aantal praktische problemen.

Na onderzoek vraagt de Gemeenschapsminister de verwerping van dit amendement. Immers paragraaf 1 waarnaar de indiener in de verantwoording verwijst, handelt over de reaffectatie en de wedertewerkstelling, terwijl deze paragraaf handelt over het uitvoeren van pedagogische taken in afwachting van een eventuele reffectatie of wedertewerkstelling. Tijdens de uitoefening van pedagogische taken blijft het personeelslid gereffecteerd aan de oorspronkelijke instelling.

Bovendien kan een inrichtende macht, indien deze om bepaalde redenen moeilijkheden zou hebben om bepaalde personeelsleden met pedagogische taken te belasten, om haar verplichtingen te voldoen afspraken maken met andere inrichtende machten.

Verder kunnen alle bijkomende voorwaarden een maximale benutting van het personeelslid betaald met gemeenschapsgeld verhinderen, wat moet worden vermeden.

De heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans wensen overeenkomstig het advies van de Raad van State (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 2, blz. 16-18) het volgende te wijzigen :

— in § 3, tweede lid op de eerste regel na het woord “directeur,, de woorden “van de instelling waarin zij voor hun terbeschikkingstelling waren tewerkgesteld,, invoegen ;

— in § 3, derde lid op de eerste regel het woord “zij,, vervangen door de woorden “de inrichtende macht,, .

— in § 3, vierde lid op de vierde regel na de woorden “uitzonderlijke omstandigheden,, de woorden “waarin het vervullen van pedagogische taken onmogelijk of niet wenselijk is,, invoegen.

— in § 3 aan het vierde lid de zin “Deze beslissingen moeten met redenen omkleed zijn,, toevoegen (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 3, blz. 9).

Met deze aanpassingen wordt ook de tekst van het ontwerp verduidelijkt en vereenvoudigd. De laatste aanpassing leidt bovendien tot een grotere rechtszekerheid.

De heren J. Eeman en W. Taelman ten slotte willen in paragraaf 3, tweede lid de eerste zin vervangen door “Zij blijven beschikbaar voor de inrichtende macht die hen heeft ter beschikking gesteld,, (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 3, blz.

9-10). Alleen de inrichtende macht kan volgens de indieners ter beschikking stellen.

Verder willen de heren J. Eeman en W. Taelman in § 3 na het tweede lid een nieuw lid invoegen dat luidt als volgt :

“De personeelsleden zijn, behoudens op hun uitdrukkelijk verzoek, niet beschikbaar voor de uitoefening van opdrachten eigen aan het administratief personeel, eigen aan de taken van beheerder, rekenplichtige, **studiemeester-opvoeder**, directiesecretaris of eender welke opdracht die niet strikt tegemoet komt aan de pedagogische opleiding van de betrokkene.,,,

Een aantal functies moeten volgens de indieners expliciet worden uitgesloten, omdat te vaak misbruik wordt gemaakt van boventalligen om administratieve opdrachten te vervullen, secretariaatswerk te verrichten of zelfs voor permanente vervangingen.

De inhoud van de aan deze personeelsleden opgelegde taken moet in verband staan met hun pedagogische opleiding.

Evenwel moet de mogelijkheid bestaan voor de betrokkene om toch op eigen verzoek deze functies waar te nemen teneinde de vrije keuze van de leerkracht te waarborgen.

De Gemeenschapsminister vraagt de verwerping van beide amendementen van de heren J. Eeman en W. Taelman. Het eerste amendement betreft niet het aanvaarden van een terbeschikkingstelling, maar wel het aanvaarden van pedagogische taken. Verder is het in de eerste plaats de directeur die verantwoordelijk is voor de dagelijkse organisatie van een school. Hij moet naast de inrichtende macht de bevoegdheid hebben om een terbeschikkinggesteld personeelslid met pedagogische taken te belasten. De spreker vraagt zich met betrekking tot het tweede amendement af met welke taken de terbeschikkinggestelden wel nog kunnen worden belast als men hen de in het amendement vermelde opdrachten al niet meer kan opdragen.

In dat verband verwijst de Gemeenschapsminister naar een omzendbrief, waarover reeds met de vakbonden werd onderhandeld en waarin wordt gesteld dat onder pedagogische taken niet het lesgeven mag worden verstaan. Indien pedagogische taken geen lesgeven is en de terbeschikkinggestelden ook niet mogen worden belast met de opdrachten vermeld in het amendement, blijft er de facto niets meer over.

Een indiener wijst erop dat deze taken alleen op verzoek aan een terbeschikkinggestelde kunnen worden opgedragen.

Het amendement van mevrouw M. Dillen wordt **verworpen** met één stem tegen negen bij drie onthoudingen.

Het amendement van de heren J. Eeman en W. Taelman wordt verworpen met vier stemmen tegen zeven bij één onthouding.

Het amendement van de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans wordt eenparig aangenomen.

Het geamendeerde artikel 9 wordt ten slotte aangenomen met negen stemmen tegen vier.

Artikel 10

Om tegemoet te komen aan de opmerkingen van de Raad van State (Stuk 133 (BZ 1992) Nr. 2, blz. 18), dienen de

heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans een amendement in om in artikel 10 de substantiële regels in verband met de bevoegdheid, de samenstelling, de werking en de bezwaren die kunnen worden ingediend tegen de beslissingen van de reffectatiecommissies op te nemen (Stuk 133 (BZ 1992) – Nr. 3, blz. 11).

Artikel 10 zou volgens de indieners van het amendement als volgt moeten luiden :

“Artikel 10

Voor de toepassing van dit hoofdstuk en van de besluiten van de Vlaamse Executieve tot uitvoering ervan kunnen door de Vlaamse Executieve de hiernavolgende reffectatiecommissies worden opgericht :

- zonale reffectatiecommissies per niveau en per net, bevoegd voor de reffectaties en wedertewerkstellingen in die zone ;
- interprovinciale reffectatiecommissies bevoegd voor de reffectaties en wedertewerkstelling in een net ;
- een Vlaamse reffectatiecommissie bestaande uit twee kamers : één bevoegd voor het Gemeenschapsonderwijs en één bevoegd voor het gesubsidieerd onderwijs.

De reffectatiecommissies zijn paritair samengesteld uit vertegenwoordigers van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs of de representatieve verenigingen van de inrichtende machten enerzijds en de representatieve vakorganisaties anderzijds.

De Vlaamse Executieve kan daarenboven ambtenaren en inspectieleden aanduiden om te zetelen in deze reffectatiecommissies.

Tegen de beslissingen van deze reffectatiecommissies kan bezwaar worden ingediend. De Vlaamse Executieve bepaalt de modaliteiten inzake de bezwaarschriften en de nadere werking van de reffectatiecommissies. „ .

Het amendement tot vervanging van artikel 10 wordt aangenomen met dertien stemmen bij één onthouding.

Artikel 11

Om de voldoen aan de opmerkingen van de Raad van State met betrekking tot de rechtszekerheid van het personeel (Stuk 133 (BZ 1992) – Nr. 2, blz. 19-20) wordt door de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans een amendement ingediend bij artikel 11 (Stuk 133 (BZ 1992) – Nr. 3, blz. 11).

Dit amendement strekt ertoe om in § 1 de eerste twee regels te vervangen door wat volgt :

“Onverminderd de krachtens artikel 94 van de Grondwet door de wet georganiseerde rechtsbescherming worden de beslissingen die genomen werden op basis van de volgende ministeriële omzendbrieven geacht te zijn genomen in overeenstemming met de desbetreffende bepalingen van dit hoofdstuk en van de uitvoeringsbesluiten ervan :„.

Paragraaf 2 van artikel 11 zou verder moeten worden vervangen door het volgende :

”§ 2. Onverminderd de krachtens artikel 94 van de Grondwet door de wet georganiseerde rechtsbescherming worden de beslissingen die genomen werden op basis van ministeriële

omzendbrieven die inzake dezelfde aangelegenheid vóór de in § 1 vermelde data werden uitgevaardigd en officieel werden meegedeeld aan de inrichtende machten en de onderwijsinstellingen en/of PMS-centra geacht te zijn genomen in overeenstemming met de desbetreffende bepalingen van dit hoofdstuk en van de uitvoeringsbesluiten ervan. „ .

Er wordt voorgesteld om in alle artikelen van het ontwerp evenals in alle ingediende amendementen het begrip “jurisdictionele bescherming,” te wijzigen in het taalkundig meer correcte “rechtsbescherming,” . De Commissie stemt eenparig met deze tekstcorrectie in.

Het amendement van de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans wordt aangenomen met dertien stemmen bij één onthouding.

De Commissie neemt artikel 11, zoals gecorrigeerd en gemendeerd, aan met negen stemmen bij vijf onthoudingen.

Artikel 12

Bij dit artikel wordt geen verduidelijking gevraagd.

De Commissie beslist eenparig artikel 12 aan te nemen.

HOOFDSTUK III

Andere bepalingen

Artikel 13

De heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans stellen bij amendement (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 3, blz. 13) voor om artikel 13 te wijzigen overeenkomstig de voorstellen van de Raad van State (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 2, blz. 20-21).

Artikel 13 moet worden vervangen door de volgende bepalingen :

“Artikel 13

In artikel 84, eerste lid van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs en in artikel 58, eerste lid van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psyche-medisch-sociale centra worden de woorden „artikel 82, a), b), c), d) en e)” vervangen door de woorden „artikel 82, a), b), c), e) of f)”. „.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat met dit amendement de bepaling inderdaad beter wordt geformuleerd.

Het amendement tot vervanging van artikel 13 wordt door de Commissie aangenomen met dertien stemmen bij één onthouding.

Artikel 13bis

Door de heer Arts wordt een amendement ingediend tot invoeging van een artikel 13bis (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 3, blz. 14).

De nieuwe bepaling zou moeten luiden :

“Artikel 13bis

De eerste paragraaf van artikel 90 van het decreet betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs vervangen door de volgende bepaling :

„In afwijking op artikel 21 § 1, het derde lid uitgezonderd en voor een periode tot en met het schooljaar 2000-2001 hebben de personeelsleden die 720 dagen dienstanciënniteit hebben in het Gemeenschapsonderwijs en daarenboven in de periode vanaf 1 januari 1976 tien kandidaturen ingediend hebben, voor een tijdelijke aanstelling voorrang op de groepen bedoeld in artikel 21, § 1, 1° en 2°.”.,.,

De indiener geeft de volgende verantwoording bij zijn amendement.

Door artikel 90 hebben leerkrachten die op 30 juni 1990 geen 10 kandidaturen hadden de volgende 10 jaar in feite geen recht meer op een tijdelijke betrekking. Inderdaad het voornoemde artikel 90 bepaalt als overgangsmaatregel tot het schooljaar 2000-2001 dat zij die op 30 juni 1990 720 dagen dienstanciënniteit hebben in het Gemeenschapsonderwijs en 10 kandidaturen hebben sedert 1 januari 1976 tot 30 juni 1990, voorrang hebben voor tijdelijke aanstellingen.

Dit betekent dat, telkens er een tijdelijke betrekking vrijkomt, de directie moet nagaan of er nog iemand werkloos is die tien of meer kandidaturen heeft sinds juni 1990. Indien die groep uitgeput is, mag de directie vrij kiezen uit alle anderen die minder dan 10 kandidaturen hebben. Pas dan kan dus iemand met minder dan 10 kandidaturen op 30 juni 1990 worden aangesteld.

Dit betekent dus dat iedereen die minder dan tien kandidaturen had op 30 juni 1990 voor de volgende tien jaren uitgesloten is van een (zekere) tijdelijke betrekking, ook al hebben deze personen meer dan 2.000 dagen gewerkt door onder andere iedere interim, hoe klein ook, aan te nemen.

Of met andere woorden, die mensen worden nu beleefd bedankt voor hun inzet, met de mededeling dat ze maar niet te veel moeten rekenen op werk de eerste tien jaren. Gezien in 2001 de directies vrij zijn te nemen wie ze willen, zullen die dan ook nog eens eerder kiezen voor jonge krachten en niet voor mensen die dan reeds tien jaar uit circulatie zijn.

Dit artikel laat de mogelijkheid open dat er een overgang wordt gecreëerd met gelijke perspectieven voor iedereen, zonder fundamentele discriminatie.

Eigenlijk verandert er fundamenteel niets aan de regel, alleen zal iedereen die 10 kandidaturen heeft (los van eender welke einddatum) van deze overgangsmaatregel kunnen genieten. Mensen die geen 10 kandidaturen hebben, kunnen dan tenminste vooruitzien en ieder jaar één jaar aftellen.

De Gemeenschapsminister vraagt heel uitdrukkelijk dit amendement te verwerpen. Artikel 90 van het decreet betreffende de rechtspositie van de personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs heeft een bepaalde genese gekend. Het is bedoeld als een ultieme toegangspoort voor kandidaten zich in een bepaalde overgangssituatie bevonden en die meer bepaald tien kandidaturen hebben ingediend voor 30 juni 1990. Deze bepaling thans aanpassen is in strijd met de filosofie van het decreet.

Dit amendement wordt verworpen met één stem tegen twaalf bij één onthouding.

Artikel 14

Bij dit artikel wordt door de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans een amendement ingediend (Stuk 133 (BZ 1992) – Nr. 3, blz. 15) om overeenkomstig het advies van de Raad van State (Stuk 133 (BZ 1992) – Nr. 2, blz. 21) de in het artikel vermelde koninklijke besluiten met het volledig opschrift te vermelden.

Artikel 14 moet volgens het amendement luiden :

“Artikel 14

Onverminderd de krachtens artikel 94 van de Grondwet door de wet georganiseerde rechtsbescherming worden bekrachtigd voor de duur van hun gelding :

– het koninklijk besluit van 14 juni 1985 tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 juni 1975 betreffende de voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen in het kleuter- en lager onderwijs ;

– het koninklijk besluit van 14 juni 1985 tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 juli 1975 betreffende de voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen in het secundair onderwijs dat verstrekt wordt in de gesubsidieerde vrije inrichtingen voor middelbaar onderwijs of voor normaalonderwijs, met inbegrip van het postsecundair psychopedagogisch jaar ;

– het koninklijk besluit van 14 juni 1985 tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 juli 1975 betreffende de voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen in het secundair onderwijs georganiseerd in de gesubsidieerde officiële inrichtingen voor middelbaar onderwijs en in de gesubsidieerde officiële inrichtingen voor normaalonderwijs ;

– het koninklijk besluit van 14 juni 1985 tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 juli 1975 betreffende de voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen in de gesubsidieerde inrichtingen voor secundair technisch en beroepsonderwijs met volledig leerplan en voor sociale promotie ;

– het koninklijk besluit van 14 juni 1985 tot wijziging van het koninklijk besluit van 4 augustus 1975 betreffende de voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen in het buitengewoon secundair onderwijs ;

– de weddeschalen en weddetoelagen toegekend bij toepassing van :

– het koninklijk besluit van 30 juli 1975 betreffende de voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen in het secundair onderwijs dat verstrekt wordt in de gesubsidieerde vrije inrichtingen voor middelbaar onderwijs of voor normaalonderwijs, met inbegrip van het postsecundair psychopedagogisch jaar ;

– het koninklijk besluit van 30 juli 1975 betreffende de voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen in het secundair onderwijs georganiseerd in de gesubsidieerde officiële inrichtingen voor middelbaar onderwijs en in de gesubsidieerde officiële inrichtingen voor normaalonderwijs.

– het koninklijk besluit van 30 juli 1975 betreffende de voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen in de gesubsidieerde inrichtingen voor secundair technisch en beroepsonderwijs met volledig leerplan en voor sociale promotie.,.,

De Commissie neemt het amendement tot vervanging van artikel 14 aan met negen stemmen bij vijf onthoudingen.

Artikel 15

De Raad van State heeft opgemerkt dat het vierde lid van dit artikel moet worden aangevuld met de vermelding dat deze bekrachtiging de krachtens artikel 94 van de Grondwet door de wet georganiseerde rechtsbescherming onverminderd laat (Stuk 133 (BZ 1992) – Nr. 2, blz. 21-22).

Vandaar dat de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans bij amendement voorstellen om het vierde lid van artikel 15 te vervangen door de volgende bepaling :

“Onverminderd de krachtens artikel 94 van de Grondwet door de wet georganiseerde rechtsbescherming wordt de toestand van de personeelsleden die tijdens de periode van 1 september 1980 tot 31 augustus 1990 als rekenplichtig correspondent of als eerste rekenplichtig correspondent het ambt van opvoeder-huismeester hebben uitgeoefend in een in het eerste lid bedoelde instelling, bekrachtigd., (Stuk 133 (BZ 1992) – Nr. 3, blz. 17).

Een lid vraagt of het ambt van rekenplichtig correspondent bestaat in het gesubsidieerd onderwijs.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat daarin nog niet is voorzien.

Door mevrouw A. Leysen en de heer R. Swinnen wordt op het door de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans voorgestelde amendement een subamendement ingediend om in de voorgestelde tekst op de vierde regel de woorden “31 augustus 1990,, te vervangen door de woorden “31 maart 1991,, (Stuk 133 (BZ 1992) – Nr. 4, blz. 1).

Het betreft een technische correctie op het amendement Baldewijns-Leysen-Appeltans. Deze correctie is noodzakelijk omwille van de lange periode die is verlopen tussen het eerste ontwerp van de voorliggende tekst en de uiteindelijke goedkeuring.

Het subamendement evenals het amendement worden eenparig aangenomen.

Het geamendeerde artikel 15 wordt door de Commissie aangenomen met tien stemmen bij vier onthoudingen.

Artikel 16

Verscheidene leden beoordelen het laten meetellen van de diensten die werden gepresteerd in het bijzonder tijdelijk kader of als gesubsidieerde contractueel in projecten ten behoeve van het migrantenonderwijs voor de vaststelling van de statutaire anciënniteit als positief.

Een lid vraagt of de lijst van de in het tweede lid van paragraaf 2 opgesomde projecten volledig is. Zijn er nog andere gelijkaardige projecten ?

In dat verband dient mevrouw A. Leysen bij dit artikel een amendement in om (Stuk 133 (BZ 1992) – Nr. 3, blz. 18) aan § 2, tweede lid toe te voegen wat volgt :

”— ontwikkelen van werkmethoden en werkmiddelen die tegemoet komen aan gedifferentieerde noden inzake PMS-begeleiding van migrantenkinderen. „ .

Zij meent dat dit project in artikel 16 niet is vermeld.

De Gemeenschapsminister is akkoord met dit amendement.

Hij geeft in verband met het amendement de volgende verduidelijking .

Het vermelde initiatief is het enige project dat vanuit het Ministerie van Onderwijs inzake PMS-centra is georganiseerd. Dit project was gericht tot de drie netten, doch enkel de gesubsidieerde vrije centra en de centra van het Gemeenschapsonderwijs hebben eraan meegewerkt. Het is een GE-CO-project waarbij in elk net één licentiaat als coördinator en een aantal interculturele medewerkers als tolk aan het werk konden. Ondertussen werden organieke betrekkingen voor de migrantenbegeleiding opgericht. Deze zijn enkel toegankelijk voor maatschappelijk werkers, psychologisch assistenten en verplegers. De tolken beschikken niet over een diploma om in een organieke betrekking in een PMS-centrum te werken. Voor hen is artikel 16 van het ontwerp-decreet niet van belang. De twee coördinatoren hebben niet het diploma voor de betrekking van migrantenbegeleider, maar komen wel in aanmerking voor het ambt van psychopedagogisch consulent. Voor hen zou de anciënniteit kunnen meetellen. Vandaar dat de Gemeenschapsminister het amendement kan bijtreden.

Een lid vraagt of de datum van 2 september 1991 vermeld in paragraaf 3 niet achterhaald is en dus moet worden aangepast.

Het lid merkt verder op dat slechts een periode van twee jaar anciënniteit kan worden overgedragen. Zij vraagt zich af of dit geen te beperkte periode is. Personeelsleden die in de nepstatuten hebben gewerkt, kunnen nog altijd worden voorbijgestoken door gereffecteerden. De kans bestaat dat onervaren personen voorrang krijgen.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat het gevaar inderdaad bestaat dat bekwame personen worden verdrongen door niet-gemotiveerden, maar er dienden twee belangen te worden afgewogen : enerzijds de belangen van de reeds vastbenoemden en anderzijds de belangen van de personeelsleden die in nepstatuten waren tewerkgesteld.

Het door mevrouw A. Leysen ingediende amendement wordt aangenomen met dertien stemmen tegen één.

De Commissie neemt artikel 16, zoals geamendeerd, aan met tien stemmen tegen één bij drie onthoudingen.

Artikel 17

Een lid vraagt verduidelijking bij het voorlaatste lid van het 3° van artikel 17.

Daarin wordt bepaald dat voor een bijbetrekking een wedde, weddetoelage of toelage kan worden verleend indien voorafgaandelijk de vacature wordt gemeld aan de VDAB of de BDAB en de inrichtende macht op eer verklaart in de onmogelijkheid te zijn geweest om een ander geschikt kandidaat te vinden die de prestaties als hoofdamt kan uitoefenen.

Het lid wil weten of dit betekent dat de VDAB verplicht is kandidaten voor te stellen aan de inrichtende macht. Het gevaar bestaat immers dat de VDAB werklozen aanduidt zonder enige ervaring, terwijl het voor het onderwijs van belang is goede elementen met ervaring te kunnen aantrekken.

De Gemeenschapsminister antwoordt ontkennend. Het is voor de toepassing van artikel 17, 3° niet vereist dat de VDAB kandidaten voorstelt, maar het zou wel kunnen dat

deze instelling dit doet en dit zou ten andere een uiting zijn van een goed bestuur.

Op vraag van een ander lid of en op welke gronden de scholen de door de VDAB voorgestelde kandidaten kunnen weigeren, verduidelijkt de Gemeenschapsminister dat de inrichtende machten dergelijke kandidaten zou kunnen afwijzen, bijvoorbeeld omdat ze niet over het juiste **bekwaamheidsbewijs** beschikken, niet passen in de schoolsfeer of in het pedagogisch concept, zodat de inrichtende macht toch iemand in **bijambt** kan aanstellen.

Voor de werkloze zal dit voor zijn recht op werkloosheidsuitkering evenmin consequenties hebben, zolang hij zich maar aanbiedt op de school en bereid is mede te werken aan de sollicitatieprocedure.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat hij zich niet zal verzetten tegen het eventueel amenderen van deze bepaling. Hij wijst er wel op dat deze bepaling om begrotingsredenen in de regelgeving is opgenomen.

Artikel 17 wordt aangenomen met tien stemmen bij vier onthoudingen.

Artikel 18

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met tien stemmen bij vier onthoudingen.

Artikel 19

De Commissie neemt artikel 19 zonder opmerkingen aan met dertien stemmen bij één onthouding.

Artikel 20

De Gemeenschapsminister verklaart bij dit artikel over het politiek verlof dat hij begrip heeft voor de opmerkingen van de Raad van State (Stuk 133 (BZ 1992) – Nr. 2, blz. 22). Het ware inderdaad beter deze aangelegenheid uitgebreid decretaal te regelen. Hij heeft derhalve geen bezwaar tegen een amendement tot weglating van deze bepaling.

De Gemeenschapsminister zal bij de Vlaamse Raad een ontwerp van decreet indienen om het politiek verlof ook in het onderwijs te regelen, teneinde het politiek verlof voor het geheel van de Vlaamse Gemeenschap te regelen. Dit zou moeten klaar zijn voor de gemeenteraadsverkiezingen van 1994.

Een lid vraagt of er al niet een regeling is inzake politiek verlof voor het onderwijspersoneel.

De Gemeenschapsminister antwoordt ontkennend. Hij wijst erop dat er in de Commissie leden zitten die dit kunnen getuigen.

In artikel 20 wordt volgens een lid wederom aan de Executieve een zeer uitgebreide bevoegdheid verleend. Ook in andere bepalingen komt een dergelijke ruime delegatie voor. Dit is een ongezonde methode. Ze leidt tot ondoorzichtigheid en camoufleert vaak diverse achterliggende bedoelingen. Dergelijke bepalingen zetten de Onderwijscommissie voor schut. De commissieleden hebben bij het opstellen van de bepalingen geen inspraak. Meer zelfs, ze hebben er soms geen weet van.

De Raad van State heeft volgens de Gemeenschapsminis-

ter uit artikel 17 van de Grondwet afgeleid dat de grote lijnen van de onderwijsregelgeving moeten worden vastgelegd bij decreet. Voor de communautarisering van het onderwijs in 1988-1989 was de wetgevende arbeid veel beperkter. Belangrijke delen van het onderwijs werden in het verleden geregeld bij koninklijk besluit. De invloed van de decreetgever is enorm toegenomen. Hij moet het kader uittekenen.

Het lid pleit volgens de Gemeenschapsminister voor een gouvernement des assemblées. Een dergelijk stelsel is niet alleen ongezond, omdat niet snel kan worden ingespeeld op veranderende omstandigheden, maar het is bovendien ongrondwettig omdat het beginsel van de scheiding der machten schendt.

Het decreet op de openbaarheid van bestuur is volgens de Gemeenschapsminister een voorbeeld van een eenvoudig en goed leesbaar decreet. De algemene beginselen zijn in het decreet opgenomen en de uitwerking van die principes is overgelaten aan de Executieve. Zo hoort het ook in een gezonde parlementaire democratie : de decreetgever legt de krachtlijnen vast, terwijl de Executieve uitvoert.

De uitvoerende macht berust immers bij de Executieve, die uitvoeringsbesluiten en omzendbrieven kan en moet nemen. Deze besluiten worden in het Belgische Staatsblad gepubliceerd en de leden van de Executieve kunnen er te allen tijde over worden geïnterpelleerd.

Een lid repliceert dat er toch meer verduidelijking zou moeten worden gegeven in de memorie van toelichting.

De Gemeenschapsminister herhaalt dat hij in verband met artikel 20 de Raad van State wil volgen. Het probleem van het politiek verlot zal worden geregeld in een afzonderlijk decreet. Het is niet wenselijk ter zake in een memorie verduidelijking te geven, indien men niet weet op welke manier deze aangelegenheid later zal worden ingevuld.

Een lid pleit ervoor het politiek verlot te regelen voor het geheel van het personeel van de Vlaamse Gemeenschap. Hij wijst erop dat tijdens de bespreking van de statuten ook is gepoogd deze aangelegenheid decretaal vorm te geven, maar toen is beslist de problematiek met een afzonderlijk decreet als een geheel te regelen. Deze materie is belangrijk genoeg om er een afzonderlijke bespreking aan te besteden.

Het lid kondigt aan een amendement in te dienen tot weglating van artikel 20. Terzelfder tijd neemt hij kennis van de intentie van de Gemeenschapsminister om omtrent het politiek verlot eerlang een ontwerp van decreet in te dienen bij de Raad.

Een lid vraagt of het niet mogelijk is de regeling sneller in te voeren dan vanaf de gemeenteraadsverkiezingen van 1994. De regeling is immers van groot belang, zowel voor de werkgevers als voor de betrokken werknemers, gelet op de mogelijke spanningen die het uitoefenen van een politiek mandaat met zich kan meebrengen.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat hij de gemeenteraadsverkiezingen van 1994 als uiterste datum vooropzet, maar een snellere regeling eventueel kan. Bovendien zal bij de bespreking van dit ontwerp moeten worden onderzocht wanneer men de nieuwe regeling in werking wil laten treden.

Door de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans wordt een amendement ingediend om artikel 20 weg te laten (Stuk 133 (BZ 1992) – Nr. 3, blz. 19).

Dit amendement wordt aangenomen met negen stemmen tegen drie bij twee onthoudingen.

Het weglaten van dit artikel heeft tot gevolg dat de volgende artikelen van het ontwerp van decreet in de door de Commissie aangenomen tekst zullen worden vernummerd. Dit zal telkens bij het artikel worden vermeld.

Artikel 21
(nieuw artikel 20)

Een lid merkt op dat volgens artikel 21 normaliter artikel 20 zou terugwerken tot 1 juli 1991.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat hij een amendement klaar had om artikel 21 zo aan te passen dat een nieuwe regeling voor het politiek verlof alleen voor de toekomst zou hebben gegolden. Het is evenwel niet noodzakelijk dit amendement in te dienen, aangezien de Commissie heeft beslist artikel 20 te laten wegvallen.

Mevrouw A. Leysen en de heer R. Swinnen stellen voor in fine van artikel 21 de zinsnede “artikel 16, § 1 dat uitwerking heeft op de daarin vermelde data en de artikelen 17 en 19 die uitwerking hebben op 1 september 1991”, te vervangen door de zinsnede “artikel 15, dat uitwerking heeft op 1 april 1991, artikel 16, § 1 dat uitwerking heeft op de daarin vermelde data, de artikelen 17, 1 en 2 en artikel 19 die uitwerking hebben op 1 september 1991 en artikel 17, 3 dat uitwerking heeft op een door de Executieve te bepalen datum., (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 4, blz. 2).

Een van de indieners heeft een volgende verantwoording

De nieuwe datum van inwerkingtreding voor artikel 15 is het gevolg van het subamendement dat door deze indieners werd ingediend bij artikel 15. Hij valt samen met de inwerkingtreding van het statuut voor de personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs.

De in artikel 17, 3° voorgestelde wijziging van de **cumulregeling** veronderstelt een uitvoeringsbesluit van de Vlaamse Executieve. Bij gebrek aan een wettelijke basis voor dit **uitvoeringsbesluit** werd gedurende het schooljaar 1991-1992 de oude regeling toegepast. Dit amendement strekt ertoe, ten einde rechtszekerheid te waarborgen, de Executieve toe te laten in het uitvoeringsbesluit van dit artikel ook meteen de datum te bepalen waarop de nieuwe cumulregeling van kracht wordt. Een dergelijke regeling voorkomt dat voor alle toegestane afwijkingen gedurende het schooljaar 1991-1992 de hele procedure zou moeten worden overgedaan.

Het amendement van mevrouw A. Leysen en de heer R. Swinnen wordt aangenomen met negen stemmen bij vijf onthoudingen.

Het geamendeerde artikel 21 wordt eveneens aangenomen met negen stemmen bij vijf onthoudingen.

In de door de Commissie aangenomen tekst wordt artikel 21 vernummerd tot artikel 20.

Door de heren J. Eeman en W. Taelman wordt een amendement ingediend (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 3, blz. 20) tot invoeging van een artikel 21bis :

“Artikel 21bis

Voor de ambten van bode-kamerbewaarder in het Gemeenschapsonderwijs en van gelijkaardige ambten in de categorie van het administratief personeel in het **kunstonder-**

wijs (bijvoorbeeld suppoost) wordt een normenstelsel opge-
maakt.

De Vlaamse Executieve bepaalt de normen en de voor-
waarden waaraan moet worden voldaan.

Het artikel 97 van het decreet van 27 maart 1991 betreffen-
de de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het
Gemeenschapsonderwijs is van toepassing op deze ambten,
behoudens de datum van benoeming die door de Vlaamse
Executieve wordt bepaald. „.”.

Een indiener verduidelijkt dat dit technisch amendement
vooral bedoeld is voor het kunstonderwijs.

De Gemeenschapsminister vraagt of het de bedoeling is
van de indieners een aflopend stelsel te creëren, waarop één
van indieners antwoordt dat het amendement zich inzonder-
heid op het verleden richt.

De Gemeenschapsminister vraagt de verwerping van het
amendement om twee redenen. Het amendement heeft vol-
gens hem een dubbele bedoeling. Het bevat bepalingen naar
de toekomst en budgettair is een normenstelsel onaanvaard-
baar. Bovendien wordt voor sommige thans in dienst zijnde
contractuelen in een overgangsregeling voorzien. Het pro-
bleem van die contractuele personeelsleden zou moeten wor-
den opgelost, maar daarbij mag zeker niet improviserend te
werk worden gegaan. Men moet een cascade van dergelijke
vragen vermijden.

Op de vraag van een lid of dergelijke personeelsleden ook
zijn tewerkgesteld in het gesubsidieerd onderwijs antwoordt
de Gemeenschapsminister ontkennend.

Het amendement tot invoeging van een artikel 21bis wordt
verworpen met drie stemmen tegen negen bij twee onthou-
dingen.

TITEL III

Buitengewoon onderwijs

HOOFDSTUK 1

Extra lesurenpakket onderwijsvoorrang voor migranten

Artikel 22 (nieuw artikel 21)

Bij dit artikel wordt door mevrouw M. Dillen een amende-
ment ingediend om het opschrift van dit hoofdstuk te wijzigen
in „Extra lesurenpakket onderwijsvoorrang voor kansarme
kinderen” evenals paragraaf 4 van het artikel 22 aan te passen
(Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 3, blz. 22).

In de voorgestelde tekst zou § 4 moeten worden vervangen
door wat volgt :

„§ 4. In aanmerking komende leerling van de doelgroep
kansarme kinderen, verder aangeduid als „doelgroepleer-
ling”, de leerling die onverminderd de toepassing van § 3 zich
bevindt in een sociaal kansarme situatie.“.

De indiener wil met het amendement meer aandacht vra-
gen voor de autochtone gezinnen en hun kinderen en dan
vooral voor de kinderen uit het buitengewoon onderwijs. De
kansen van dergelijke kinderen zijn in de realiteit **onbestaan-**
de. Indien men de migrantenkinderen positief zal discrimine-
ren zal de achteruitstelling van de eigen kinderen nog worden

geaccentueerd. De indiener pleit dan ook voor algemene maatregelen.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat het zonder meer uitbreiden van deze maatregelen niet effectief zal zijn. De maatregelen zijn immers specifiek gericht op allochtonen zodat ze niet zomaar kunnen worden toegepast op de autochtonen.

Het is inhoudelijk wel juist dat globale maatregelen moeten worden genomen voor de kinderen van het buitengewoon onderwijs. De Gemeenschapsminister zal daar uitvoerig op ingaan bij de bespreking van de beleidsbrief over het voorrangsbbeleid. Een neerslag van dit voorrangsbbeleid zal reeds te merken zijn in de begroting 1992.

Met dit hoofdstuk worden volgens de Gemeenschapsminister de in het verleden genomen maatregelen bestendigd.

Hij vraagt het betrokken lid het amendement in te trekken, zo niet vraagt hij de Commissie de verwerping ervan.

Een ander lid zegt de Gemeenschapsminister te steunen in zijn aanpak van het probleem van de kansarmoede. Hij wijst erop dat er in het verleden reeds een aantal maatregelen is genomen om aan dit probleem te werken. Zo was één van de bedoelingen van de wetswijziging van 1983 op de leerplicht te vermijden dat de jongeren reeds voorafgaandelijk zouden worden achtergesteld. Ook de hulp die taakleerkrachten boden en bieden kan de achterstand van leerlingen wegwerken.

Het lid benadrukt dat het probleem van de achterstelling van kinderen uit kansarme milieus, inzonderheid in buitengewoon onderwijs, zijn fractie evenzeer aan het hart ligt. Hij herhaalt dat reeds vele maatregelen zijn genomen om de kansarmoede ook vanuit het onderwijs te bestrijden. Hij drukt de hoop uit dat de Gemeenschapsminister ter zake het beleid zal bestendigen.

Door de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans wordt om te voldoen aan een opmerking van de Raad van State (Stuk 133 (BZ 1992) – Nr. 2, blz. 23) met een amendement (Stuk 133 (BZ 1992) – Nr. 3, blz. 21) voorgesteld artikel 22 als volgt te wijzigen

„Artikel 22

Artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 65 van 20 juli 1982 tot vaststelling van de wijze waarop de ambten van het bestuurs- en onderwijzend personeel worden bepaald in de inrichtingen voor buitengewoon onderwijs, gewijzigd bij decreet van 31 juli 1990, wordt aangevuld met een § 4 luidend als volgt :

“5 4. In aanmerking komende leerlingen van de doelgroep onderwijsvoorrang migranten, hierna genoemd de **doelgroepleerlingen**, zijn de leerlingen die, onverminderd de toepassing van § 3, voldoen aan de volgende voorwaarden :

— de grootmoeder langs moederszijde is niet in België geboren en is niet in het bezit van de Belgische of Nederlandse nationaliteit door geboorte, en

— de moeder heeft ten hoogste onderwijs genoten tot het einde van het schooljaar waarin zij de leeftijd van 18 jaar bereikte.”.

De amendementen van mevrouw M. Dillen worden verworpen met één stem tegen negen bij vier onthoudingen.

Het amendement van de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans tot vervanging van artikel 22 wordt aangenomen met tien stemmen bij vier onthoudingen.

Het artikel 22 wordt in de door de Commissie aangenomen tekst vernummerd tot artikel 21.

Artikel 23
(nieuw artikel 22)

Door de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans wordt een amendement (Stuk 133 (BZ 1992) – Nr. 3, blz. 21) ingediend bij artikel 23.

In fine van de voorgestelde tekst van 0 4, 3° de zinsnede „, zoals gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Executieve van 12 december 1990,, weglaten.

Een van de indieners verduidelijkt dat het geen inhoudelijke wijziging betreft, maar alleen een herformulering teneinde de tekst in overeenstemming te brengen met de legistieke opmerkingen van de Raad van State (Stuk 133 (BZ 1992) – Nr. 2, blz. 23).

Ook mevrouw M. Dillen heeft een amendement ingediend bij artikel 23 (Stuk 133 (BZ 1992) – Nr. 3, blz. 23). In dezelfde lijn als haar amendement bij artikel 22 wil zij in de voorgestelde tekst van § 4, tweede lid, derde lid en vierde lid het woord „migranten,, vervangen door het woord „doelgroepleerling,, en in de voorgestelde tekst van § 4, vierde lid, 3° de zinsnede „ of met een erkend lokaal of regionaal integratiecentrum voor migranten zoals bepaald in het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 juli 1990 houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van integratiecentra voor migranten, zoals gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Executieve van 12 december 1990,, weglaten.

Zij geeft voor haar amendement de volgende verantwoording.

Ook bij de Vlaamse lage sociale klassen bevinden vele kinderen zich in een zeer achtergestelde situatie en komen terecht in het buitengewoon onderwijs.

Deze kinderen hebben ook nood aan een specifieke begeleiding, aangepast aan hun eigen situatie. Deze kinderen hebben vaak geen of slechts zeer beperkte kansen. Hun slaagkansen moeten maximaal worden gemaakt.

Het mag niet de bedoeling zijn van de Vlaamse Gemeenschap een voorrangbeleid voor migranten uit te werken wat enkel de positieve discriminatie van deze laatsten bevordert.

De voorgestelde maatregelen moeten algemeen toepasbaar zijn voor alle kinderen uit het buitengewoon onderwijs die zich ten gevolge van hun sociale situatie in een achtergestelde, kansarme toestand bevinden.

Het amendement van de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans wordt eenparig aangenomen.

Het amendement van mevrouw M. Dillen wordt verworpen met één stem tegen negen bij drie onthoudingen.

De Commissie neemt artikel 23, zoals geamendeerd, aan met dertien stemmen tegen één.

In de door de Commissie aangenomen tekst wordt artikel 23 vernummerd tot artikel 22.

Artikel 24
(nieuw artikel 23)

Een lid merkt op dat de door artikel 24 ingevoegde paragraaf 2, 2° zeer moeilijk te lezen is. Er wordt voorgesteld om het 2° als volgt te herformuleren :

”2° in het buitengewoon secundair onderwijs : het aantal regelmatig ingeschreven doelgroep leerlingen

- van de opleidingsvormen één en twee ;
- van het eerste, tweede en derde leerjaar van de opleidingsvorm drie ;
- en van de eerste graad van de opleidingsvorm vier,

op 1 februari van het voorafgaande schooljaar. In afwijking hierop is voor de nieuw georganiseerde onderwijsinstellingen de tellingsdatum voor het schooljaar van oprichting 1 oktober van dat schooljaar. „ .

De Commissie stemt met deze correctie in.

Een lid zegt dat er in de opleidingsvorm drie van het buitengewoon secundair onderwijs ook een vierde en vijfde leerjaar bestaat. Tijdens die leerjaren worden stages georganiseerd. Dit vraagt ook een intense begeleiding. De spreker wil weten waarom het vierde en het vijfde leerjaar hier niet zijn vermeld.

Mevrouw A. Leysen dient daarop een amendement in (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 3, blz. 25) om in de de voorgestelde tekst van § 2, 2° op de derde regel de woorden “1ste, 2de en 3de leerjaar,, te vervangen door de woorden “eerste, tweede, derde, vierde en vijfde leerjaar,,.

De analogie met de regeling voor het secundair onderwijs dient volgens de indiener verruimd te worden tot het BUSO. De behoefte aan intensieve begeleiding in het vierde en het vijfde leerjaar doet zich even sterk voor als in de reeds opgesomde leerjaren. Dit is vooral van toepassing in opleidingsvorm 3.

De Gemeenschapsminister vraagt het amendement niet te aanvaarden.

Met dit amendement wordt de doelgroep uitgebreid. Indien het vierde en vijfde leerjaar wordt toegevoegd kan dit bij een aanwendingspercentage van 100 procent — in het schooljaar 1991-1992 is dit 95 procent — maximaal 7 bijkomende FTE tot gevolg hebben, wat een kostprijs van zeven miljoen oplevert. In absolute cijfers is dit niet zo veel, maar relatief gezien wel. In het totaal zijn er nu in het BUSO ingevolge de migrantenmaatregelen elf bijkomende FTE.

Ook voor de tweede en derde graad van het gewoon secundair onderwijs is thans niets voorzien. Waarom zou men dit dan wel moeten doen in het tweede en derde graad van het buitengewoon onderwijs ?

De indiener van het amendement zegt begrip te hebben voor de stelling dat wanneer dit voorstel wordt gedaan voor het buitengewoon onderwijs, dit ook zou moeten worden geïntroduceerd in het gewoon onderwijs. Zij willen weten of kan worden gedacht aan uitbreiding van deze begeleiding voor de tweede en de derde graad op het ogenblik dat er meer middelen worden vrijgemaakt voor migrantenbegeleiding.

De Gemeenschapsminister antwoordt bevestigend onder de voorwaarde dat er meer middelen zijn. Op dit ogenblik is er geen ruimte.

Na de uitleg door de Gemeenschapsminister verstrekt, trekt mevrouw A. Leysen haar amendement in.

Het gecorrigeerde artikel 24 wordt aangenomen met dertien stemmen tegen één.

In de door de Commissie aangenomen tekst wordt artikel 24 vernummerd tot artikel 23.

Artikel 25
(nieuw artikel 24)

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 25 wordt in de door de Commissie aangenomen tekst vernummerd tot het artikel 24.

Artikel 26
(nieuw artikel 25)

De heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans stellen voor om met een amendement bij artikel 26 (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 3, blz. 26) een door de Raad van State voorgestelde correctie (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 2, blz. 24) over te nemen.

Artikel 26 moet dan luiden als volgt :

“Artikel 26

Artikel 6 van hetzelfde besluit wordt aangevuld met het volgende lid :

„Deze bepaling is niet van toepassing op de lesurenpakketten onderwijsvoorrang vastgesteld bij de artikelen 8bis en 23bis.“„,

Het amendement tot vervanging van artikel 26 wordt aangenomen met elf stemmen bij twee onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de Commissie wordt artikel 26 vernummerd tot het artikel 25.

Artikelen 27 en 28
(nieuwe artikelen 26 en 27)

Bij deze artikelen worden geen vragen gesteld.

Ze worden eenparig aangenomen.

De artikelen 27 en 28 wordt in de door de Commissie aangenomen tekst vernummerd tot de artikelen 26 en 27.

HOOFSTUK II

Andere bepalingen

Artikelen 29 en 30
(nieuwe artikelen 28 en 29)

Deze artikelen wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Ze worden vernummerd tot de artikelen 28 en 29.

HOOFDSTUK III

Inwerkingtreding

Artikel 31
(nieuw artikel 30)

De bepaling in verband met de inwerkingtreding van titel III wordt zonder opmerkingen aangenomen met negen stemmen bij vier onthoudingen.

Artikel 31 wordt in de door de Commissie aangenomen tekst vernummerd tot artikel 30.

TITEL IV

Het deeltijds onderwijs en onderwijs voor sociale promotie

Artikel 32
(nieuw artikel 31)

Er wordt een amendement ingediend om dit artikel 32 te vervangen door een nieuwe bepaling (Stuk 133 (BZ 1992) - Nr. 3, blz. 27). De heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans willen het artikel vervangen zien door wat volgt :

“Artikel 32

In artikel 12 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, zoals gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 462 van 17 september 1986 en de decreten van 20 december 1989, 31 juli 1990 en 23 oktober 1991, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° de § 3 wordt vervangen door de volgende bepaling :

„De inschrijvingsgelden van de leerlingen uit het deeltijds kunstonderwijs worden uiterlijk op 1 oktober geïnd en uiterlijk op 15 oktober overgemaakt aan de Vlaamse Gemeenschap. De Vlaamse Executieve kan op een met redenen omkleed verzoek afwijking verlenen van de verplichting de inschrijvingsgelden uiterlijk op 15 oktober over te maken.” ;

2° in § 4, 3° worden de woorden “georganiseerd volgens het modulair stelsel,” geschrapt ;

3° de § 4 wordt opgeheven ;

4° een § 5 luidend als volgt wordt ingevoegd :

”§ 5. De Vlaamse Gemeenschap betaalt aan de inrichtende macht van de betrokken onderwijsinstelling de inschrijvingsgelden van de regelmatige leerlingen die bij toepassing van 0 2, laatste lid werden vrijgesteld.”

5° een nieuwe § 6, luidend als volgt wordt toegevoegd :

“5 6. de inschrijvingsgelden voor het onderwijs voor sociale promotie, zoals bedoeld in § 2, worden door de inrichtende macht aangewend om de kosten voor de werking van de betrokken instelling te dekken.”

Daarmee willen de indieners tegemoet komen aan een door de Raad van State voorgestelde tekstcorrectie (Stuk 133 (BZ 1992) - Nr. 2, blz. 25-26).

Een lid vraagt of er geen tegenstrijdigheid bestaat tussen het 2° en 3° van artikel 32. Het 2° bepaalt dat in paragraaf 4, 3° bepaalde woorden worden geschrapt, terwijl in het 3° de paragraaf 4 wordt opgeheven.

De Gemeenschapsminister verduidelijkt dat het hier een schijnbare tegenstelling betreft. Het tweede punt treedt inwerking op 1 september 1990, terwijl het derde punt uitwerking heeft vanaf 1 september 1991.

Het door de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans ingediende amendement bij artikel 32 om dit artikel te vervangen, wordt aangenomen met dertien stemmen bij één onthouding.

In de tekst aangenomen door de Commissie wordt artikel 32 vernummerd tot artikel 31.

Artikel 33 (nieuw artikel 32)

Bij het artikel 33 wordt door de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans voorgesteld om paragraaf 3 te vervangen door wat volgt :

„§ 3. Aan artikel 32 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, zoals gewijzigd door het decreet van 31 juli 1990, wordt een § 3 toegevoegd, luidend als volgt :

”§ 3. Voor het verstrekken van onderwijs voor sociale promotie worden geen werkingstoelagen toegekend. „ . ”.

De indieners willen met dit amendement (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 3, blz. 28) een door de Raad van State voorgestelde tekstcorrectie (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 2, blz. 26) aan de tekst van het ontwerp aanbrengen.

Dit amendement wordt aangenomen met dertien stemmen bij één onthouding.

Het geamendeerde artikel 33 wordt aangenomen met dertien stemmen bij één onthouding.

Artikel 33 wordt in de door de Commissie aangenomen tekst vernummerd tot artikel 32.

Artikel 34 (nieuw artikel 33)

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Het wordt in de door de Commissie aangenomen tekst vernummerd tot artikel 33.

Artikel 35 (nieuw artikel 34)

Artikel 35 wordt aangenomen met acht stemmen bij vijf onthoudingen.

In de door de Commissie aangenomen tekst wordt dit artikel vernummerd tot artikel 34.

Door de vernummering van de artikelen luidt het nieuwe artikel 34 :

„Deze titel heeft uitwerking met ingang van 1 september 1991, met uitzondering van de artikelen 31, 2° en 33, die uitwerking hebben met ingang van 1 september 1990.“.

TITEL V

PMS-centra

Artikel 36
(nieuw artikel 35)

Dit artikel maakt het mogelijk om de contracten met de PMS-centra om de drie jaar op te zeggen. Een lid verwijst naar de memorie van toelichting waar wordt gesteld dat de jaarlijkse herschikkingen nu wel eens worden aangewend om de personeelsomkadering uit te breiden.

De spreker meent dat dit theoretisch verdedigbaar is, maar hij hoopt dat dit niet in het nadeel zal vallen van de PMS-centra van het Gemeenschapsonderwijs of het gemeentelijk onderwijs. Deze kleinere PMS-centra hebben het soms moeilijk om de behoudsnorm van 4.500 leerlingen te halen.

Hetzelfde lid vraagt of in paragraaf 2bis van de wet van 1 april 1960, zoals ingevoegd door artikel 36, 3° van het ontwerp-decreet, alleen wordt gehandeld over de PMS-centra van het buitengewoon onderwijs. Kunnen de gewone PMS-centra ook niet worden belast met de begeleiding van migranten ?

De Gemeenschapsminister antwoordt dat zowel de psycho-medisch-sociale centra als de psyche-medische-sociale centra voor het buitengewoon onderwijs in aanmerking komen. In de tekst van het ontwerp is op de tweede regel van het in te voegen artikel 2bis ten onrechte psyche-sociale centra gedrukt in plaats van psyche-medisch-sociale centra.

De mogelijkheid om de overeenkomst met de PMS-centra na drie jaar op te zeggen vindt de Gemeenschapsminister normaal. Ook de centra moeten regelmatig worden geëvalueerd en dienen ervoor te zorgen dat de cliënten tevreden zijn.

Mevrouw M. Dillen stelt voor om in fine van dit artikel het woord „migrantenleerlingen” te vervangen door de woorden „de doelgroepopleerlingen zoals omschreven in artikel 22” (Stuk 133 (BZ 1992) – Nr. 3, blz. 29).

Zij verwijst naar de verantwoording gegeven bij haar amendement bij artikel 22. Deze leerlingen vergen een specifieke begeleiding. Ze hebben vaak een grote achterstand in de taalontwikkeling, een juiste diagnose vereist vaak een aangepaste aanpak, de ouders dienen vaak op een andere wijze te worden benaderd enzovoort.

Een lid vraagt of de term „migrantenleerlingen” wel juist is. Dit betekent letterlijk leerlingen van migranten, wat geen correcte term is. Hij vraagt of het door mevrouw Dillen gebruikte begrip doelgroepopleerling niet beter is.

Dit ontlokt een ander lid de opmerking dat mevrouw Dillen toch wel een andere bedoeling heeft met dit begrip, waarop de vorige spreker repliceert dat hij die met die betekenis niet akkoord gaat.

Door de Taalraadsman van de Vlaamse Raad wordt dan voorgesteld het begrip „migrantenleerlingen” te gebruiken.

Een lid meent dat de situatie daardoor nog verwarder wordt.

De Commissie beslist daarop de bestaande terminologie te behouden.

Het amendement van mevrouw M. Dillen wordt verworpen met één stem tegen negen bij drie onthoudingen.

Een fractie vraagt de gesplitste stemming van het artikel 36, enerzijds over 1° en 2° en anderzijds over 3°.

Artikel 36, 1° en 2° wordt aangenomen met negen stemmen tegen vier en artikel 36, 3° met dertien stemmen tegen één.

In de door de Commissie aangenomen tekst wordt artikel 36 vernummerd tot artikel 35.

Artikelen 37 tot en met 39
(nieuwe artikelen 36 tot en met 38)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Ze worden vernummerd tot de artikelen 36 tot en met 38 in de door de Commissie aangenomen tekst.

Artikel 40
(nieuw artikel 39)

Artikel 40 wordt zonder opmerkingen aangenomen met negen stemmen bij vijf onthoudingen.

Het wordt in de tekst aangenomen door de Commissie vernummerd tot artikel 39.

TITEL VI

Het hoger onderwijs

Artikel 41
(nieuw artikel 40)

Artikel Sbis van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs had betrekking op de hoge raden inzake onderwijs. Nu wordt aan de Executieve de bevoegdheid gegeven om de organisatie van het hoger onderwijs te regelen. Het is volgens het lid belangrijk dat deze adviesbevoegdheid blijft bestaan, zij het dat ze zal worden uitgeoefend door de bevoegde afdeling van de VLOR. In artikel 41 staat ter zake niets vermeld.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat men kan stellen dat de decretale bepalingen betreffende de VLOR eigenlijk impliciet deze aangelegenheid hebben gewijzigd. Met het oog op de rechtszekerheid kan wel een amendement worden ingediend, waarin wordt bepaald dat de bevoegde afdelingen van de VLOR de adviesbevoegdheid van de hoge raden van artikel Sbis van de wet van 7 juli 1970 overnemen.

Een ander lid vraagt zich af of het thans wel wenselijk is een dergelijke bepaling in het voorliggende ontwerp op te nemen. Moet niet het advies van de VLOR over deze zaak worden gevraagd ?

De Gemeenschapsminister antwoordt dat een amendement niet strikt noodzakelijk is, maar wel duidelijkheid kan brengen.

Bij artikel 41 wordt door de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans een amendement ingediend (Stuk 133 (BZ 1992) – Nr. 3, blz. 30) om dit artikel als volgt te vervangen :

„Artikel 41

De Vlaamse Executieve bepaalt voor het hoger onderwijs

met volledig leerplan het leerprogramma van de studenten die zich bij een examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap aanmelden.“.

De Raad van State (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 2, blz. 27-28) was van oordeel dat het oorspronkelijk artikel 42 best als eerste zou optreden in titel VI van het ontwerp, omdat het zowel het hoger onderwijs van het korte type als het hoger onderwijs van het lange type aanbelangt.

De tekst van het oorspronkelijke artikel 42 is daarom door de indieners ne varietur overgenomen in artikel 41. Het oorspronkelijke artikel 41 wordt artikel 42, maar vormt tevens het voorwerp van een amendement (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 3, blz. 30).

Dit amendement om artikel 41 te vervangen, wordt aangenomen met dertien stemmen bij één onthouding.

Artikel 41 wordt in de door de Commissie aangenomen tekst vernummerd tot artikel 40.

Artikel 42 (nieuw artikel 41)

Een amendement werd bij dit artikel voorgesteld door de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 3, blz. 31).

Dit artikel zou volgens de indieners van het amendement moeten worden vervangen door wat volgt

„Artikel 42

In de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs, wordt een artikel *Ster* ingelast, luidend als volgt :

“Artikel *Ster*. — § 1. De bepalingen van artikel 5bis, § 1 zijn niet van toepassing op het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan.

§ 2. In het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan gelden voor de organisatie van de studie, de examens en de sanctie van de studie, volgende bepalingen :

1° de onderwijsactiviteiten omvatten per opleiding gemiddeld per studiejaar ten minste 750 lestijden van 50 minuten. De Vlaamse Executieve stelt vast op welke wijze de instellingen de onderwijsactiviteiten over de studiejaar van een opleiding kunnen spreiden en organiseren ;

2° per studiejaar en per opleiding stellen de onderwijsinstellingen een examencommissie in ;

3° niemand kan zich voor de examens van hetzelfde studiejaar van eenzelfde opleiding meer dan tweemaal per academiejaar aanbieden ;

4° niemand kan door de examencommissie van een onderwijsinstelling van een bepaald studiejaar geslaagd worden verklaard, tenzij hij alle examens van het **opleidingsprogramma** van dat studiejaar, behoudens verleende vrijstellingen, heeft afgelegd ;

5° om tot een studiejaar, verschillend van het eerste, toegelaten te worden, moet de student slagen voor de examens van het voorgaande studiejaar, behoudens een andere regeling op grond van de toepassing van artikel 9 van deze wet ;

6° om aanspraak te kunnen maken op het diploma

van de opleiding moet de student slagen voor de examens van het laatste studiejaar van deze opleiding, behoudens verleende vrijstellingen.

§ 3. De Vlaamse Executieve stelt de lijst van de mogelijke opleidingen en hun eventuele onderverdelingen vast.

§ 4. De Vlaamse Executieve stelt de minimale regels vast voor de beoordeling van de studenten door de examencommissies van de onderwijsinstellingen. Zij bepaalt de samenstelling en de werking van deze examencommissies.

§ 5. De Vlaamse Executieve stelt de voorwaarden vast waaronder de examencommissies van de instellingen niet-geslaagde studenten vrijstelling van examens kunnen verlenen. Indien deze vrijstelling geldt voor een volgend academiejaar houdt ze eveneens de vrijstelling van het deelnemen aan de bijbehorende onderwijsactiviteiten in.

§ 6. De Vlaamse Executieve stelt de vorm van en de vermeldingen op de diploma's vast.,, .

Een van de indieners geeft de volgende verantwoording.

Op 17 mei 1991 legde de Vlaamse Executieve een principieel goedgekeurd ontwerp van besluit houdende het algemeen reglement van de studie in het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan, voor advies voor aan de Raad van State.

De Raad van State gaf zijn advies op 21 mei 1991. Hij merkte op dat de essentiële beschikkingen in dit besluit, met name deze over de organisatie van de studie, de examens en de sanctie van de studie, een zaak waren van de decreetgever.

Die bepalingen moesten, minstens in hun basisgegevens, worden vastgesteld in een decreet, eventueel met een nadere regeling krachtens een uitdrukkelijke machtiging van de decreetgever.

Het oorspronkelijk artikel 41 van onderhavig ontwerp van decreet poogde de grondregels te bepalen conform met het advies van de Raad van State.

De Raad van State (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 2, blz. 27-28) formuleert nu nieuwe opmerkingen mede geïnspireerd door het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap.

In wezen stelt de Raad dat het beter ware de wet van 7 juli 1970 volledig te vervangen door een eigen decreet voor het hoger onderwijs van het korte type. Deze opdracht is echter reeds vervat in artikel 33 van het decreet van 23 oktober 1991 en is thans in voorbereiding.

Het is evenwel nog steeds meer dan verantwoord de werking van het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan, in afwachting van de aangekondigde totale herziening, te actualiseren aan de noden van vandaag. Het ontwerp van besluit dat de aanleiding was voor de eerste reeks opmerkingen van de Raad van State was immers reeds uitvoerig genegocieerd en principieel goedgekeurd en had bij de instellingen en studenten reeds in 1990-1991 heel wat verwachtingen opgeroepen.

Het hier bedoelde besluit is trouwens ook dringend nodig om de feitelijke toestand van de organisatie van de studie in dat hoger onderwijs voldoende te formaliseren.

De nieuwe versie van artikel 41, thans artikel 42, komt tegemoet aan de fundamentele bezwaren van de Raad van State door de bepalingen van artikel 5bis, § 1 van de wet van 7 juli 1970 voor het hoger onderwijs van het korte type

met volledig leerplan buiten werking te stellen, meteen de minimale grondregels bij decreet vast te stellen en de Vlaamse Executieve uitdrukkelijk te machtigen de noodzakelijk geachte toepassingsbesluiten te treffen.

De bedoelde legistieke grondslag wordt gelegd door een artikel Ster in de wet van 7 juli 1970 in te lassen. De bepalingen van dat artikel Ster zijn zodanig geconcipieerd dat eenklank wordt bereikt met onder meer de minimale rechtsregels die reeds opgenomen zijn in de decreten van 12 juni 1991 (academisch onderwijs) en 23 oktober 1991 (hogeschoolen).

Tegelijk neemt het artikel de bepalingen over van het artikel 5bis — weliswaar in een aangepaste formulering — die nog als noodzakelijk geacht worden om de organisatie van de studie te regelen (minimumaantal lestijden, vorm van diploma's, onderverdeling van afdelingen).

De inlassing in de wet van 7 juli 1970 heeft bovendien het voordeel dat iedere kortsluiting van twee verschillende wetten wordt vermeden en dat de herziening van deze wet, zoals reeds aangekondigd niet wordt bezwaard omwille van andere decretale bepalingen.

Het nieuwe artikel Ster houdt geen bepalingen meer in betreffende de studieduur. Hiermede is tegemoet gekomen aan de opmerking van de Raad van State dat de vaststelling hiervan enkel door de decreetgever kan gebeuren, waardoor tevens de opmerking ten aanzien van artikel 43 van het ontwerp van decreet-111 is opgevangen.

Een lid benadrukt dat deze voorstellen tot amendering niet beletten dat de Commissie binnenkort een ontwerp van decreet verwacht tot regeling van de organisatie van het hoger onderwijs van het korte type.

Het amendement van de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans om artikel 42 te vervangen, wordt aangenomen met dertien stemmen bij één onthouding.

In de door de Commissie aangenomen tekst wordt artikel 42 vernummerd tot artikel 41.

Artikel 43 (nieuw artikel 42)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het wordt door de Commissie eenparig aangenomen.

In de door de Commissie aangenomen tekst worden artikel 43 vernummerd tot artikel 42.

Artikel 44 (nieuw artikel 43)

Deze bepaling inzake de inwerkingtreding van titel VI wordt door de Commissie aangenomen met negen stemmen bij vijf onthoudingen.

Artikel 44 wordt in de door de Commissie aangenomen tekst vernummerd tot artikel 43.

TITEL VII

Diverse bepalingen

Artikel 45
(nieuw artikel 44)

Een lid verklaart dat dit artikel een overgangsbepaling betreft voor internaten die in moeilijkheden kwamen door het invoeren van een nieuwe tellingsdatum.

Door de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans wordt bij dit artikel een amendement ingediend om teneinde te voldoen aan het advies van de Raad van State (Stuk 133 (BZ 1992) – Nr. 2, blz. 28) op de vierde regel na de woorden “gesubsidieerde onderwijs,, de woorden “zoals gewijzigd door het decreet van 31 juli 1990,, in te voegen (Stuk 133 (BZ 1992) – Nr. 3, blz. 33).

Dit amendement wordt door de Commissie eenparig aangenomen.

Het geamendeerde artikel 45 wordt eveneens eenparig aangenomen.

In de tekst aangenomen door de Commissie wordt artikel 45 vernummerd tot artikel 44.

Artikel 46
(nieuw artikel 45)

Ook bij dit artikel wordt een amendement ingediend door de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans ingevolge het advies van de Raad van State (Stuk 133 (BZ 1992) – Nr. 2, blz. 28). Er wordt voorgesteld om op de tweede regel na de woorden “koninklijk besluit nr. 456 van 10 september 1986,, de woorden ”, zoals gewijzigd door het decreet van 31 juli 1990,, in te voegen (Stuk 133 (BZ 1992) – Nr. 3, blz. 34).

De Commissie neemt het amendement van de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans eenparig aan.

Artikel 46, zoals geamendeerd, wordt eenparig aangenomen.

In de door de Commissie aangenomen tekst wordt artikel 46 vernummerd tot artikel 45.

Artikel 47
(nieuw artikel 46)

De heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans wordt voorgesteld om op de tweede regel na de woorden “van 10 september 1986,, de woorden ”, zoals gewijzigd door het decreet van 31 juli 1990,, in te voegen (Stuk 133 (BZ 1992) – Nr. 3, blz. 35). Met dit amendement wordt tegemoet gekomen aan een opmerking van de Raad van State (Stuk 133 (BZ 1992) – Nr. 2, blz. 28).

Dit amendement wordt eenparig aangenomen.

Het artikel 47, zoals geamendeerd, wordt eveneens eenparig aangenomen.

Artikel 47 wordt in de door de Commissie aangenomen tekst vernummerd tot artikel 46.

Artikel 48
(nieuw artikel 47)

Ook bij dit artikel stellen de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans, zoals bij de artikelen 45 en 47, een amendement voor om na de woorden “van 10 september 1986,, de woorden ”, zoals gewijzigd door het decreet van 21 december 1990,,, in te voegen (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 3, blz. 36). Aldus wordt voldaan aan de **legistieke** opmerkingen van de Raad van State (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 2, blz. 29).

Ook dit amendement wordt door de Commissie eenparig aangenomen.

Het geamendeerde artikel 48 wordt eveneens eenparig aangenomen.

In de tekst aangenomen door de Commissie wordt artikel 48 vernummerd tot artikel 47.

Artikel 49
(nieuw artikel 48)

Door de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans wordt voorgesteld (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 3, blz. 37) om teneinde te voldoen aan het advies van de Raad van State (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 2, blz. 29) op de tweede regel na de woorden “van 10 september 1986,, de woorden ”, zoals gewijzigd door het decreet van 21 december 1990,,, in te voegen.

Dit amendement wordt eenparig aangenomen.

Het aldus geamendeerde artikel wordt door de Commissie eenparig aangenomen.

Artikel 49 wordt in de door de Commissie aangenomen tekst vernummerd tot artikel 48.

Door de Vlaamse Executieve worden amendementen ingediend om in het ontwerp een artikel 49bis en een artikel 49ter in te voegen (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 3, blz. 38-39).

Het nieuwe artikel 49bis zou moeten luiden :

„Artikel 49bis

In het voornoemd koninklijk besluit nr. 456 van 10 september 1986 wordt een artikel 17bis toegevoegd, luidend als volgt :

„Artikel 17bis — De bepalingen van artikel 4, § 2, a zijn niet van toepassing gedurende het schooljaar 1990-1991.”.,,

Dit artikel beoogt volgens de Gemeenschapsminister de regularisering van vestigingsplaatsen van internaten die ontstonden door fusie. Het geldt alleen voor het schooljaar 1990-1991.

Een lid vraagt of deze bepaling op veel instellingen van toepassing is.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat dit amendement slechts betrekking heeft op één internaat.

Door de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans wordt op dit amendement van de Vlaamse Executieve tot invoeging van een artikel 49bis een subamendement ingediend om in de voorgestelde tekst op de eerste regel na de woorden “In het voornoemd koninklijk besluit nr. 456 van 10 september 1986,, de woorden ”, zoals gewijzigd

door het decreet van 21 december 1990,, in te voegen (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 3, blz. 38).

Deze aanpassing moet gebeuren naar analogie met het advies van de Raad van State bij de artikelen 45 tot en met 49.

Het subamendement van de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans op het amendement van de Vlaamse Executieve tot invoeging van een artikel 49bis en dit amendement zelf worden eenparig aangenomen.

Artikel 49bis wordt in de door de Commissie aangenomen tekst vernummerd tot artikel 49.

Met een volgend amendement wil de Vlaamse Gemeenschap een nieuw artikel 49ter in het ontwerp van decreet betreffende het onderwijs-111 invoegen.

De tekst van het nieuwe artikel zou als volgt moeten luiden :

“ Artikel 49ter

Aan artikel 3, § 8 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, wordt een alinea toegevoegd luidend als volgt :

„In geval van overname van een instelling door een andere inrichtende macht, wordt het bedrag van de werkingsmiddelen of werkingstoelagen waarop de overgenomen instelling recht had volgens de vigerende bepalingen ter zake, voor het eerste schooljaar van de overname, aan de nieuwe inrichtende macht toegekend.“., (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 3, blz. 39).

Hier wordt volgens de Gemeenschapsminister geregeld dat bij de overname van een school door een andere inrichtende macht ook de werkingsmiddelen of de werkingstoelagen waarop die school recht heeft, kunnen worden overgedragen aan de nieuwe inrichtende macht. Aldus wordt verhinderd dat de school tijdens het eerste jaar geen werkingsmiddelen zou krijgen. Door dit te regelen in de schoolpactwet geldt de regeling voor alle netten.

Een lid wil weten of deze bepaling ook geldt voor de universiteiten. De Gemeenschapsminister antwoordt ontkenkend en merkt op dat het universiteitendecreet zelf in specifieke bepalingen voorziet.

Dit amendement van de Executieve wordt eenparig aangenomen.

In de door de Commissie aangenomen tekst wordt artikel 49ter vernummerd tot artikel 50.

Artikel 50 (nieuw artikel 51)

Een lid vraagt wat de noden zijn van de VLOR inzake het aantrekken van contractuele personeelsleden.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat de VLOR een betere omkadering had gevraagd. De Gemeenschapsminister zal onderzoeken in welke mate op die vraag kan worden ingegaan. Het kan in elk geval niet worden ontkend dat de VLOR met het huidige kader niet kan functioneren zoals wordt verwacht.

Op de vraag van het lid of een exact cijfer kan worden vooropgesteld, antwoordt de Gemeenschapsminister dat nog

geen juist aantal is bepaald. De vraag van de VLOR wordt nog onderzocht. Het spreekt vanzelf dat de aanwerving steeds zal moeten geschieden binnen de dotatie van de VLOR. Het gaat over enkelen, niet over een leger. De VLOR is vooral kwaliteit, geen kwantiteit.

De heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans stellen bij amendement voor (Stuk 133 (BZ 1990-1991) — Nr. 3, blz. 40) om in de voorgestelde tekst van artikel 160, § 2 van het decreet van 31 juli 1990 op de eerste regel het woord “haar,, te vervangen door het woord “zijn,, .

Het betreft hier een materiële rechtzetting.

Dit amendement wordt eenparig aangenomen.

Artikel 50, zoals geamendeerd, wordt aangenomen met tien stemmen bij vier onthoudingen.

Het artikel 50 wordt in de door de Commissie aangenomen tekst vernummerd tot artikel 51.

Artikel 51 (nieuw artikel 52)

Bij artikel 51 wordt door de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans het volgende amendement ingediend (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 3), blz. 49).

In de voorgestelde tekst van § 3, eerste lid op de voorlaatste en laatste regel de woorden zouden de haakjes moeten wegvallen.

Deze materiële aanpassing gebeurt op basis van het advies van de Raad van State (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 2, blz. 31).

Het amendement bij artikel 51 wordt aangenomen met dertien stemmen bij één onthouding.

De Commissie neemt het geamendeerde artikel aan met dertien stemmen bij één onthouding.

Artikel 51 wordt in de door de Commissie aangenomen tekst vernummerd tot artikel 52.

Artikel 52 (nieuw artikel 53)

Een lid waarschuwt dat met dit artikel de mogelijkheid wordt geschapen voor scholen om drie procent aantal lesuren herverdelen, zodat sommige instellingen omwille van hun imago zullen opteren om lesuren over te dragen van het beroepsonderwijs naar het algemeen of technisch secundair onderwijs. De spreekster vermoedt dat deze wijziging is opgenomen op vraag van de inrichtende machten.

De Gemeenschapsminister begrijpt de bekommernis van het lid maar merkt op dat wanneer men opteert voor deregulering en decentralisering de inrichtende machten hun verantwoordelijkheid moeten dragen. Met deregulering worden ook misbruiken mogelijk. De spreker ziet echter niet onmiddellijk een mogelijkheid om bij amendement misbruiken uit te sluiten en aldus vrijheid te combineren met verantwoordelijkheid.

Verder wordt door de Vlaamse Executieve een amendement ingediend bij dit artikel (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 3, blz. 42). Het strekt ertoe om :

— een nieuwe § 1 invoegen die luidt als volgt :

”§ 1. In afwijking van de bepalingen van artikel 3, §§ 3 en 4 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, worden de beslissingen die genomen werden op basis van de adviezen van de planificatiecommissie, opgericht bij besluit van de Vlaamse Executieve van 19 december 1990 houdende de samenstelling en de werking van de planificatiecommissie voor het secundair onderwijs met volledig leerplan, bekrachtigd., ;

— de huidige tekst van artikel 52 te vernummeren tot § 2.

Bij het amendement wordt de volgende verantwoording verstrekt.

Het Rekenhof weigert zijn visum te verlenen aan beslissingen van de Vlaamse Executieve gebaseerd op adviezen van de planificatiecommissie, omdat de schoolpactwet bepaalt dat de planificatiecommissie wordt ingedeeld in 3 kamers volgens taalstelsel. Om die reden erkent het Rekenhof de beslissingen van de Vlaamse planificatiecommissie, die ondertussen is opgeheven want de opdracht is overgenomen door de VLOR, niet.

Met het voorliggende artikel wil men de rechten van alle belanghebbenden vrijwaren.

De Gemeenschapsminister deelt ten slotte mede dat het amendement van de Executieve op artikel 52 wordt ingetrokken. Aan de bedoeling van de Executie wordt immers tegemoet gekomen met een op het advies van de Raad van State (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 2, blz. 3233) gebaseerd amendement van de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 3, blz. 42) dat wordt ingediend bij artikel 56.

Artikel 52 wordt aangenomen met negen stemmen bij vijf onthoudingen.

Het wordt in de door de Commissie aangenomen tekst vernummerd tot artikel 53.

Artikel 53 (nieuw artikel 54)

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

In de tekst aangenomen door de Commissie wordt artikel 53 vernummerd tot artikel 54.

Artikel 54 (nieuw artikel 55)

Een lid merkt op dat in dit artikel een binding wordt gemaakt tussen het secundair onderwijs en het HOKT, terwijl de HOKT-sector er op aan dringt de banden met het secundair onderwijs losser te maken en het HOKT duidelijk te beschouwen als hoger onderwijs.

Het HOBUE en het HOKT in het bijzonder wil zich affirmeren als hoger onderwijs en in dit artikel gebeurt eigenlijk het tegenovergestelde.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat het de bedoeling is van de artikelen 54 en 55 om klaarheid te brengen inzake de berekening van de betrekkingen in sommige ambten en het vaststellen van de te hanteren tellingsdatum in onderwijsinstellingen voor voltijds secundair onderwijs die eveneens aanvullend secundair beroepsonderwijs met volledig leerplan

en of hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan omvatten.

De Gemeenschapsminister heeft begrip voor de wens van het HOKT om zich te affirmeren, maar hier gaat het om louter technische bepalingen die logischerwijze in dit artikel dienden te worden opgenomen.

Artikel 54 wordt eenparig aangenomen.

Het wordt in de door de Commissie aangenomen tekst vernummerd tot artikel 55.

Artikel 55
(nieuw artikel 56)

Artikel 55 geeft geen aanleiding tot vragen. Het wordt eenparig aangenomen.

In de tekst aangenomen door de Commissie wordt het artikel 55 vernummerd tot artikel 56.

Artikel 56
(nieuw artikel 57)

Bij dit artikel wordt door de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans een amendement ingediend (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 3, blz. 43) om artikel 56 te vervangen door wat volgt :

“De beslissingen genomen in strijd met de bepalingen betreffende de planificatiecommissie, vervat in artikel 3, § § 3 en 4 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, zullen volkomen uitwerking hebben. „.

De aanpassing die hier door de indieners wordt voorgesteld is gebaseerd op het advies van de Raad van State (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 2, blz. 32-33). Het Rekenhof weigert zijn visum te verlenen wegens een onregelmatigheid in de samenstelling van de op grond van het besluit van 19 december 1990 opgerichte planificatiecommissie. De oorspronkelijke formulering van het artikel 56 diende te worden aangepast, want ze was niet afdoend.

Na het indienen van dit amendement trekt de Vlaamse Executieve het amendement bij artikel 52 in.

Het amendement van de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans tot vervanging van het artikel 56 wordt aangenomen met negen stemmen bij vijf onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de Commissie wordt artikel 56 vernummerd tot artikel 57.

Artikel 57
(nieuw artikel 58)

De Commissie neemt artikel 57 zonder opmerkingen eenparig aan.

Het wordt in de door de Commissie aangenomen tekst vernummerd tot artikel 58.

Artikel 58
(nieuw artikel 59)

Een lid vraagt of het woord “voor,, op de tiende regel van artikel 58 een tijdsbepaling is.

De Gemeenschapsminister bevestigt dit. Hij stelt voor de leesbaarheid van de tekst te vergroten door het plaatsen van een komma op de tiende regel na het woord “toegelaten,,.

Aldus luidt artikel 58 :

“De personeelsleden die op basis van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel, van het paramedisch personeel der inrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de staat alsmede de internaten die van deze inrichtingen afhangen en van de leden van de inspectiedienst die belast is met het toezicht op deze inrichtingen, op 1 april 1991 in het Gemeenschapsonderwijs tot de stage waren toegelaten, voor de toepassing van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs als vast benoemd personeelslid beschouwd. „.

De Commissie stemt met deze tekstcorrectie in.

Door de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans wordt bij amendement voorgesteld aan dit artikel de volgende zin toe te voegen :

“De benoeming en ranginneming geschiedt door de centrale raad van de ARGO,, (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 3, blz. 44).

Teneinde aan de opmerkingen van de Raad van State tegemoet te komen, waarbij wordt gesteld dat een benoeming een voor vernietiging vatbare administratieve akte uitmaakt en de beroepsmogelijkheid van de burgers moet gevrijwaard blijven, wordt door de indieners van het amendement voorgesteld in het artikel uitdrukkelijk te stellen dat de benoeming en de ranginneming door de benoemende overheid dient te geschieden.

Het amendement van de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heer L. Appeltans wordt door de Commissie aangenomen met dertien stemmen bij één onthouding.

Het geamendeerde artikel 58 wordt aangenomen met dertien stemmen bij één onthouding.

Artikel 58 wordt vernummerd tot artikel 59 in de tekst aangenomen door de Commissie.

Artikelen 59 tot en met 62
(nieuwe artikelen 60 tot en met 63)

Bij deze artikelen worden geen vragen gesteld. Ze worden door de Commissie eenparig aangenomen.

In de door de Commissie aangenomen tekst worden de artikelen 59 tot en met 62 vernummerd tot de artikelen 60 tot en met 63.

Artikel 63
(nieuw artikel 64)

Bij dit artikel wordt door de heer E. Baldewijns en mevrouw A. Leysen een amendement ingediend (Stuk 133 (BZ

1992) — Nr. 3, blz. 45) ertoe strekkend een § 4 toe te voegen, luidend :

”§ 4. In artikel 46, § 1 van het decreet betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra worden de woorden ‘ vacant verklaarde ’ weggelaten.,,,

Er is volgens de indieners in geen procedure voorzien voor de vacantverklaring en kandidatuurstelling in het gesubsidieerd onderwijs.

Uit artikel 30 van het decreet betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psyche-medisch-sociale centra blijkt dat het niet gaat om dezelfde procedure als bij de vacantverklaring met het oog op benoeming vermits mutatie voorafgaat aan de vacantverklaring met het oog op benoeming.

De Gemeenschapsminister verklaart geen bezwaar te hebben tegen dit amendement. Het zal een einde stellen aan een dubbelzinnige situatie en geeft precies de bedoeling weer die de decreetgever met de gewijzigde bepaling had.

Het amendement van mevrouw A. Leysen en de heer E. Baldewijns bij artikel 63 wordt aangenomen met dertien stemmen bij één onthouding.

Het aldus geamendeerde artikel 63 wordt aangenomen met dertien stemmen bij één onthouding.

In de door de Commissie aangenomen tekst wordt artikel 63 vernummerd tot artikel 64.

Artikel 64 (nieuw artikel 65)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd. Het wordt aangenomen met negen stemmen bij vijf onthoudingen.

In de door de Commissie aangenomen tekst wordt het artikel vernummerd tot artikel 65.

Artikelen 64bis tot en met 64quinqües (nieuwe artikelen 66 tot 69)

Door de Vlaamse Executieve worden vier amendementen ingediend strekkende tot invoeging van nieuwe artikelen 64bis, 64ter, 64quater en 64quinqües (Stuk 133 (BZ 1992) — Nr. 3, blz. 46-51).

Het nieuwe artikel 64bis moet luiden als volgt :

“Artikel 64bis

§ 1. In artikel 33, derde lid van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, wordt de bepaling „binnen zes maanden na de bekrachtiging van dit decreet” vervangen door de bepaling „binnen 1 jaar na de bekrachtiging van dit decreet”.,,,

§ 2. In artikel 49, tweede lid van hetzelfde decreet, wordt de bepaling “binnen zes maanden na de bekrachtiging van dit decreet,, vervangen door de bepaling “binnen 1 jaar na de bekrachtiging van dit decreet,,“.

De Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken geeft de volgende verantwoording.

Dit artikel verlengt de termijn binnen **dewelke** de ambtelijke commissies, bedoeld in de artikelen 33 en 49 van het decreet betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, hun opdracht moeten beëindigen. Omwille van de politieke toestand, ontstaan na de goedkeuring van het decreet van 23 oktober 1991 zijn de commissies pas later aan het werk kunnen gaan.

Een lid zegt zich te zullen onthouden bij de stemming van dit artikel. Het door de vorige Executieve aangegane engagement moet volgens de spreker worden gerespecteerd. Het is een zaak van politieke cultuur om de op 19 december 1991 door de Executieve aan de ambtelijke commissie gegeven opdracht uit te voeren. Men moet nu vaststellen dat de ambtelijke commissie het feit dat de Kamers werden ontbonden en de Raad bijgevolg niet kon bijeenkomen inroept, inroept als verontschuldiging om zijn werkzaamheden niet verder te zetten. Het was technisch perfect mogelijk om de decretales opdracht uit te voeren. Het eerbiedigen van de vooropgestelde kalender is een kwestie van geloofwaardigheid.

Er zou volgens het lid iets fout gelopen zijn met de beslissing van de Executieve van 19 december 1991. Deze beslissing zou door de huidige Executieve zijn hernomen in februari 1992. Wat is er precies fout gelopen ?

Met het amendement tot invoeging van artikel 64bis wordt een bij decreet vastgestelde opdracht, die had kunnen worden uitgevoerd, uitgesteld.

Een ander lid sluit zich bij deze stelling aan. Hij wijst erop dat de Gemeenschapsminister eerder heeft verklaard dat het besluit van de Executieve tot oprichting en samenstelling van de ambtelijke commissies dateert van december 1991. Dit is volgens het lid niet correct. Het besluit dateert van februari 1992.

Het uitstellen van de werkzaamheden van de ambtelijke commissies heeft volgens deze spreker tot gevolg dat het oprichten van een sociale sector in het HOBu in de praktijk voor een volledig schooljaar wordt uitgesteld.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat het ontwerp-besluit van december 1991 niet ondertekend was, zodat in februari 1992 de nieuwe Executieve een nieuw besluit diende te nemen. Het is dan ook noodzakelijk dat de termijn waarbinnen de commissies hun werkzaamheden moeten afronden, wordt verlengd.

Verschillende leden wijzen erop dat tijdens de bespreking van het HOLT-decreet uitdrukkelijk is gesteld dat de termijn van zes maanden zeer moeilijk zou kunnen worden gehaald.

Het amendement houdende invoeging van een artikel 64bis wordt aangenomen met zeven stemmen tegen één bij vier onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de Commissie wordt het artikel 64bis vernummerd tot 66.

Met het amendement tot invoeging van een artikel 64ter wil de Vlaamse Executieve de inwerkingsbepaling van het HOLT-decreet wijzigen.

Het nieuwe artikel 64ter zou moeten luiden als volgt :

„Artikel 64ter

Artikel 56 van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepalingen :

“De artikelen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 14, 20, 24, 26, 33, 35,

36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53 en 55 treden in werking op 1 september 1991.

De artikelen 13, 34 en 54 treden in werking op 1 oktober 1993.

De artikelen 7, 10, 11, 12, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 25, 27, 28, 29, 30, 31 en 32 van dit decreet treden in werking op 1 september 1991 voor wat betreft de opleidingen die op deze datum reeds gerangschikt waren in het hoger onderwijs van het lange type; en op 1 oktober 1993 voor wat betreft de opleidingen die in het academiejaar 1990-1991 nog niet gerangschikt waren in het hoger onderwijs van het lange type.

De rangschikking binnen de studiegebieden, zoals vermeld in artikel 6, 1° tot en met 5°, treedt in werking op 1 oktober 1992; de rangschikking binnen de studiegebieden, zoals vermeld in artikel 6, 6° tot en met 10° treedt in werking op 1 oktober 1993.

In afwachting van de decretale regeling, bedoeld in artikel 33, blijft de bestaande wetgeving en reglementering inzake financiering, rationalisatie en programmatie, onverminderd van kracht.,,“.

De herformulering van het artikel over de inwerkingtreding van het decreet is volgens de Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken nodig om zo duidelijk als mogelijk te stellen welke artikelen op welk tijdstip volle uitwerking hebben.

In ieder geval beoogt de herformulering de totale herstructurering van het hoger kunstonderwijs met één jaar te verdragen omdat ze enkel te realiseren is gelijktijdig met de invoering van de globale financiering.

Bovendien is de nieuwe formulering zodanig dat de toepassing van het decreet, vóór de volledige inwerkingtreding ervan, geen aanleiding kan geven tot nieuwe financiële lasten. Dit heeft in hoofdzaak te maken met de invoering en de financiering van de voortgezette opleidingen van academisch niveau en van de navorming van academisch niveau. Hetzelfde geldt voor de opleidingen die thans nog niet bestaan.

Dit amendement wordt aangenomen met acht stemmen bij vier onthoudingen.

Artikel 64ter wordt in de door de Commissie aangenomen tekst vernummerd tot artikel 67.

Het derde amendement van de Vlaamse Executieve wil een artikel 64quater invoegen. Het artikel luidt als volgt :

„Artikel 64quater

Voor de rangschikking van het hoger kunstonderwijs, het hoger technisch onderwijs van de derde graad en de niet-gerangschikte afdelingen in het hoger onderwijs van het lange type zoals bepaald in het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, gelden de volgende overgangsbepalingen :

§ 1. De rangschikking van het hoger kunstonderwijs, met uitzondering van de in het hoger kunstonderwijs gerangschikte afdeling binnenhuisarchitectuur, en van het hoger technisch onderwijs van de derde graad in het hoger onderwijs van het lange type, gebeurt als volgt :

— in het academiejaar 1993-1994 worden het eerste studiejaar van de eerste cyclus en het eerste studiejaar van de tweede cyclus georganiseerd in het hoger onderwijs van het lange type ;

— in het academiejaar 1994-1995 worden de eerste cyclus, de tweede cyclus, voor zover hij twee studiejaar telt, en het eerste en tweede studiejaar van de tweede cyclus, voor zover hij drie studiejaar telt, georganiseerd in het hoger onderwijs van het lange type ;

— in het academiejaar 1995-1996 worden alle studiejaar georganiseerd in het hogeronderwijs van het lange type.

Indien de studieduur van een in het academiejaar 1990-1991 georganiseerde opleiding identiek is aan de studieduur van een overeenkomstige opleiding van het hoger onderwijs van het lange type, bepaald in de lijst bedoeld in artikel 8 van het decreet van 23 oktober 1991, wordt voor de studenten die in het academiejaar 1991-1992 slagen voor de examens van het tweede studiejaar, in een aangepast eenmalig programma voorzien, op grond waarvan zij een diploma van de tweede cyclus van het hoger onderwijs van het lange type kunnen verwerven. Het derde studiejaar van dit programma wordt georganiseerd in het academiejaar 1992-1993, het vierde studiejaar in het academiejaar 1993-1994 en eventueel het vijfde studiejaar in het academiejaar 1994-1995.

Indien de studieduur van een in het academiejaar 1990-1991 georganiseerde opleiding één jaar minder bedraagt dan de studieduur van een overeenkomstige opleiding van het hoger onderwijs van het lange type, bepaald in de lijst bedoeld in artikel 8 van het decreet van 23 oktober 1991, wordt voor de studenten die in het academiejaar 1991-1992 slagen voor de examens van het tweede studiejaar, in een aangepast eenmalig programma voorzien, op grond waarvan zij een diploma van de tweede cyclus van het hoger onderwijs van het lange type kunnen verwerven. Het derde studiejaar van dit programma wordt georganiseerd in het academiejaar 1992-1993, het vierde studiejaar in het academiejaar 1993-1994 en het vijfde studiejaar in het academiejaar 1994-1995. De studenten die slagen voor de examens van het vierde studiejaar en niet inschrijven voor dit vijfde bijkomende studiejaar, bekomen een diploma van het hoger kunstonderwijs.

De studenten die in de academiejaar 1992-1993 en 1993-1994 slagen voor de examens van het tweede studiejaar, worden toegelaten tot het eerste studiejaar van de tweede cyclus van de opleiding van het hoger onderwijs van het lange type die hiermee overeenstemt overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 23 oktober 1991. Zij worden geacht te voldoen aan de toelatingsvoorwaarden bepaald in artikel 12 van het decreet van 23 oktober 1991 voor wat betreft de toelating tot de tweede cyclus van het hoger onderwijs van het lange type.

§ 2. De herstructurering van de bestaande opleidingen binnenhuisarchitectuur, die hiervoor in aanmerking komen volgens artikel 34 van het decreet van 23 oktober 1991, naar het hoger onderwijs van het lange type, studiegebied architectuur, opleiding tot interieurarchitect, gebeurt als volgt :

— in het academiejaar 1992-1993 worden deze opleidingen op dezelfde wijze georganiseerd als in het academiejaar 1991-1992 ; de inrichtende macht kan de studieprogramma's van het eerste en tweede studiejaar aanpassen met het oog op een overgang naar het hoger onderwijs van het lange type ;

— in het academiejaar 1993-1994 worden het tweede en het vierde studiejaar georganiseerd op dezelfde wijze als in het academiejaar 1991-1992 ; binnen het studiegebied architectuur wordt het eerste studiejaar van de tweede cyclus interieurarchitect georganiseerd ;

— in het academiejaar 1994-1995 is de opleiding bin-

nenhuisarchitectuur volledig afgebouwd en wordt de volledige tweede cyclus interieurarchitect georganiseerd.

De studenten die in de academiejaren 1992-1993 en 1993-1994 slagen voor de examens van het tweede studiejaar van een opleiding binnenhuisarchitectuur, worden toegelaten tot de tweede cyclus van het hoger onderwijs van het lange type, studiegebied' architectuur, opleiding tot interieurarchitect. Zij worden geacht te voldoen aan de toelatingsvoorwaarden bepaald in artikel 12 van het decreet van 23 oktober 1991 voor wat betreft de toelating tot de tweede cyclus van het hoger onderwijs van het lange type.

§ 3. De Vlaamse Executieve stelt de modaliteiten vast voor de toepassing van deze overgangsmaatregelen voor alle opleidingen van het hoger kunstonderwijs die niet formeel in studiejaar georganiseerd zijn.“.

Door de Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken wordt bij dit amendement een volgende verantwoording gegeven.

Het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap herwaardeerde het hoger kunstonderwijs en creëerde bij de studenten de reële verwachting dat zij zouden afstuderen met een diploma van het hoger onderwijs van het lange type indien zij hun studie in het academiejaar 1992-1993 zouden aanvatten.

Het uitstel van de rangschikking van het hoger kunstonderwijs mag hieraan geen afbreuk doen.

Deze overgangsmaatregelen maken het volgens de Gemeenschapsminister mogelijk dat op 1 oktober 1993 zowel het eerste studiejaar van de eerste cyclus als het eerste studiejaar van de tweede cyclus georganiseerd worden in het hoger onderwijs van het lange type. In het academiejaar 1994-1995 zullen dus alle vierjarige opleidingen reëel tot het lange type behoren, in het academiejaar 1995-1996 geldt dit eveneens voor de vijfjarige. De studenten die in het academiejaar 1992-1993 inschrijven in het derde studiejaar van het hoger kunstonderwijs, zullen met een aangepast programma een diploma van het hoger onderwijs van het lange type kunnen behalen.

Ook voor de herstructurering van de opleidingen binnenhuisarchitectuur, die hiervoor in aanmerking komen volgens artikel 34 van het decreet van 23 oktober 1991, gelden bijzondere overgangsmaatregelen.

De Vlaamse Executieve bepaalt de overgangsmaatregelen voor de zogenaamde „oude structuur” van het hoger muziekonderwijs, die niet in studiejaar georganiseerd wordt.

Deze overgangsmaatregelen kunnen grafisch op de volgende manier worden voorgesteld :

afkortingen :

O :	programma 1990-1991
ov :	aangepast programma
N :	nieuw programma
LT :	diploma lange type
HK :	diploma hoger kunstonderwijs of hoger technisch onderwijs derde graad
BA :	diploma binnenhuisarchitectuur
IA :	diploma interieurarchitect

a) studieduur = identiek

1991-1992	1992-1993	1993-1994	1994-1995	1995-1996
4 : o	4 : o	4 : Ov	4:N	4 : N
HK	HK	LT	LT	LT
3 : o	3 : Ov	3:N	3 : N	3 : N
2 : o	2 : o	2 : o	2 : N	2 : N
1 : o	1 : o	1 :N	1 :N	1 : N

1991-1992	1992-1993	1993-1994	1994-1995	1995-1996
5 : o	5 : o	5 : o	5 : Ov	5:N
HK	HK	HK	LT	LT
4 : o	4 : o	4 : Ov	4:N	4 : N
3 : o	3 : Ov	3:N	3 : N	3 : N
2 : o	2 : o	2 : o	2 : N	2 : N
1 : o	1 : o	1 :N	1 :N	1 : N

b) studieduur = één jaar meer

1991-1992	1992-1993	1993-1994	1994-1995	1995-1996
			5 : Ov	5:N
			LT	LT
4 : o	4 : o	4 : Ov	4:N	4 : N
HD	HD	[HD]→		
3 : o	3 : Ov	3:N	3 : N	3 : N
2 : o	2 : o	2 : o	2 : N	2 : N
1 : o	1 : o	1 :N	1 : N	1 : N

c) binnenhuisarchitectuur → interieurarchitect

1991-1992	1992-1993	1993-1994	1994-1995	1995-1996
4 : o	4 : o	4 : o	4 : N	4 : N
BA	BA	BA	IA-LT	IA-LT
3 : o	3 : o	3 : N	3 : N	3 : N
2 : o	2 : ov	2 : Ov	2:N	2 : N
1 : o	1 : Ov	1 : N	1 :N	1 : N

Hoewel de eerste bedoeling van deze overgangsmaatregel was het uitstel van de rangschikking in het lange type op te vangen, is meteen de mogelijkheid geboden voor de studenten die nu in het tweede studiejaar slagen, sneller een diploma van het hoger onderwijs van het lange type te behalen.

Het is in feite de bedoeling dat de studenten door het uitstel in de uitvoering van het HOLTdecreet geen nadeel lijden.

Een lid bestempelt dit amendement als technisch in orde, maar zij heeft vragen bij het pedagogisch aspect.

De in het amendement opgenomen maatregel is volgens de Gemeenschapsminister slechts genomen na raadpleging van alle inrichtende machten. Deze hebben hem verzekerd dat de invulling van de opleidingen op een pedagogisch verantwoorde manier zal gebeuren.

Op vraag van hetzelfde lid bevestigt de Gemeenschapsminister dat het eerste jaar in de opleiding binnenhuisarchitectuur vanaf het jaar 1993-1994 het nieuw programma van interieurarchitect volgt.

Dit amendement wordt eenparig aangenomen.

Artikel 64quater wordt in de door de Commissie aangenomen tekst vernummerd tot artikel 68.

Door de Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken wordt ten slotte namens de Executieve een amendement ingediend om een artikel 64quinquies in te voegen. Het nieuwe artikel zou moeten luiden als volgt :

„Artikel 64quinquies

In de hiernavolgende wets- of decreetsbepalingen worden de woorden “Universitaire Faculteiten Sint-Aloysius,, vervangen door de woorden “Katholieke Universiteit Brussel” :

— artikel 37, 1° van de wetten van 31 december 1949 op het toekennen van de academische graden en het programma van de universitaire examens, gecoördineerd bij het besluit van de Regent van 21 december 1949 voor zover dit artikel nog van toepassing is volgens artikel 201 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap ;

— artikelen 1, 2, 3, 4, 5, 6 en 7 van de wet van 17 januari 1974 ;

— artikel 2, c en artikel 3 van het decreet van 21 december 1976 houdende organisatie van de Vlaamse interuniversitaire samenwerking ;

— artikel 3, 3°, artikel 25, artikel 130, eerste lid, 3° en derde lid, 1°, 2., artikel 136, 3° en artikel 140, 3° van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap.

Dit artikel treedt in werking op 10 oktober 1991.)).

Ingevolge de beslissing van de raad van bestuur van de “Universitaire Faculteiten SintAloysius,, om haar naam te wijzigen in “Katholieke Universiteit Brussel,, worden teneinde mogelijke problemen met het Rekenhof te voorkomen een aantal wettelijke en decretale bepalingen overeenkomstig aangepast.

De Commissie neemt het amendement aan met negen stemmen bij vier onthoudingen.

In de door de Commissie aangenomen tekst wordt het artikel 64quinquies vernummerd tot artikel 69.

Artikel 64sexies
(nieuw artikel 70)

Door mevrouw A. Leysen en de heer R. Swinnen wordt bij amendement (Stuk 133 (BZ 1992) – Nr. 4, blz. 3) voorgesteld een nieuw artikel 64sexies invoegen luidend :

“Artikel 64sexies.

In afwachting van een decretale regeling voor de inspectie en begeleiding van de erkende godsdiensten en de niet-confessionele zedenleer kan de Vlaamse Executieve voor de eerstvolgende benoeming in een ambt van inspecteur **niet**-confessionele zedenleer benoemen, in afwijking van de bestaande wettelijke en reglementaire bepalingen.

Deze benoeming kan alleen geschieden in vacante betrekkingen binnen het kader zoals vastgesteld in het koninklijk besluit van 20 mei 1975.

Om benoemd te kunnen worden, moeten de kandidaten voldoen aan artikel 7, § 1, 1° van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie- en pedagogische begeleidingsdiensten en lauraat zijn van het bekwaamheidsexamen zoals voorzien in de bestaande wettelijke en reglementaire bepalingen.,,.

Deze bepaling is volgens een indiener noodzakelijk om de continuïteit bij de inspectie nietconfessionele zedenleer in het secundair onderwijs te verzekeren. Ingevolge het decreet van 17 juli 1991 werd het materieel onmogelijk om openvallende vacatures opnieuw in te vullen. De procedure voor het aanstellen en benoemen van inspecteurs zedenleer verliep immers op dezelfde manier als voor andere inspecteurs. Voor de inspecteurs katholieke en protestantse godsdienst was dat niet het geval. Daar blijft de mogelijkheid tot benoemen op basis van het koninklijk besluit van 25 oktober 1971 ongewijzigd bestaan.

Het amendement tot invoeging van een artikel 64sexies wordt aangenomen met twaalf stemmen bij één onthouding.

Het wordt vernummerd tot het artikel 70 in de door de Commissie aangenomen tekst.

Artikel 65 (nieuw artikel 71)

Bij dit artikel ligt een amendement van mevrouw A. Leysen voor (Stuk 133 (BZ 1992) – Nr. 3, blz. 52). Het strekt ertoe om artikel 63, paragraaf 4 te laten uitwerking hebben op 1 juni 1991.

Het amendement van mevrouw A. Leysen wordt aangenomen met acht stemmen bij vijf onthoudingen.

Het geamendeerde artikel 65 wordt aangenomen met acht stemmen bij vijf onthoudingen.

In de door de Commissie aangenomen tekst wordt dit artikel vernummerd tot artikel 71.

Door de vernummering van de artikelen luidt het nieuwe artikel 71 als volgt :

“Deze titel treedt in werking op 1 september 1991, met uitzondering van de artikelen 44 tot en met 48, 53, 54 en 56 die uitwerking hebben op 1 september 1990, het artikel 55 dat uitwerking heeft op 1 september 1985, het artikel 57 dat uitwerking heeft op 25 oktober 1981, het artikel 59, dat uitwerking heeft met ingang van 1 april 1991, de artikelen 60 en 61 die uitwerking hebben op 1 januari 1991 en artikel 64, paragraaf 4 dat uitwerking heeft op 1 juni 1991.

IV. EINDSTEMMING

De gehele ontwerp van decreet, zoals gecorrigeerd en geamendeerd, wordt aangenomen met acht stemmen tegen één bij vier onthoudingen.

De Verslaggever,

A. SCHELLENS

De Voorzitter,

C. MOORS

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**TITEL I**

Inleidende bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 59bis, § 2, 2° van de Grondwet.

TITEL II

Rechtspositie van het personeel

HOOFDSTUK I

Definities

Artikel 2

§ 1. Voor de toepassing van deze titel gelden de definities gegeven aan de begrippen „ambt” en „betrekking”, voorkomend in de artikelen 3 en 5 van respectievelijk het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs en het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psyche-medisch-sociale centra.

§ 2. Voor de toepassing van deze titel wordt onder het begrip „inrichtende macht” voor het Gemeenschapsonderwijs, tenzij uitdrukkelijk anders is bepaald, verstaan de lokale schoolraad of de lokale raad van bestuur, en bij ontstentenis hiervan, de centrale raad.

Artikel 3

Voor de toekenning van de weddeschalen wordt onder universitair diploma verstaan een wettelijk diploma van de academische graden van licentiaat, doctor, apotheker, ingenieur of geaggregeerde, of een wetenschappelijk diploma van dezelfde graden, uitgereikt door een Belgische universiteit of daarmee gelijkgestelde instelling, door een door de wet of door het decreet daartoe gemachtigde instelling, door de Centrale Examencommissie of door een examencommissie van de Staat of van de Vlaamse Gemeenschap voor het universitair onderwijs indien de duur van de studiën ten minste vier jaar bedraagt, ook wanneer een gedeelte van deze studiën niet in een van de bedoelde onderwijsinstellingen werd volbracht.

Met een universitair diploma worden gelijkgesteld de in overeenstemming met de buitenlandse regeling behaalde einddiploma's die, krachtens wederkerigheidsakkoorden, verdragen, internationale overeenkomsten of met toepassing van de procedure voor het verlenen van gelijkwaardigheid, voorgeschreven bij de wet of het decreet, gelijkwaardig worden verklaard met één van de in het eerste lid vermelde diploma's.

HOOFDSTUK II

De terbeschikkingstelling wegens ontstentenis
van betrekking, de reffectatie en de wedertewerkstelling

Artikel 4

§ 1. De bij dit hoofdstuk ingestelde regeling kan door de Vlaamse Executieve, onder de voorwaarden en binnen de grenzen die zij vaststelt, toepasselijk verklaard worden op

1° de hierna vermelde leden van het personeel van het door of namens de Vlaamse Gemeenschap georganiseerd onderwijs of van het door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra :

a) op wie de bepalingen van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs van toepassing zijn, met uitzondering van het personeel van de pedagogische begeleidingsdiensten ;

b) op wie de bepalingen van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psyche-medisch-sociale centra van toepassing zijn ;

c) die behoren tot de gesubsidieerde instellingen van het hoger onderwijs van het lange type op wie het onder b) vermelde decreet niet van toepassing is ;

d) die bedoeld zijn in artikel 1, eerste lid, 3° van de wet van 22 juni 1964 betreffende het statuut der personeelsleden van het Rijksonderwijs ;

e) die behoren tot de Hogere Zeevaartschool te Oostende en te Antwerpen of tot de Hogere Radio-Navigatieschool te Oostende ;

f) die behoren tot de inspectie van de Vlaamse Gemeenschap zoals bedoeld in artikel 21 en 23 van het decreet van 5 juli 1989 betreffende het onderwijs zoals gewijzigd bij het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten.

2° de instellingen, centra en diensten die de sub 1° bedoelde personen tewerkstellen.

§ 2. De in § 1 bedoelde regeling kan alleen van toepassing zijn op de personeelsleden die bij de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking

a) vast benoemd zijn : in het hoger onderwijs worden als vast benoemd beschouwd de personeelsleden die vast benoemd zijn en als dusdanig erkend, waar die erkenning vereist is, en de personeelsleden gelijkgesteld met de vast benoemde of de definitief erkende personeelsleden ;

b) de betrekking van het ambt waarin zij vast benoemd zijn uitoefenen

— in het Gemeenschapsonderwijs als hoofdambt of als bijbetrekking. In dit laatste geval zijn de bepalingen van toepassing van het koninklijk besluit nr. 68 van 20 juli 1982 tot regeling van de geldelijke toestand van de personeelsleden die in het Rijksonderwijs met een bijbetrekking belast zijn ;

— in het gesubsidieerd onderwijs als hoofdambt ;

c) op de vooravond van de te nemen maatregel een

wedde of een weddetoelage lastens de Vlaamse Gemeenschap genieten

De vast benoemde personeelsleden die op regelmatige wijze in verlof of afwezig zijn of ter beschikking zijn gesteld om een andere reden dan de in artikel 5 bedoelde ontstentenis van betrekking, worden voor de toepassing van deze regeling gelijkgesteld met de in het eerste lid bedoelde personen.

§ 3. De bij dit hoofdstuk ingestelde regeling kan niet toepasselijk verklaard worden op de personeelsleden die tot de proeftijd zijn toegelaten in een selectie- of bevorderingsambt overeenkomstig artikel 48 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs.

§ 4. De Vlaamse Executieve kan bijzondere maatregelen treffen voor de personeelsleden die werkzaam zijn in de Bondsrepubliek Duitsland en op wie het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs van toepassing is.

Artikel 5

§ 1. De personeelsleden kunnen worden ter beschikking gesteld wegens ontstentenis van betrekking als gevolg van :

- de toepassing van de geldende normen ;
- een wijziging in de schoolbevolking ;
- een door de Vlaamse Gemeenschap of door een inrichtende macht genomen beslissing betreffende de organisatie van het onderwijs, van de inspectie, van de instelling, het psycho-medisch-sociaal centrum, het psycho-medisch-sociaal centrum voor buitengewoon onderwijs ;
- een beslissing van de pensioencommissie van de administratieve gezondheidsdienst waarbij het personeelslid definitief ongeschikt verklaard wordt om op normale en regelmatige wijze zijn ambt uit te oefenen, doch geschikt bevonden wordt om tewerkgesteld te worden onder bepaalde voorwaarden ;
- een terugzetting in rang van een personeelslid dat vast benoemd is in een selectie- of bevorderingsambt ;
- het vrijwillig afzien door een personeelslid van zijn vaste benoeming in een selectie- of bevorderingsambt, overeenkomstig artikel 53, a) van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs ;
- de keuze van de directeur van een kleuterschool om onmiddellijk bij omvorming van een kleuterschool tot basisschool ter beschikking gesteld te worden in zijn ambt, of de beslissing van de inrichtende macht om dit personeelslid, na een proefperiode van één jaar, niet vast te benoemen in het ambt van directeur van de basisschool.

§ 2. De terbeschikkingstelling wordt uitgesproken door de inrichtende macht overeenkomstig de door de Vlaamse Executieve te bepalen regels en mits het vervuld zijn van de door de Vlaamse Executieve vast te stellen voorwaarden.

§ 3. De terbeschikkingstelling kan worden uitgesproken wegens volledige of wegens gedeeltelijke ontstentenis van betrekking. De Vlaamse Executieve bepaalt wat dient te worden verstaan onder volledige of gedeeltelijke ontstentenis van betrekking.

§ 4. Voor de terbeschikkingstelling van de personeelsleden bedoeld in artikel 4, § 1, 1°, c) gelden eveneens de bepalingen van artikel 57 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra.

Artikel 6

§ 1. De personeelsleden die ter beschikking gesteld worden wegens volledige ontstentenis van betrekking en die geen reffectatie of wedertewerkstelling bekomen hebben, bekomen, op hun verzoek, onder de door de Vlaamse Executieve te bepalen voorwaarden, naar gelang van het geval, een wachtgeld of een wachtgeldtoelage.

§ 2. De personeelsleden die ter beschikking gesteld worden wegens volledige ontstentenis van betrekking en die voor een gedeelte van of voor de gehele opdracht waarvoor ze ter beschikking gesteld zijn, een reffectatie of wedertewerkstelling bekomen en aanvaard hebben, bekomen, op hun verzoek, onder de door de Vlaamse Executieve te bepalen voorwaarden, naar gelang van het geval, een wedde of een weddetoelage.

§ 3. De personeelsleden die ter beschikking gesteld worden wegens gedeeltelijke ontstentenis van betrekking bekomen, op hun verzoek, onder de door de Vlaamse Executieve te bepalen voorwaarden, naar gelang van het geval, een wedde of een weddetoelage.

Artikel 7

Een inrichtende macht is, onder de door de Vlaamse Executieve te bepalen voorwaarden, ertoe gehouden bij wijze van reffectatie, in hetzelfde ambt en wedertewerkstelling, in een ander ambt, een beroep te doen op personeelsleden die ter beschikking gesteld zijn wegens ontstentenis van betrekking.

De Vlaamse Executieve bepaalt per onderwijssector en rekening houdend met het uitgeoefend ambt, vak of specialiteit en het bekwaamheidsbewijs waarover het personeelslid beschikt wat onder „hetzelfde ambt” moet worden verstaan. Zij bepaalt eveneens wat op basis van dezelfde elementen moet worden verstaan onder „ander ambt”.

Indien een personeelslid aangesteld of in dienst gehouden wordt in strijd met de door de Vlaamse Executieve vast te stellen bepalingen wordt, onder de door de Vlaamse Executieve te bepalen voorwaarden, in het **Gemeenschapsonderwijs** georganiseerd door of namens de Vlaamse Gemeenschap aan het betrokken personeelslid geen wedde betaald door de Vlaamse Gemeenschap.

Indien een personeelslid aangesteld of in dienst gehouden wordt in strijd met de door de Vlaamse Executieve vast te stellen bepalingen verliest, onder de door de Vlaamse Executieve te bepalen voorwaarden, in het gesubsidieerd onderwijs en in de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra de betrokken inrichtende macht het voordeel van de weddetoelage voor dit personeelslid.

Artikel 8

§ 1. Onverminderd de voordelen verleend in het kader van rationalisatie en programmatie, behoudt het terbeschikkinggestelde personeelslid dat, hetzij door een andere inrichtende macht, hetzij door dezelfde inrichtende macht in dienst genomen wordt, alle rechten verbonden aan zijn vaste benoeming bij de inrichtende macht die hem ter beschikking gesteld heeft, totdat hij opnieuw vast benoemd titularis is bij de inrichtende macht die hem in dienst genomen heeft.

De wedde of de weddetoelage, toegekend aan een terbeschikkinggesteld personeelslid dat gereffecteerd of wedertewerkgesteld is, mag niet lager zijn dan het wachtgeld, de wachtgeldtoelage, de wedde of de weddetoelage waarop het aanspraak zou kunnen maken indien het verder ter beschikking gesteld was gebleven wegens ontstentenis van betrekking.

§ 2. De personeelsleden op wie de bepalingen van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs van toepassing zijn, behouden daarenboven alle rechten verbonden aan de hun door de centrale raad van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs, overeenkomstig artikel 39 van hetzelfde decreet toegewezen betrekking, totdat zij een nieuwe aanwijzing hebben bekomen.

§ 3. De personeelsleden op wie de bepalingen van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psyche-medisch-sociale centra van toepassing zijn, behouden daarenboven alle rechten bij de instelling waaraan zij door de inrichtende macht geaffecteerd werden overeenkomstig artikel 31 van hetzelfde decreet, totdat zij een nieuwe affectatie hebben bekomen.

Artikel 9

§ 1. Het personeelslid dat ter beschikking gesteld is wegens volledige of gedeeltelijke ontstentenis van betrekking, is verplicht, onder de door de Vlaamse Executieve te bepalen voorwaarden, de betrekking waarin het gereffecteerd of wedertewerkgesteld wordt, te aanvaarden.

§ 2. Indien een personeelslid bedoeld in § 1 zonder geldige reden de toegewezen betrekking niet op de door de Vlaamse Executieve vast te stellen datum opneemt, verliest dit personeelslid het voordeel van de bepalingen van titel II van dit decreet. De Vlaamse Executieve bepaalt wat dient te worden verstaan onder geldige reden.

In afwijking van voorgaand lid, kan een personeelslid er echter toe gemachtigd worden een hem aangeboden betrekking te weigeren met behoud van het voordeel van de bepalingen van dit decreet en van de besluiten van de Vlaamse Executieve getroffen ter uitvoering ervan, onder de door de Vlaamse Executieve te bepalen voorwaarden.

§ 3. De hierna vermelde personeelsleden die ter beschikking gesteld zijn wegens ontstentenis van betrekking, blijven, in afwachting van reffectatie en wedertewerkstelling, ten bedrage van het maximum aantal uren waarvoor zij ter beschikking gesteld zijn, beschikbaar voor het uitoefenen van pedagogische taken :

– diegenen die ter beschikking gesteld zijn wegens volledige ontstentenis van betrekking, indien zij de voordelen genieten die werden toegekend in het kader van rationalisatie- en programmatiemaatregelen ;

— diegenen die ter beschikking gesteld zijn wegens volledige ontstentenis van betrekking en een reffectatie of wedertewerkingstelling hebben aanvaard voor een gedeelte van de opdracht waarvoor zij werden ter beschikking gesteld wegens ontstentenis van betrekking ;

— diegenen die ter beschikking gesteld zijn wegens gedeeltelijke ontstentenis van betrekking.

Zij blijven in de eerste plaats beschikbaar voor de directeur van de instelling waarin zij voor hun terbeschikkingstelling waren tewerkinggesteld of voor de inrichtende macht die hen heeft ter beschikking gesteld. Het uitoefenen van de pedagogische taken gebeurt pro rata van de prestaties waarvoor zij het voordeel van artikel 4 bekomen.

Indien de inrichtende macht geen beroep doet op het personeelslid dat ter beschikking is gesteld wegens ontstentenis van betrekking, moet zij schikkingen treffen om dit personeelslid de hierboven bedoelde taken te laten uitoefenen bij een andere inrichtende macht eveneens pro rata van de prestaties waarvoor hij dit voordeel geniet.

Indien de inrichtende macht deze verplichting niet nakomt, wordt het wachtgeld, de wachtgeldtoelagen, de wedde of de weddetoelagen van het betrokken personeelslid van haar teruggevorderd. In uitzonderlijke omstandigheden waarin het vervullen van pedagogische taken onmogelijk of niet wenselijk is, kan de Vlaamse Executieve individuele afwijkingen verlenen op de bepalingen van deze paragraaf. Deze beslissingen moeten met redenen omkleed zijn.

§ 4. Elk personeelslid dat ter beschikking is gesteld wegens ontstentenis van betrekking en dat niet kan gereffecteerd of wedertewerkinggesteld worden, kan, onder de door de Vlaamse Executieve te bepalen voorwaarden, zowel door de directeur of de inrichtende macht die het personeelslid ter beschikking heeft gesteld, als door een andere inrichtende macht, terug in dienst worden geroepen, op voorwaarde dat het personeelslid waarvan hij geheel of gedeeltelijk de prestaties overneemt, in dezelfde verhouding, met een andere opdracht in de instelling wordt belast. De toepassing van deze bepaling mag niet tot gevolg hebben dat het totaal van de prestaties van de ten laste van de Vlaamse Gemeenschap bezoldigde personeelsleden verminderd wordt.

§ 5. Onder de door de Vlaamse Executieve te bepalen voorwaarden behouden de personeelsleden het voordeel van titel II van dit decreet indien zij een tewerkingstelling aanvaarden in een dienst van de Staat, van een Gemeenschap of een Gewest, in een andere openbare dienst, in een privaatrechtelijke instelling of onderneming.

Artikel 10

Voor de toepassing van dit hoofdstuk en van de besluiten van de Vlaamse Executieve tot uitvoering ervan kunnen door de Vlaamse Executieve de hiernavolgende reffectatiecommissies worden opgericht :

— zonale reffectatiecommissies per niveau en per net, bevoegd voor de reffectaties en wedertewerkingstellingen in die zone ;

— interprovinciale reffectatiecommissies bevoegd voor de reffectaties en wedertewerkingstellingen in een net ;

— een Vlaamse reffectatiecommissie bestaande uit twee kamers : één bevoegd voor het Gemeenschapsonderwijs en één bevoegd voor het gesubsidieerd onderwijs.

De reffectatiescommissies zijn paritair samengesteld uit vertegenwoordigers van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs of de representatieve verenigingen van de inrichtende machten enerzijds en de representatieve vakorganisaties anderzijds.

De Vlaamse Executieve kan daarenboven ambtenaren en inspectieleden aanduiden om te zetelen in deze reffectatiecommissies.

Tegen de beslissingen van deze reffectatiecommissies kan bezwaar worden ingediend. De Vlaamse Executieve bepaalt de modaliteiten inzake de bezwaarschriften en de nadere werking van de reffectatiecommissies.

Artikel 11

§ 1. Onverminderd de krachtens artikel 94 van de Grondwet door de wet georganiseerde rechtsbescherming worden de beslissingen die genomen werden op basis van de volgende ministeriële omzendbrieven geacht te zijn genomen in overeenstemming met de desbetreffende bepalingen van dit hoofdstuk en van de uitvoeringsbesluiten ervan :

— BP nr. 11/89 van 27 juli 1989 en BP nr. 9/90 van 28 juni 1990 betreffende de regeling van de boventalligheid, reffectatie en wedertewerkstelling in het Gemeenschapsonderwijs van het bestuurs-, onderwijzend en paramedisch personeel, alsook van het opvoedend hulppersoneel, voor zover bij de toepassing van de procedure voor reffectatie en wedertewerkstelling door de Vlaamse Reffectatiecommissie rekening werd gehouden met de immuniteit voor de tijdelijke personeelsleden, vastgesteld op 2100 dagen gepresteerd op uiterlijk 15 november 1990 ;

— DR-86/87-13 van 23 juni 1987 betreffende de toepassingsmaatregelen met betrekking tot het technisch personeel van de Rijks-PMS-Centra en de Rijks-PMS-Centra voor B.O., ingevolge de uitvoering van het koninklijk besluit nr. 467 van 1 oktober 1986 ;

— DG-86/87-10 van 23 juni 1987 betreffende de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, reffectatie, wedertewerkstelling en toekenning van wachtwedetoeelage aan de gesubsidieerde leden van het technisch personeel van de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra.

§ 2. Onverminderd de krachtens artikel 94 van de Grondwet door de wet georganiseerde rechtsbescherming worden de beslissingen die genomen werden op basis van ministeriële omzendbrieven die inzake dezelfde aangelegenheid vóór de in § 1 vermelde data werden uitgevaardigd en officieel werden meegedeeld aan de inrichtende machten en de onderwijsinstellingen en/of PMS-centra geacht te zijn genomen in overeenstemming met de desbetreffende bepalingen van dit hoofdstuk en van de uitvoeringsbesluiten ervan.

Artikel 12

Opgeheven worden :

— artikel 85 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs ;

— artikel 59 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra.

HOOFDSTUK III

Andere bepalingen

Artikel 13

In artikel 84, eerste lid van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs en in artikel 58, eerste lid van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psyche-medisch-sociale centra worden de woorden „artikel 82, a), b), c), d) en e)” vervangen door de woorden „artikel 82, a), b), c), e) of f)”.

Artikel 14

Onverminderd de krachtens artikel 94 van de Grondwet door de wet georganiseerde rechtsbescherming worden bekrachtigd voor de duur van hun gelding :

- het koninklijk besluit van 14 juni 1985 tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 juni 1975 betreffende de voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen in het kleuter- en lager onderwijs ;

- het koninklijk besluit van 14 juni 1985 tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 juli 1975 betreffende de voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen in het secundair onderwijs dat verstrekt wordt in de gesubsidieerde vrije inrichtingen voor middelbaar onderwijs of voor normaalonderwijs, met inbegrip van het postsecundair psyche-pedagogisch jaar ;

- het koninklijk besluit van 14 juni 1985 tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 juli 1975 betreffende de voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen in het secundair onderwijs georganiseerd in de gesubsidieerde officiële inrichtingen voor middelbaar onderwijs en in de gesubsidieerde officiële inrichtingen voor normaalonderwijs ;

- het koninklijk besluit van 14 juni 1985 tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 juli 1975 betreffende de voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen in de gesubsidieerde inrichtingen voor secundair technisch en beroepsonderwijs met volledig leerplan en voor sociale promotie ;

- het koninklijk besluit van 14 juni 1985 tot wijziging van het koninklijk besluit van 4 augustus 1975 betreffende de voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen in het buitengewoon secundair onderwijs ;

- de weddeschalen en weddetoelagen toegekend bij toepassing van :

- het koninklijk besluit van 30 juli 1975 betreffende de voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen in het secundair onderwijs dat verstrekt wordt in het gesubsidieerde vrije inrichtingen voor middelbaar onderwijs of voor normaalonderwijs, met inbegrip van het postsecundair psyche-pedagogisch jaar ;

- het koninklijk besluit van 30 juli 1975 betreffende de voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen in het secundair onderwijs georganiseerd in de gesubsidieerde officiële inrichtingen voor middelbaar onderwijs en in de gesubsidieerde officiële inrichtingen voor normaalonderwijs ;

- het koninklijk besluit van 30 juli 1975 betreffende de voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen in de gesubsidieerde inrichtingen voor secundair technisch en beroepsonderwijs met volledig leerplan en voor sociale promotie.

Artikel 15

In afwijking van de bepalingen van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs mogen de personeelsleden die tijdelijk aangesteld zijn in het ambt van rekenplichtig correspondent of vast benoemd zijn in hetzelfde ambt of in het ambt van eerste rekenplichtig correspondent en die op 1 september 1990 het ambt van opvoeder-huismeester uitoefenden in een instelling voor buitengewoon secundair onderwijs van het Gemeenschapsonderwijs, ontstaan door de omvorming van een afdeling voor buitengewoon lager onderwijs voor dertienjarigen en meer (4e graad) in het voormalig Rijksonderwijs, verder dit ambt uitoefenen.

Zij blijven wat hun administratieve en geldelijke toestand betreft, behoren tot het administratief personeel. In afwijking hiervan wordt hun wedde verder vastgesteld in de weddeschaal 123 of 125, toegekend aan personeelsleden van het buitengewoon onderwijs, indien ze die weddeschaal genoten op 1 september 1990.

Voor het bepalen van het aantal dagen dienstanciënniteit, bedoeld in artikel 97, § 1 van voormeld decreet, worden de personeelsleden die tijdelijk aangesteld zijn in het ambt van rekenplichtig correspondent doch het ambt van opvoeder-huismeester uitoefenen, geacht hun diensten te presteren in een administratief ambt.

Onverminderd de krachtens artikel 94 van de Grondwet door de wet georganiseerde rechtsbescherming wordt de toestand van de personeelsleden die tijdens de periode van 1 september 1980 tot 31 maart 1991 als rekenplichtig correspondent of als eerste rekenplichtig correspondent het ambt van opvoeder-huismeester hebben uitgeoefend in een in het eerste lid bedoelde instelling, bekrachtigd.

Artikel 16

§ 1. De bepalingen van artikel 191 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-11 en van artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 7 november 1990 tot uitvoering van artikel 191 van genoemd decreet zijn van toepassing vanaf 1 april 1991 voor de bepalingen van artikel 4 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs en vanaf 1 juni 1991 voor de bepalingen van artikel 6 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psyche-medisch-sociale centra.

Voor de technische personeelsleden van de PMS-centra van het Gemeenschapsonderwijs en van de gesubsidieerde PMS-centra moeten bedoelde diensten verstrekt zijn in een functie als bedoeld in de wet van 1 april 1960 betreffende de psyche-medisch-sociale centra, in een PMS-centrum dat belast was met het uitvoeren van opdrachten ten behoeve van de leerlingen uit het deeltijds beroepssecundair onderwijs en de deelnemers uit de erkende vormingen voor het vervullen van de deeltijdse leerplicht.

§ 2. De diensten gepresteerd in het bijzonder tijdelijk kader of als gesubsidieerd contractueel personeelslid in de hiernavolgende projecten komen in aanmerking voor de toepassing van artikel 4 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs en van artikel 6 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde per-

soneelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra.

Het betreft de projecten :

- „begeleiding leerkrachten van projecten in uitvoering de EG-richtlijn 771486” ;
- “migrantenleerlingen op het niveau secundair onderwijs” ;
- „ondersteuning basisscholen met meer dan 30 % kinderen die de onderwijstaal niet machtig zijn” ;
- „ontwikkelen van werkmethoden en werkmiddelen die tegemoet komen aan gedifferentieerde noden inzake PMS-begeleiding van migrantenkinderen.“.

Door de toepassing van de eerste alinea kunnen de personeelsleden een anciënniteit van maximaal twee jaren verwerven.

De hierboven bedoelde diensten worden beschouwd als zijnde gepresteerd in „een” ambt zoals bedoeld in de voormelde decreten.

3.3. In het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde PMS-centra moeten de in § 2 bedoelde personeelsleden die een beroep wensen te doen op de voorrangregeling, bedoeld in artikel 23 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medische-sociale centra op straffe van verlies van hun voorrang voor het schooljaar 1991-1992, vóór 2 september 1991 bij de inrichtende macht kandideren bij een ter post aangetekende brief.

Artikel 17

In artikel 10 van het koninklijk besluit nr. 63 van 20 juli 1982 houdende wijziging van de bezoldigingsregels van toepassing op het onderwijzend en daarmee gelijkgesteld personeel van het onderwijs met volledig leerplan en van het onderwijs voor sociale promotie of met beperkt leerplan, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° het tweede lid van 0 3, gewijzigd bij de koninklijke besluiten nr. 161 van 30 december 1982 en nr. 270 van 31 december 1983, wordt vervangen door de volgende bepaling :

„Voor de toepassing van deze bepaling worden niet als onderbreking beschouwd

a) de gevallen bedoeld in artikel 40bis, 0 3 van het in artikel 1, a) vermelde koninklijk besluit van 15 april 1958 ;

b) de gevallen waarin bij een terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking in hoofdamt, in afwachting van een reffectatie of een wedertewerkstelling, de prestaties in bijbetrekking tijdelijk als hoofdamt worden bezoldigd overeenkomstig het koninklijk besluit van 29 augustus 1985 houdende harmonisering van de bezoldigingsregels van toepassing op het onderwijzend en daarmee gelijkgesteld personeel van het onderwijs met volledig leerplan en van het onderwijs voor sociale promotie of met beperkt leerplan.“.

2° § 5, zoals gewijzigd bij de koninklijke besluiten nr. 161 van 30 december 1982 en nr. 269 van 31 december 1983, wordt aangevuld met het volgende lid :

„Voor de toepassing van deze bepaling worden niet als onderbreking beschouwd

a) de gevallen bedoeld in artikel 40bis, § 3 van het in artikel 1, a) vermelde koninklijk besluit van 15 april 1958 ;

b) de gevallen waarin bij een terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking in hoofdambt, in afwachting van een reffectatie of een wedertewerkstelling, de prestaties in bijbetrekking tijdelijk als hoofdambt worden bezoldigd in toepassing van het koninklijk besluit van 29 augustus 1985 houdende harmonisering van de bezoldigingsregels van toepassing op het onderwyzend en daarmee gelijkgesteld personeel van het onderwijs met volledig leerplan en van het onderwijs voor sociale promotie of met beperkt leerplan.“.

3° § 6, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 270 van 31 december 1983, wordt vervangen door de volgende bepaling :

„§ 6. In afwijking van de bepalingen van dit artikel kan tijdelijk en uiterlijk tot het einde van het lopende school-, academie- of dienstjaar wel een wedde, weddetoelage of toelage verleend worden binnen de perken van de bepalingen van de wet van 24 december 1976 voor prestaties die als bijbetrekking of overwerk dienen te worden beschouwd op voorwaarde dat geen ander geschikt kandidaat kan worden gevonden die de betrokken prestaties als hoofdambt kan uitoefenen.

Een geschikt kandidaat is een persoon die voldoet aan de voorwaarden gesteld hetzij in artikel 19 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psyche-medisch-sociale centra, hetzij in artikel 17, 9 1, 1° tot 6° en §§ 2 en 3 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs.

De in het eerste lid bedoelde wedde, weddetoelage of toelage wordt slechts verleend indien voorafgaandelijk de vacature werd gemeld aan de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding of de Brusselse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding en de inrichtende macht op eer verklaart geen ander geschikt kandidaat te hebben kunnen vinden die de prestaties als hoofdambt kan uitoefenen. Ze worden verleend voor het personeelslid en voor het ambt en het vak die in de verklaring zijn vermeld voor zover dit personeelslid voldoet aan de in voorgaand lid bedoelde voorwaarden. Bij elke wijziging in de opdracht van dit personeelslid vervalt evenwel de afwijking en is een nieuwe verklaring noodzakelijk. De verklaring dient echter niet te worden afgelegd indien de prestaties slechts voor een periode die de duur van 104 kalenderdagen niet overschrijdt, vacant zijn.

De Vlaamse Executieve bepaalt de voorwaarden waaronder verhaal kan worden ingediend tegen de toewijzing aan een personeelslid van prestaties die als bijbetrekking of overwerk dienen te worden beschouwd.“.

Artikel 18

Onverminderd de krachtens artikel 94 van de Grondwet door de wet georganiseerde rechtsbescherming worden de afwijkingen die, met ingang van het schooljaar 1982-1983 tot op de datum van de inwerkingtreding van artikel 17, 3° ingewilligd of geweigerd werden bij toepassing van artikel 10, § 6 van het in artikel 17 vermeld besluit bekrachtigd.

Artikel 19

§ 1. In afwijking van het decreet van 27 maart 1991 betref-

fende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs en van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psyche-medisch-sociale centra moet een inrichtende macht, gedurende de schooljaren 1991-1992 en 1992-1993, bij de aanstelling van een personeelslid als werkplaatsleider in volgorde prioritair :

— de verplichtingen nakomen die zijn opgenomen in de reglementering betreffende de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie en de wettewerkstellingen voor zover er personeelsleden zijn die door haarzelf, of in een inrichting die behoort tot dezelfde scholengemeenschap, zijn ter beschikking gesteld wegens ontstentenis van betrekking in het ambt van werkplaatsleider ;

— een personeelslid aanstellen dat in de instelling in het ambt van werkmeester ter beschikking is gesteld wegens ontstentenis van betrekking of vast benoemd is en dat in het bezit is van een door de Vlaamse Executieve bepaald vereist of voldoende geacht bekwaamheidsbewijs voor het ambt van werkplaatsleider.

0 2. Tijdens de schooljaren 1991-1992 en 1992-1993 kan een inrichtende macht de bepalingen van artikel 40, § 2 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositieregeling van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs niet toepassen, voor zover er personeelsleden zijn die door haarzelf of in een inrichting die behoort tot dezelfde scholengemeenschap zijn ter beschikking gesteld wegens ontstentenis van betrekking in het ambt van werkmeester en die over een door de Vlaamse Executieve bepaald vereist of voldoende geacht bekwaamheidsbewijs beschikken voor het ambt van werkplaatsleider.

Artikel 20

Deze titel heeft uitwerking met ingang van 1 juli 1991, met uitzondering van artikel 3, dat uitwerking heeft met ingang van 1 april 1972, artikel 15, dat uitwerking heeft op 1 april 1991, artikel 16, § 1 dat uitwerking heeft op de daarin vermelde data, de artikelen 17, 1° en 2° en artikel 19 die uitwerking hebben op 1 september 1991 en artikel 17, 3° dat uitwerking heeft op een door de Executieve te bepalen datum.

TITEL III

Buitengewoon onderwijs

HOOFDSTUK 1

Extra lesurenpakket onderwijsvoorrang voor migranten

Artikel 21

Artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 65 van 20 juli 1982 tot vaststelling van de wijze waarop de ambten van het bestuurs- en onderwijzend personeel worden bepaald in de inrichtingen voor buitengewoon onderwijs, gewijzigd bij het decreet van 31 juli 1990, wordt aangevuld met een § 4, luidend :

„§ 4. In aanmerking komende leerlingen van de doelgroep onderwijsvoorrang migranten, hierna genoemd de doelgroep-leerlingen, zijn de leerlingen die, onverminderd de toepas-

sing van § 3, voldoen aan de volgende voorwaarden :

— de grootmoeder langs moederszijde is niet in België geboren en is niet in het bezit van de Belgische of Nederlandse nationaliteit door geboorte, en

— de moeder heeft ten hoogste onderwijs genoten tot het einde van het schooljaar waarin zij de leeftijd van 18 jaar bereikte.“.

Artikel 22

In artikel 2 van voormeld koninklijk besluit nr. 65 wordt een § 4 ingevoegd, luidend :

”§ 4. Op basis van het aantal doelgroepleerlingen zoals vermeld onder artikel 1, § 4 kan een extra lesurenpakket onderwijsvoorrang voor de doelgroepleerlingen georganiseerd of gesubsidieerd worden.

In een instelling voor buitengewoon basisonderwijs waar een extra lesurenpakket onderwijsvoorrang als uren algemene en sociale vorming wordt georganiseerd of gesubsidieerd, worden deze uren toevertrouwd aan een bijzonder leermeester individueel onderwijs migranten.

In een instelling voor buitengewoon secundair onderwijs waar een extra lesurenpakket onderwijsvoorrang als uren algemene en sociale vorming of als uren algemene vakken wordt georganiseerd of gesubsidieerd, worden deze uren toevertrouwd aan een intern pedagogische begeleider migranten.

Om aanspraak te kunnen maken op dit aanvullend lesurenpakket moeten de hiernavolgende voorwaarden vervuld zijn :

1° de inrichtende macht moet een „aanwendingsplan” indienen waarin wordt beschreven hoe de onderwijsvoorrang verloopt en hoe bedoelde lesuren zullen worden aangewend ;

2° de inrichtende macht moet de verplichting op zich nemen de school te laten begeleiden door de pedagogische begeleidingsdienst en de betrokken leerkrachten laten deelnemen aan op onderwijsstimulering voor migranten gerichte navormingsprojecten ;

3° de inrichtende macht moet aantonen dat met het oog op de vormgeving van het schoolopbouwwerk samengewerkt wordt met een erkende welzijns- of sociaal-culturele instelling of met een erkend lokaal of regionaal integratiecentrum voor migranten zoals bepaald in het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 juli 1990 houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van integratiecentra voor migranten ;

4° het aantal doelgroepleerlingen in de instelling op de tellingsdatum moet ten minste 10 of ten minste 10 % van het totaal aantal regelmatig ingeschreven leerlingen bedragen ;

5° de vaststellingen omtrent het behoren tot de doelgroep zoals vermeld in § 4 van artikel 1 moeten gebeuren op grond van een schriftelijke verklaring op eer, gedateerd en ondertekend door een persoon die het ouderlijk gezag uitoefent of de leerling in rechte of in feite onder zijn bewaring heeft ;

6° de inrichtende macht moet er zich toe verbinden in de onderwijsinstellingen het intercultureel onderwijs in te voeren.“.

Artikel 23

In artikel 3 van voormeld koninklijk besluit nr. 65, zoals gewijzigd bij het decreet van 31 juli 1990, wordt een § 2 ingevoegd, luidend :

”§ 2. Ter uitvoering van de artikelen 1, § 4 en 2, § 4 komen in aanmerking :

1° in het buitengewoon basisonderwijs : het aantal regelmatig ingeschreven doelgroepleerlingen op 1 februari van het voorafgaande schooljaar. In afwijking hiervan is voor de nieuw georganiseerde onderwijsinstellingen de tellingsdatum voor het schooljaar van oprichting 1 oktober van dat schooljaar ;

2° in het buitengewoon secundair onderwijs : het aantal regelmatig ingeschreven doelgroepleerlingen :

— van de opleidingsvorm één en twee ;

— van het eerste, tweede en derde leerjaar van de opleidingsvorm drie ;

— en van de eerste graad van de opleidingsvorm vier,

op 1 februari van het voorafgaande schooljaar. In afwijking hiervan is voor de nieuw georganiseerde onderwijsinstellingen de tellingsdatum van het schooljaar van oprichting 1 oktober van dat schooljaar.“.

Artikel 24

In artikel 5 van voormeld koninklijk besluit nr. 65, zoals gewijzigd door het decreet van 5 juli 1989, wordt een § 3 ingevoegd, luidend :

”§ 3. De beschikkingen vervat in §§ 1 en 2 zijn niet van toepassing op de lesurenpakketten onderwijsvoorrang vastgesteld bij de artikelen 8bis en 23bis.,,.

Artikel 25

Artikel 6 van hetzelfde besluit wordt aangevuld met het volgende lid :

“Deze bepaling is niet van toepassing op de lesurenpakketten onderwijsvoorrang vastgesteld bij de artikelen 8bis en 23bis.“.

Artikel 26

Een artikel 8bis wordt in voormeld koninklijk besluit nr. 65 ingevoegd, luidend :

“Artikel 8bis — § 1. Het aantal lesuren onderwijsvoorrang wordt per school berekend door het aantal in aanmerking komende doelgroepleerlingen te vermenigvuldigen met een half lesuur. Het verkregen produkt wordt op de hogere eenheid afgerond.

§ 2. In functie van de beschikbare budgettaire mogelijkheden bepaalt de Vlaamse Executieve, in 1991 vóór 15 juli en vanaf 1992 vóór 1 juni, het aanwendingspercentage voor het aantal lesuren berekend volgens de bepalingen van § 1 van dit artikel. ,,.

Artikel 27

Een artikel 23bis wordt in voormeld koninklijk besluit nr. 65 ingevoegd, luidend :

” Artikel 23bis — § 1. Het aantal lesuren onderwijsvoorrang wordt per school berekend door het aantal in aanmerking komende doelgroepleerlingen te vermenigvuldigen met een half lesuur. Het verkregen produkt wordt op de hogere eenheid afgerond.

§ 2. In functie van de beschikbare budgettaire mogelijkheden bepaalt de Vlaamse Executieve, in 1991 vóór 15 juli en vanaf 1992 vóór 1 juni, het aanwendingspercentage voor het aantal lesuren berekend volgens de bepalingen van § 1 van dit artikel. „.

HOOFDSTUK II

Andere bepalingen

Artikel 28

In artikel 4 van de wet van 6 juli 1970 op het buitengewoon en geïntegreerd onderwijs worden de woorden “van 3 tot 21 jaar,, vervangen door de woorden “van 2 jaar en 6 maanden tot 21 jaar,, en worden de woorden “van minder dan 3 jaar,, vervangen door de woorden “van minder dan 2 jaar en 6 maanden,, .

Artikel 29

De Vlaamse Executieve bepaalt de organisatie, de ambten, de bekwaamheidsbewijzen en de prestatie-, verlof- en bezoldigingsregeling van toepassing op de internaten die de opvang verzekeren van leerlingen tijdens de schoolvrije dagen en die gehecht zijn aan de medisch-pedagogische instituten van het Gemeenschapsonderwijs of aan de instituten voor buitengewoon secundair onderwijs van het Gemeenschapsonderwijs.

HOOFDSTUK III

Inwerkingtreding

Artikel 30

Deze titel heeft uitwerking met ingang van 1 september 1991.

TITEL IV

Het deeltijds onderwijs en onderwijs voor sociale promotie

Artikel 31

In artikel 12 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, zoals gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 462 van 17 september 1986 en de decreten van 20 december 1989, 31 juli 1990 en 23 oktober 1991, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° de § 3 wordt vervangen door de volgende bepaling :

„De inschrijvingsgelden van de leerlingen uit het deeltijds

kunstonderwijs worden uiterlijk op 1 oktober geëind en uiterlijk op 15 oktober overgemaakt aan de Vlaamse Gemeenschap. De Vlaamse Executieve kan op een met redenen omkleed verzoek afwijking verlenen van de verplichting de inschrijvingsgelden uiterlijk op 15 oktober over te maken.” ;

2° in § 4, 3° worden de woorden „georganiseerd volgens het modulair stelsel” geschrapt ;

3° de § 4 wordt opgeheven ;

4° een § 5 wordt ingevoegd, luidend :

„§ 5. De Vlaamse Gemeenschap betaalt aan de inrichtende macht van de betrokken onderwijsinstelling de inschrijvingsgelden van de regelmatige leerlingen die bij toepassing van § 2, laatste lid werden vrijgesteld.” ;

5° een nieuwe § 6 wordt toegevoegd, luidend :

„§ 6. De inschrijvingsgelden voor het onderwijs voor sociale promotie, zoals bedoeld in §2, worden door de inrichtende macht aangewend om de kosten voor de werking van de betrokken instelling te dekken.“.

Artikel 32

§ 1. Het bij toepassing van artikel 3, § 1 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-11 aan de ARGO toegekende bedrag wordt vanaf het schooljaar 1991-1992 verminderd met het deel dat bestemd is voor het onderwijs voor sociale promotie.

§ 2. In artikel 2, § 3 van hetzelfde decreet wordt voor de woorden “De Vlaamse Executieve,, de volgende zin ingevoegd :

“Deze regeling is niet van toepassing op het onderwijs voor sociale promotie. „ .

§ 3. Aan artikel 32 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, zoals gewijzigd door het decreet van 31 juli 1990, wordt een § 3 toegevoegd, luidend :

”§ 3. Voor het verstrekken van onderwijs voor sociale promotie worden geen werkingstoelagen toegekend.“.

Artikel 33

In artikel 145 van hetzelfde decreet van 31 juli 1990, waarvan de tekst voortaan de § 1 zal vormen, wordt een § 2 toegevoegd, luidend :

”§ 2. De toepassing van het in § 1 bedoelde aanwendingspercentage mag echter niet tot gevolg hebben dat een onderwijsinstelling haar minimum lesaanbod niet kan realiseren. Om dit minimum lesaanbod te kunnen realiseren wordt aan de betrokken instelling een minimum lestijdenpakket toegekend, dat bepaald wordt op basis van het aantal wekelijkse lestijden vermeld op de goedgekeurde lessentabellen, zonder dat er rekening wordt gehouden met mogelijke splitsingen maar wel met de hergroeperingsnormen zoals bepaald in het koninklijk besluit van 15 december 1973 en de minimale schoolbevolking zoals bepaald in het koninklijk besluit nr. 64 van 20 juli 1982.,, .

Artikel 34

Deze titel heeft uitwerking met ingang van 1 september

1991, met uitzondering van de artikelen 31, 2° en 33, die uitwerking hebben met ingang van 1 september 1990.

TITEL V

PMS-Centra

Artikel 35

In artikel 2 van de wet van 1 april 1960 betreffende de psyche-medisch-sociale centra, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 467 van 1 oktober 1986 en bij het decreet van 31 juli 1990, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° de § 1, 3° wordt aangevuld met de volgende bepaling :

“Dit contract kan met wederzijdse toestemming worden opgezegd na ten minste drie jaar van elke lopende termijn van zes jaar. De opdrachten uitgevoerd ten behoeve van de leerlingen van de onderwijsinstellingen die tot dezelfde inrichtende macht behoren als het centrum, worden uitgeoefend voor een periode van ten minste drie jaar., ;

2° in § 1, 4° wordt tussen de eerste en de tweede zin de volgende zin ingevoegd :

“Dit contract kan met wederzijdse toestemming, opgezegd worden na ten minste drie jaar van elke lopende termijn van zes jaar.,,

3° een § 2bis wordt ingevoegd, luidend :

”§ 2bis. De Vlaamse Executieve bepaalt de voorwaarden en de modaliteiten onder dewelke de psycho-medisch-sociale centra en de psyche-medisch-sociale centra voor buitengewoon onderwijs, halftijdse of volledige betrekkingen kunnen toevoegen aan de formatie, bepaald in de artikelen 3 en 4, voor de begeleiding van migrantenleerlingen.,,

Artikel 36

Artikel 3, § 2, tweede lid van bovengenoemde wet, zoals ingevoegd bij koninklijk besluit nr. 467 van 1 oktober 1986, wordt vervangen door de volgende bepaling :

“Bij ontstentenis van een psyche-pedagogisch consulent mag een beroep gedaan worden op een psyche-pedagogisch werker onder de voorwaarden te bepalen door de Vlaamse Executieve., ,.

Artikel 37

Artikel 4, § 2, tweede lid van bovengenoemde wet, zoals ingevoegd bij koninklijk besluit nr. 467 van 1 oktober 1986, wordt vervangen door de volgende bepaling :

“Bij ontstentenis van een psyche-pedagogisch consulent mag een beroep gedaan worden op een psyche-pedagogisch werker onder de voorwaarden te bepalen door de Vlaamse Executieve.,,

Artikel 38

In de bovenvernoemde wet wordt een artikel 4ter ingevoegd, luidend :

“Artikel 4ter — De inrichtende machten stellen de opeen-

volging der ambten vast in de centra die onder hen ressorteren, binnen de bepalingen van de artikelen 3 en 4 en volgens de voorwaarden te bepalen door de Vlaamse Executieve. De opeenvolging der ambten is de volgorde volgens welke de ambten van de formatie bepaald in de artikelen 3 en 4, in aanmerking komen voor werving of terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking.,,,

Artikel 39

Deze titel heeft uitwerking met ingang van 1 september 1991.

TITEL VI

Het hoger onderwijs

Artikel 40

De Vlaamse Executieve bepaalt voor het hoger onderwijs met volledig leerplan het leerprogramma van de studenten die zich bij een examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap aanmelden.

Artikel 41

In de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs, wordt een artikel Ster ingelast, luidend :

„Artikel Ster — § 1. De bepalingen van artikel 5bis, § 1 zijn niet van toepassing op het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan.

§ 2. In het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan gelden voor de organisatie van de studie, de examens en de sanctie van de studie, volgende bepalingen :

1° de onderwijsactiviteiten omvatten per opleiding gemiddeld per studiejaar ten minste 750 lestijden van 50 minuten. De Vlaamse Executieve stelt vast op welke wijze de instellingen de onderwijsactiviteiten over de studiejaren van een opleiding kunnen spreiden en organiseren ;

2° per studiejaar en per opleiding stellen de onderwijsinstellingen een examencommissie in ;

3° niemand kan zich voor de examens van hetzelfde studiejaar van eenzelfde opleiding meer dan tweemaal per academiejaar aanbieden ;

4° niemand kan door de examencommissie van een onderwijsinstelling van een bepaald studiejaar geslaagd worden verklaard, tenzij hij alle examens van het **opleidingsprogramma** van dat studiejaar, behoudens verleende vrijstellingen, heeft afgelegd ;

5° om tot een studiejaar, verschillend van het eerste, toegelaten te worden, moet de student slagen voor de examens van het voorgaande studiejaar, behoudens een andere regeling op grond van de toepassing van artikel 9 van deze wet ;

6° om aanspraak te kunnen maken op het diploma van de opleiding moet de student slagen voor de examens van het laatste studiejaar van deze opleiding, behoudens verleende vrijstellingen.

§ 3. De Vlaamse Executieve stelt de lijst van de mogelijke opleidingen en hun eventuele onderverdelingen vast.

§ 4. De Vlaamse Executieve stelt de minimale regels vast voor de beoordeling van de studenten door de examencommissies van de onderwijsinstellingen. Zij bepaalt de samenstelling en de werking van deze examencommissies.

§ 5. De Vlaamse Executieve stelt de voorwaarden vast waaronder de examencommissies van de instellingen **niet-geslaagde** studenten vrijstelling van examens kunnen verlenen. Indien deze vrijstelling geldt voor een volgend academiejaar houdt ze eveneens de vrijstelling van het deelnemen aan de bijbehorende onderwijsactiviteiten in.

§ 6. De Vlaamse Executieve stelt de vorm van en de vermeldingen op de diploma's vast.“.

Artikel 42

De studieduur van alle opleidingen van het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan bedraagt, uiterlijk met ingang van het academiejaar 1993-1994, minimaal drie jaar.

Artikel 43

Deze titel heeft uitwerking met ingang van 1 september 1991.

TITEL VII

Diverse bepalingen

Artikel 44

Artikel 2, § 2 van het koninklijk besluit nr. 456 van 10 september 1986 houdende rationalisatie en programmatie van de internaten van het door de Staat georganiseerde of gesubsidieerde onderwijs, zoals gewijzigd door het decreet van 31 juli 1990, wordt aangevuld met de volgende bepaling :

“Voor het schooljaar 1990-1991 evenwel wordt als overgangsmaatregel het vereiste minimum van dertig regelmatige ingeschreven interne leerlingen van 1 oktober 1989 of 1 oktober 1990 in aanmerking genomen, indien op 1 februari 1990 dit aantal niet wordt bereikt „„.

Artikel 45

Een artikel 2bis wordt in het voormeld koninklijk besluit nr. 456 van 10 september 1986, zoals gewijzigd door het decreet van 31 juli 1990, ingevoegd, luidend :

“Artikel 2bis — Om gesubsidieerd te worden gedurende het schooljaar van oprichting dient een internaat op 1 september van dat schooljaar minimum dertig regelmatig ingeschreven interne leerlingen te tellen.,„.

Artikel 46

Artikel 3, § 1, 3° van het voornoemd koninklijk besluit nr. 456 van 10 september 1986, zoals gewijzigd door het decreet van 31 juli 1990, wordt aangevuld met de volgende bepaling :

” Voor het schooljaar 1990-1991 evenwel wordt als over-

gangsmaatregel het vereiste minimum van dertig regelmatig ingeschreven interne leerlingen van 1 oktober 1989 of 1 oktober 1990 in aanmerking genomen, indien op 1 februari 1990 dit aantal niet wordt bereikt.,,,

Artikel 47

In artikel 4 van het voornoemd koninklijk besluit nr. 456 van 10 september 1986, zoals gewijzigd door het decreet van 21 december 1990, wordt § 4 aangevuld als volgt :

“Voor het schooljaar 1990-1991 evenwel worden als overgangsmaatregel de interne leerlingen van 1 oktober 1989 of 1 oktober 1990 in aanmerking genomen, indien op 1 februari 1990 het internaat niet het vereiste minimum van dertig regelmatig ingeschreven interne leerlingen bereikt, maar wel hetzij op 1 oktober 1989, hetzij op 1 oktober 1990.,,,

Artikel 48

In artikel 4 van het voornoemd koninklijk besluit nr. 456 van 10 september 1986, zoals gewijzigd door het decreet van 21 december 1990, wordt een § 5 toegevoegd, luidend :

”§ 5. Voor de internaten die opgericht zijn met toepassing van de artikelen 2, § 1 en 2bis worden de interne leerlingen, waarvoor werkingskredieten of werkingstoelagen worden toegekend gedurende het schooljaar van oprichting geteld op 1 september van dat schooljaar.“.

Artikel 49

In het voornoemd koninklijk besluit nr. 456 van 10 september 1986, zoals gewijzigd bij het decreet van 21 december 1990, wordt een artikel 17bis toegevoegd, luidend :

„Artikel 17bis — De bepalingen van artikel 4, § 2, a zijn niet van toepassing gedurende het schooljaar 1990-1991.“.

Artikel 50

Aan artikel 3, § 8 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, wordt een alinea toegevoegd, luidend :

„In geval van overname van een instelling door een andere inrichtende macht, wordt het bedrag van de werkingsmiddelen of werkingstoelagen waarop de overgenomen instelling recht had volgens de vigerende bepalingen ter zake, voor het eerste schooljaar van de overname, aan de nieuwe inrichtende macht toegekend.“.

Artikel 51

Artikel 160, § 2 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-11 wordt aangevuld met het volgende lid :

“De Vlaamse Onderwijsraad kan binnen zijn dotatie personeelsleden voor secretariaatswerk bij overeenkomst tewerkstellen. „ .

Artikel 52

In artikel 198 van hetzelfde decreet wordt een § 3 ingevoegd, luidend :

”§ 3. Inzake toegekende wedden, weddetoelagen, voor-

schotten daarop en vergoedingen of uitkeringen die een toebehoren van de wedden of weddetoelagen vormen of ermede gelijkstaan, wordt geen terugbetaling gevorderd van de door de Vlaamse Gemeenschap aan de inrichtende machten van onderwijs en de personeelsleden ten onrechte uitbetaalde sommen, waarvan het totale bedrag 1000 frank niet overschrijdt, tenzij het ten onrechte uitbetaalde bedrag nog kan worden gerecupereerd op nog uit te keren wedden of weddetoelagen of op nog voor dezelfde doeleinden uit te keren bedragen.

Op de voordracht van de Gemeenschapsminister van Onderwijs kan de Vlaamse Executieve het in het vorig lid vastgestelde bedrag verhogen. „ .

Artikel 53

Artikel 3, § 5 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, gewijzigd bij het decreet van 5 juli 1989, wordt vervangen door de volgende bepaling :

”§ 5. Een inrichtende macht kan, van de aan haar onderwijsinstellingen, krachtens de bestaande wettelijke of reglementaire normen, toegekende lesuren, lestijden of uren/leerkracht, binnen hetzelfde niveau, maximaal drie procent herverdelen onder haar onderwijsinstellingen.

Die drie procent wordt berekend op basis van het totaal aantal organiseerbare of subsidieerbare lestijden, lesuren of uren/leerkracht dat gedurende het vorig schooljaar aan de inrichtende macht op basis van de geldende wettelijke of reglementaire normen werd toegekend.,,.

Artikel 54

In het koninklijk besluit nr. 49 van 2 juli 1982 betreffende de oprichtingsnormen en de herstructurering van instellingen in het secundair onderwijs met volledig leerplan wordt artikel 19 na de woorden “halve onderwijsopdracht,, aangevuld met “of met een opdracht van beheerder van het internaat verbonden aan een instelling voor secundair zeevisserijonderwijs,, .

Artikel 55

In het voornoemd koninklijk besluit nr. 49 van 2 juli 1982 wordt aan artikel 20 de volgende bepaling toegevoegd :

“Voor de vaststelling van deze betrekkingen komen de leerlingen van de leerjaren van het aanvullend secundair beroepsonderwijs met volledig leerplan en/of het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan slechts in aanmerking indien de instelling eveneens voltijds secundair onderwijs omvat. „ .

Artikel 56

Artikel 3, § 8 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving wordt aangevuld met de volgende bepaling :

“In instellingen voor voltijds secundair onderwijs, die eveneens aanvullend secundair beroepsonderwijs met volledig leerplan en/of hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan omvatten, gelden voor de vaststelling van de omkaderingsnormen van het bestuurs- en administratief personeel en van het opvoedend hulppersoneel eveneens de hierboven vermelde tellingsdata. „ .

Artikel 57

De beslissingen genomen in strijd met de bepalingen betreffende de planificatiecommissie, vervat in artikel 3, §§ 3 en 4 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, zullen volkomen uitwerken hebben.

Artikel 58

Artikel 48 van het decreet van 5 juli 1989 betreffende het onderwijs wordt vervangen door de volgende bepaling :

“Artikel 48 — Voor de eerste oprichting van een onderwijsvorm technisch secundair onderwijs en/of beroepssecundair onderwijs in een bestaande onderwijsinstelling die tot op heden enkel de onderwijsvorm algemeen secundair onderwijs en/of kunstsecundair onderwijs organiseert en voor de eerste oprichting van de onderwijsvorm algemeen secundair onderwijs en/of kunstsecundair onderwijs in een bestaande onderwijsinstelling die tot op heden enkel de onderwijsvorm technisch secundair onderwijs en/of beroepssecundair onderwijs organiseert en voor de eerste oprichting van een onderwijsvorm algemeen secundair onderwijs en/of technisch secundair onderwijs en/of beroepssecundair onderwijs in een bestaande onderwijsinstelling die tot op heden enkel de onderwijsvorm kunstsecundair onderwijs organiseert en voor de eerste oprichting van een onderwijsvorm kunstsecundair onderwijs in een bestaande onderwijsinstelling die tot op heden enkel de onderwijsvorm algemeen secundair onderwijs organiseert zijn :

- a) voor het eerste opgerichte leerjaar 35 leerlingen vereist ;
- b) voor de eerste twee leerjaren 70 leerlingen vereist.,, .

Artikel 59

De personeelsleden die, op basis van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel, van het paramedisch personeel der inrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaal onderwijs van de staat alsmede de internaten die van deze inrichtingen afhangen en van de leden van de inspectiedienst die belast is met het toezicht op deze inrichtingen, op 1 april 1991 in het Gemeenschapsonderwijs tot de stage waren toegelaten, worden voor de toepassing van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs als vast benoemd personeelslid beschouwd. De benoeming en de ranginneming geschiedt door de centrale raad van de ARGO.

Artikel 60

De hiernavolgende bepalingen zijn niet van toepassing voor de leningsmachtigingen voor het begrotingsjaar 1991 :

— artikel 6, eerste en derde lid van de wet van 2 augustus 1960 betreffende de tussenkomst van de Staat in de financiering van de vrije universiteiten en van diverse inrichtingen voor hoger onderwijs en voor het wetenschappelijk onderzoek ;

— artikel 10 van de wet van 16 juli 1970 betreffende de financiering van de universitaire investeringen.

Artikel 61

In artikel 29 van het decreet van 21 december 1990 houden-

de de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991 wordt de volgende wijziging aangebracht :

1° 8 2 wordt aangevuld met de volgende bepaling :

“Voor de in deze paragraaf bedoelde **gemeenschapsinstellingen** worden de financiële lasten van de leningen door de Vlaamse Gemeenschap gedragen en rechtstreeks betaald aan de uitlenende instelling.” ;

2° een 9 6 wordt toegevoegd, luidend :

”§ 6. De opbrengst van de leningsmachtigingen bedoeld in 9 1 en § 2 moeten door de instellingen worden gestort in het „Fonds voor onroerende universitaire investeringen”, zoals bedoeld in artikel 147 van het decreet betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap van 12 juni 1991.,,„

Artikel 62

Aan artikel 23 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra wordt een 0 11 toegevoegd, luidend :

”§ 11. De bepalingen van dit artikel kunnen niet ingeroepen worden tegen een personeelslid bedoeld in :

– artikel 17 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1990 houdende de inrichting van het deeltijds beroepssecundair onderwijs ;

– artikel 11 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1990 houdende de vaststelling van de voorwaarden en de modaliteiten onder dewelke de leerlingen van het deeltijds beroepssecundair onderwijs en de voor de vervulling van de leerplicht erkende vorming worden begeleid door de psyche-medisch-sociale centra. „ .

Artikel 63

In hetzelfde decreet van 27 maart 1991 wordt een artikel 43bis ingevoegd, luidend :

“Artikel 43bis — Bij uitbreiding van een kleuterschool tot een basisschool heeft de directeur van de betrokken kleuterschool voorrang voor een benoeming in het ambt van directeur van de basisschool.

De inrichtende macht kan dit personeelslid gedurende één jaar tijdelijk aanstellen in het ambt van directeur van de basisschool.

Indien zij na één jaar dit personeelslid niet vast benoemd heeft in het ambt van directeur van de basisschool, moet zij haar beslissing met redenen omkleden. „ .

Artikel 64

§ 1. Aan artikel 21 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden in het Gemeenschapsonderwijs, wordt een 0 7 toegevoegd, luidend :

”§ 7. De bepalingen van dit artikel kunnen niet ingeroepen worden tegen een personeelslid bedoeld in :

– artikel 17 van het besluit van de Vlaamse Execu-

tieve van 31 juli 1990 houdende inrichting van het deeltijds beroepssecundair onderwijs ;

— artikel 11 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1990 houdende vaststelling van de voorwaarden en de modaliteiten onder dewelke de leerlingen van het deeltijds beroepssecundair onderwijs en de voor de vervulling van de leerplicht erkende vorming worden begeleid door de psyche-medisch-sociale centra. „ .

8 2. In hetzelfde decreet wordt artikel 36, § 3 opgeheven.

0 3. In hetzelfde decreet wordt een artikel 48bis ingevoegd, luidend :

“Artikel 48bis — In afwijking van de bepalingen van dit hoofdstuk heeft, bij uitbreiding van een kleuterschool tot basisschool, de directeur van de betrokken kleuterschool voorrang voor een vaste benoeming in het ambt van directeur van de basisschool.

De centrale raad kan dit personeelslid evenwel ook toelaten tot de proeftijd. Indien hij, na het verstrijken van de proeftijd dit personeelslid niet vast benoemt in het ambt van directeur van de basisschool, moet hij zijn beslissing met redenen omkleden. „ .

0 4. In artikel 46, § 1 van het decreet betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra worden de woorden „vacant verklaarde” weggelaten. ‘

Artikel 65

In het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap wordt een artikel 182bis ingevoegd, luidend :

“Artikel 182bis – De Vlaamse Executieve bepaalt het administratief en geldelijk statuut van de personen die tot het wetenschappelijk personeel van de universiteiten behoren of behoren.

De bepalingen welke ter uitvoering van het eerste lid worden vastgesteld, kunnen, zonder dat aan verkregen rechten wordt geraakt, terugwerken tot de datum die de Vlaamse Executieve bepaalt .”.

Artikel 66

0 1. In artikel 33, derde lid van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, wordt de bepaling „binnen zes maanden na de bekrachtiging van dit decreet” vervangen door de bepaling „binnen 1 jaar na de bekrachtiging van dit decreet”.

§ 2. In artikel 49, tweede lid van hetzelfde decreet, wordt de bepaling „binnen zes maanden na de bekrachtiging van dit decreet” vervangen door de bepaling „binnen 1 jaar na de bekrachtiging van dit decreet”.

Artikel 67

Artikel 56 van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepalingen :

„De artikelen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 14, 20, 24, 26, 33, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53 en 55 treden in werking op 1 september 1991.

De artikelen 13, 34 en 54 treden in werking op 1 oktober 1993.

De artikelen 7, 10, 11, 12, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 25, 27, 28, 29, 30, 31 en 32 van dit decreet treden in werking op 1 september 1991 voor wat betreft de opleidingen die op deze datum reeds gerangschikt waren in het hoger onderwijs van het lange type, en op 1 oktober 1993 voor wat betreft de opleidingen die in het academiejaar 1990-1991 nog niet gerangschikt waren in het hoger onderwijs van het lange type.

De rangschikking binnen de studiegebieden, zoals vermeld in artikel 6, 1° tot en met 5°, treedt in werking op 1 oktober 1992 ; de rangschikking binnen de studiegebieden, zoals vermeld in artikel 6, 6° tot en met 10° treedt in werking op 1 oktober 1993.

In afwachting van de decretale regeling, bedoeld in artikel 33, blijft de bestaande wetgeving en reglementering inzake financiering, rationalisatie en programmatie onverminderd van kracht .”.

Artikel 68

Voor de rangschikking van het hoger kunstonderwijs, het hoger technisch onderwijs van de derde graad en de niet-gerangschikte afdelingen in het hoger onderwijs van het lange type zoals bepaald in het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, gelden de volgende overgangsbepalingen :

0 1. De rangschikking van het hoger kunstonderwijs, met uitzondering van de in het hoger kunstonderwijs gerangschikte afdeling binnenhuisarchitectuur, en van het hoger technisch onderwijs van de derde graad in het hoger onderwijs van het lange type, gebeurt als volgt :

— in het academiejaar 1993-1994 worden het eerste studiejaar van de eerste cyclus en het eerste studiejaar van de tweede cyclus georganiseerd in het hoger onderwijs van het lange type ;

— in het academiejaar 1994-1995 worden de eerste cyclus, de tweede cyclus, voor zover hij twee studiejaar telt, en het eerste en tweede studiejaar van de tweede cyclus, voor zover hij drie studiejaar telt, georganiseerd in het hoger onderwijs van het lange type ;

— in het academiejaar 1995-1996 worden alle studiejaar georganiseerd in het hoger onderwijs van het lange type.

Indien de studieduur van een in het academiejaar 1990-1991 georganiseerde opleiding identiek is aan de studieduur van een overeenkomstige opleiding van het hoger onderwijs van het lange type, bepaald in de lijst bedoeld in artikel 8 van het decreet van 23 oktober 1991, wordt voor de studenten die in het academiejaar 1991-1992 slagen voor de examens van het tweede studiejaar, in een aangepast eenmalig programma voorzien, op grond waarvan zij een diploma van de tweede cyclus van het hoger onderwijs van het lange type kunnen verwerven. Het derde studiejaar van dit programma wordt georganiseerd in het academiejaar 1992-1993, het vierde studiejaar in het academiejaar 1993-1994 en eventueel het vijfde studiejaar in het academiejaar 1994-1995,

Indien de studieduur van een in het academiejaar 1990-1991 georganiseerde opleiding één jaar minder bedraagt dan de studieduur van een overeenkomstige opleiding van het hoger onderwijs van het lange type, bepaald in de lijst be-

doeld in artikel 8 van het decreet van 23 oktober 1991, wordt voor de studenten die in het academiejaar 1991-1992 slagen voor de examens van het tweede studiejaar, in een aangepast eenmalig programma voorzien, op grond waarvan zij een diploma van de tweede cyclus van het hoger onderwijs van het lange type kunnen verwerven. Het derde studiejaar van dit programma wordt georganiseerd in het academiejaar 1992-1993, het vierde studiejaar in het academiejaar 1993-1994 en het vijfde studiejaar in het academiejaar 1994-1995. De studenten die slagen voor de examens van het vierde studiejaar en niet inschrijven voor dit vijfde bijkomende studiejaar, bekomen een diploma van het hoger kunstonderwijs.

De studenten die in de academiejaren 1992-1993 en 1993-1994 slagen voor de examens van het tweede studiejaar worden toegelaten tot het eerste studiejaar van de tweede cyclus van de opleiding van het hoger onderwijs van het lange type die hiermee overeenstemt overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 23 oktober 1991. Zij worden geacht te voldoen aan de toelatingsvoorwaarden bepaald in artikel 12 van het decreet van 23 oktober 1991 voor wat betreft de toelating tot de tweede cyclus van het hoger onderwijs van het lange type.

9 2. De herstructurering van de bestaande opleidingen binnenhuisarchitectuur, die hiervoor in aanmerking komen volgens artikel 34 van het decreet van 23 oktober 1991, naar het hoger onderwijs van het lange type, studiegebied architectuur, opleiding tot interieurarchitect, gebeurt als volgt :

— in het academiejaar 1992-1993 worden deze opleidingen op dezelfde wijze georganiseerd als in het academiejaar 1991-1992 ; de inrichtende macht kan de studieprogramma's van het eerste en tweede studiejaar aanpassen met het oog op een overgang naar het hoger onderwijs van het lange type ;

— in het academiejaar 1993-1994 worden het tweede en het vierde studiejaar georganiseerd op dezelfde wijze als in het academiejaar 1991-1992 ; binnen het studiegebied architectuur wordt het eerste studiejaar van de tweede cyclus interieurarchitect georganiseerd ;

— in het academiejaar 1994-1995 is de opleiding binnenhuisarchitectuur volledig afgebouwd en wordt de volledige tweede cyclus interieurarchitect georganiseerd.

De studenten die in de academiejaren 1992-1993 en 1993-1994 slagen voor de examens van het tweede studiejaar van een opleiding binnenhuisarchitectuur, worden toegelaten tot de tweede cyclus van het hoger onderwijs van het lange type, studiegebied architectuur, opleiding tot interieurarchitect. Zij worden geacht te voldoen aan de toelatingsvoorwaarden bepaald in artikel 12 van het decreet van 23 oktober 1991 voor wat betreft de toelating tot de tweede cyclus van het hoger onderwijs van het lange type.

\$3. De Vlaamse Executieve stelt de modaliteiten vast voor de toepassing van deze overgangsmaatregelen voor alle opleidingen van het hoger kunstonderwijs die niet formeel in studiejaar georganiseerd zijn.

Artikel 69

In de hiernavolgende wets- of decreetsbepalingen worden de woorden „Universitaire Faculteiten Sint-Aloysius” vervangen door de woorden „Katholieke Universiteit Brussel” :

— artikel 37, 1° van de wetten van 31 december 1949 op het toekennen van de academische graden en het programma van de universitaire examens, gecoördineerd bij het besluit van de Regent van 21 december 1949 voor zover dit

artikel nog van toepassing is volgens artikel 201 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap ;

— artikelen 1, 2, 3, 4, 5, 6 en 7 van de wet van 17 januari 1974 ;

— artikel 2, c en artikel 3 van het decreet van 21 december 1976 houdende organisatie van de Vlaamse interuniversitaire samenwerking ;

— artikel 3, 3°, artikel 25, artikel 130, eerste lid, 3° en derde lid, 1°, 2., artikel 136, 3° en artikel 140, 3° van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap.

Dit artikel treedt in werking op 10 oktober 1991.

Artikel 70

In afwachting van een decretale regeling voor de inspectie en begeleiding van de erkende godsdiensten en de niet-confessionele zedenleer kan de Vlaamse Executieve voor de eerstvolgende benoeming in een ambt van inspecteur niet-confessionele zedenleer benoemen, in afwijking van de bestaande wettelijke en reglementaire bepalingen.

Deze benoeming kan alleen geschieden in vacante betrekkingen binnen het kader zoals vastgesteld in het koninklijk besluit van 20 mei 1975.

Om benoemd te kunnen worden, moeten de kandidaten voldoen aan artikel 7, § 1, 1° van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie- en pedagogische begeleidingsdiensten en laureaat zijn van het bekwaamheidsexamen zoals voorzien in de bestaande wettelijke en reglementaire bepalingen.

Artikel 71

Deze titel treedt in werking op 1 september 1991, met uitzondering van de artikelen 44 tot en met 48, 53, 54 en 56 die uitwerking hebben op 1 september 1990, het artikel 55 dat uitwerking heeft op 1 september 1985, het artikel 57 dat uitwerking heeft op 25 oktober 1981, het artikel 59, dat uitwerking heeft met ingang van 1 april 1991, de artikelen 60 en 61 die uitwerking hebben op 1 januari 1991 en artikel 64, § 4 dat uitwerking heeft op 1 juni 1991.